

**VIJEĆE MINISTARA
BOSNE I HERCEGOVINE**

571

Na osnovu člana 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08) i člana 11. Memoranduma o saradnji u oblasti sporta i omladinske politike između Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine i Ministarstva omladine i sporta Republike Srbije ("Službeni glasnik BiH - Međunarodni ugovori", broj 2/13), Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 53. sjednici, održanoj 27.6.2024. godine, donijelo je

**ODLUKU
O IMENOVANJU PREDSTAVNIKA BOSNE I
HERCEGOVINE U ZAJEDNIČKOM ODBORU ZA
PRAĆENJE IZVRŠAVANJA MEMORANDUMA O
SARADNJI U OBLASTI SPORTA I OMLADINSKE
POLITIKE IZMEĐU MINISTARSTVA CIVILNIH
POSLOVA BOSNE I HERCEGOVINE I MINISTARSTVA
OMLADINE I SPORTA REPUBLIKE SRBIJE**

Član 1.
(Predmet Odluke)

Ovom odlukom imenuju se predstavnici Bosne i Hercegovine u Zajedničkom odboru za praćenje izvršavanja Memoranduma o saradnji u oblasti sporta i omladinske politike između Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine i Ministarstva omladine i sporta Republike Srbije (u daljnjem tekstu: Zajednički odbor), određuje njihov mandat, zadaci i obaveze izvještavanja.

Član 2.
(Predstavnici)

Kao predstavnici Bosne i Hercegovine u Zajedničkom odboru imenuju se:

- Velibor Vasović, Ministarstvo civilnih poslova Bosne i Hercegovine,
- Adnan Husić, Ministarstvo civilnih poslova Bosne i Hercegovine,
- Semira Cheikh Dommar, Federalno ministarstvo kulture i sporta,
- Mario Đuran, Ministarstvo porodice, omladine i sporta Republike Srpske i
- Zvonimir Marić, Odjel za privredni razvoj, sport i kulturu Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

Član 3.

(Mandat)

- Mandat predstavnika Bosne i Hercegovine u Zajedničkom odboru traje četiri godine.
- Predstavnici Bosne i Hercegovine u Zajedničkom odboru, nakon isteka mandata, mogu biti ponovo imenovani u sastav Zajedničkog odbora.

Član 4.

(Zadaci predstavnika)

Zadaci predstavnika Bosne i Hercegovine u Zajedničkom odboru su da s predstavnicima u Zajedničkom odboru koje je odredila Republika Srbija prate izvršavanje Memoranduma o saradnji u oblasti sporta i omladinske politike između Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine i Ministarstva omladine i sporta Republike Srbije, odnosno da planiraju, prate i usklađuju saradnju u oblasti sporta i omladinske politike i utvrđuju projekte i programe saradnje.

Član 5.

(Izvještavanje)

Predstavnici Bosne i Hercegovine o svom radu u Zajedničkom odboru podnose izvještaj Vijeću ministara Bosne i Hercegovine, posredstvom Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine, najmanje jedanput godišnje, a po potrebi i češće.

Član 6.
(Stupanje na snagu)

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 123/24
27. juna 2024. godine
Sarajevo

Predsjedavajuća
Vijeća ministara BiH
Borjana Krišto, s. r.

Na temelju članka 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08) i članka 11. Memoranduma o suradnji u području sporta i omladinske politike između Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine i Ministarstva omladine i sporta Republike Srbije ("Službeni glasnik BiH - Međunarodni ugovori", broj 2/13), Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 53. sjednici, održanoj 27.6.2024. godine, donijelo je

ODLUKU

O IMENOVANJU ZASTUPNIKA BOSNE I HERCEGOVINE U ZAJEDNIČKOM ODBORU ZA PRAĆENJE IZVRŠAVANJA MEMORANDUMA O SURADNJI U PODRUČJU SPORTA I OMLADINSKE POLITIKE IZMEĐU MINISTARSTVA CIVILNIH POSLOVA BOSNE I HERCEGOVINE I MINISTARSTVA OMLADINE I SPORTA REPUBLIKE SRBIJE

Članak 1.
(Predmet Odluke)

Ovom odlukom imenuju se zastupnici Bosne i Hercegovine u Zajedničkom odboru za praćenje izvršavanja Memoranduma o suradnji u području sporta i omladinske politike između Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine i Ministarstva omladine i sporta Republike Srbije (u daljnjem tekstu: Zajednički odbor), određuje njihov mandat, zadatci i obveza izvještavanja.

Članak 2.
(Zastupnici)

Kao zastupnici Bosne i Hercegovine u Zajedničkom odboru imenuju se:

- Velibor Vasović, Ministarstvo civilnih poslova Bosne i Hercegovine,
- Adnan Husić, Ministarstvo civilnih poslova Bosne i Hercegovine,
- Semira Cheikh Dommar, Federalno ministarstvo kulture i sporta,
- Mario Đuran, Ministarstvo porodice, omladine i sporta Republike Srpske i
- Zvonimir Marić, Odjel za gospodarski razvoj, sport i kulturu Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

Članak 3.
(Mandat)

- Mandat zastupnika Bosne i Hercegovine u Zajedničkom odboru traje četiri godine.
- Zastupnici Bosne i Hercegovine u Zajedničkom odboru, nakon isteka mandata, mogu biti ponovo imenovani u sastav Zajedničkog odbora.

Članak 4.
(Zadatci zastupnika)

Zadatci zastupnika Bosne i Hercegovine u Zajedničkom odboru su da sa zastupnicima u Zajedničkom odboru koje je odredila Republika Srbija prate izvršavanje Memoranduma o suradnji u području sporta i omladinske politike između Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine i Ministarstva omladine i sporta Republike Srbije, odnosno da planiraju, prate i usklađuju suradnju u području sporta i omladinske politike i utvrđuju projekte i programe suradnje.

Članak 5.
(Izvještavanje)

Zastupnici Bosne i Hercegovine o svom radu u Zajedničkom odboru podnose izvješće Vijeću ministara Bosne i Hercegovine, posredstvom Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine, najmanje jedanput godišnje, a po potrebi i češće.

Članak 6.
(Stupanje na snagu)

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 123/24
27. lipnja 2024. godine
Sarajevo

Predsjedateljica
Vijeća ministara BiH
Borjana Krišto, v. r.

Na osnovu člana 17. Zakona o Savjetu ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08) i člana 11. Memoranduma o saradnji u oblasti sporta i omladinske politike između Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine i Ministarstva omladine i sporta Republike Srbije ("Službeni glasnik BiH - Međunarodni ugovori", broj 2/13), Savjet ministara Bosne i Hercegovine, na 53. sjednici, održanoj 27.6.2024. godine, donio je

ODLUKU

O IMENOVANJU PREDSTAVNIKA BOSNE I HERCEGOVINE U ZAJEDNIČKOM KOMITETU ZA PRAĆENJE IZVRŠAVANJA MEMORANDUMA O SARADNJI U OBLASTI SPORTA I OMLADINSKE POLITIKE IZMEĐU MINISTARSTVA CIVILNIH POSLOVA BOSNE I HERCEGOVINE I MINISTARSTVA OMLADINE I SPORTA REPUBLIKE SRBIJE

Član 1.
(Predmet Odluke)

Ovom odlukom imenuju se predstavnici Bosne i Hercegovine u Zajedničkom komitetu za praćenje izvršavanja Memoranduma o saradnji u oblasti sporta i omladinske politike između Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine i Ministarstva omladine i sporta Republike Srbije (u daljem tekstu: Zajednički komitet), određuje njihov mandat, zadaci i obaveza izvještavanja.

Član 2.
(Predstavnici)

Kao predstavnici Bosne i Hercegovine u Zajedničkom komitetu imenuju se:

- Velibor Vasović, Ministarstvo civilnih poslova Bosne i Hercegovine,
- Adnan Husić, Ministarstvo civilnih poslova Bosne i Hercegovine,
- Semira Cheikh Dommar, Federalno ministarstvo kulture i sporta,
- Mario Đuran, Ministarstvo porodice, omladine i sporta Republike Srpske i
- Zvonimir Marić, Odjeljenje za privredni razvoj, sport i kulturu Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

Član 3.
(Mandat)

- Mandat predstavnika Bosne i Hercegovine u Zajedničkom komitetu traje četiri godine.
- Predstavnici Bosne i Hercegovine u Zajedničkom komitetu, nakon isteka mandata, mogu biti ponovo imenovani u sastav Zajedničkog komiteta.

Члан 4.

(Задачи представника)

Задачи представника Босне и Херцеговине у Заједничком комитету су, да са представницима у Заједничком комитету, које је одредила Република Србија прате извршавање Меморандума о сарадњи у области спорта и омладинске политике између Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине и Министарства омладине и спорта Републике Србије, односно да планирају, прате и усклађују сарадњу у области спорта и омладинске политике и утврђују пројекте и програме сарадње.

Члан 5.

(Извјештавање)

Представници Босне и Херцеговине о свом раду у Заједничком комитету подносе извјештај Савјету министара Босне и Херцеговине, посредством Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине, најмање једанпут годишње, а по потреби и чешће.

Члан 6.

(Ступање на снагу)

Ова одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

СМ број 123/24
27. јуна 2024. године
Сарајево

Председавајућа
Савјета министара БиХ
Борјана Кришто, с. р.

572

Na osnovu člana 20., a u vezi sa članom 141. stav (8) Zakona o strancima ("Službeni glasnik BiH", br. 88/15, 34/21 i 63/23) i člana 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 32. vanrednoj sjednici održanoj 19. jula 2024. godine, donijelo je

O ODOBRAVANJU ULASKA I BORAVKA U BOSNU I HERCEGOVINU POD POSEBNIM USLOVIMA

Члан 1.

(Предмет одлуке)

Ovom odlukom odobrava se organizovani ulazak i boravak u Bosni i Hercegovini pod posebnim uslovima za 16 djece državljana Republike Srbije sa područja Kosova i Metohije, bez važećih putnih isprava, u periodu od 20.7. do 21.7.2024. godine, radi učestvovanja na smotri folkloru u okviru manifestacije "Dani dijaspore" u općini Lopare.

Члан 2.

(Употреба рода)

Svi izrazi u ovoj odluci dati u jednom gramatičkom rodu odnose se bez diskriminacije i na muškarce i na žene.

Члан 3.

(Гранични прелаз и спискови ученика и пратње)

- (1) Lica iz člana 1. ove odluke ulaze u Bosnu i Hercegovinu dana 20.7.2024. godine preko граничног прелаза Pavlovića most, a izlaze iz Bosne i Hercegovine dana 21.7.2024. godine preko istog граничног прелаза.
- (2) Spisak ученика i пратње саčinjava Министарство сигурности Босне и Херцеговине у сарадњи са организатором Културно умјетничким друштвом "Kosovka Devojka" из Партеша, Опћина Гњилане и Културно умјетничким друштвом "Pasjanka" из Пасјана, Опћина Гњилане и спискове доставља Граничној полицији Босне и Херцеговине.

Члан 4.

(Realizacija odluke)

Za realizaciju ove odluke zadužuju se Министарство сигурности Босне и Херцеговине и његове управне организације

Гранична полиција Босне и Херцеговине и Служба за послове са странцима.

Члан 5.

(Ступање на снагу)

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 124/24
19. jula 2024. godine
Saraјеvo

Председавајућа
Вјећа министара БиХ
Борјана Кришто, с. р.

Na temelju članka 20., a u svezi s člankom 141. stavak (8) Zakona o strancima ("Službeni glasnik BiH", br. 88/15, 34/21 i 63/23) i članka 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 32. izvanrednoj sjednici održanoj 19. srpnja 2024. godine, donijelo je

ODLUKU O ODOBRENJU ULASKA I BORAVKA U BOSNU I HERCEGOVINU POD POSEBNIM UVJETIMA

Чланак 1.

(Предмет одлуке)

Ovom odlukom odobrava se organizirani ulazak i boravak u Bosni i Hercegovini pod posebnim uvjetima za 16 djece državljana Republike Srbije sa područja Kosova i Metohije, bez valjanih putnih isprava, u razdoblju od 20.7. do 21.7.2024. godine, radi sudjelovanja na smotri folkloru u okviru manifestacije "Dani dijaspore" u općini Lopare.

Чланак 2.

(Употреба рода)

Svi izrazi u ovoj odluci dati u jednom gramatičkom rodu odnose se bez diskriminiranja i na muškarce i na žene.

Чланак 3.

(Гранични пријелаз и листе судионика и пратње)

- (1) Osobe iz članka 1. ove odluke ulaze u Bosnu i Hercegovinu dana 20.7.2024. godine preko граничног пријелаза Pavlovića most, a izlaze iz Bosne i Hercegovine dana 21.7.2024. godine preko istog граничног пријелаза.
- (2) Listu судионика i пратње саčinjava Министарство сигурности Босне и Херцеговине у сарадњи с организатором Културно умјетничким друштвом "Kosovka Devojka" из Партеша, Опћина Гњилане и Културно умјетничким друштвом "Pasjanka" из Пасјана, Опћина Гњилане и листе доставља Граничној полицији Босне и Херцеговине.

Чланак 4.

(Realiziranje odluke)

Za realiziranje ove odluke zadužuju se Министарство сигурности Босне и Херцеговине и његове управне организације Гранична полиција Босне и Херцеговине и Служба за послове са странцима.

Чланак 5.

(Ступање на снагу)

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 124/24
19. srpnja 2024. godine
Saraјеvo

Председатељка
Вјећа министара БиХ
Борјана Кришто, в. р.

Na osnovu člana 20., a u vezi sa članom 141. stav (8) Zakona o strancima ("Službeni glasnik BiH", br. 88/15, 34/21 i 63/23) i člana 17. Zakona o Saviću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03,

81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), Савјет министара Босне и Херцеговине, на 32. ванредној сједници одржаној 19. јула 2024. године, донио је

ОДЛУКУ О ОДОБРАВАЊУ УЛАСКА И БОРАВКА У БОСНУ И ХЕРЦЕГОВИНУ ПОД ПОСЕБНИМ УСЛОВИМА

Члан 1.
(Предмет одлуке)

Овом одлуком одобрава се организовани улазак и боравак у Босни и Херцеговини под посебним условима за 16 дјеце држављана Републике Србије са подручја Косова и Метохије, без важећих путних исправа, у периоду од 20.7. до 21.7.2024. године, ради учествовања на смотри фолклора у оквиру манифестације "Дани дијаспоре" у општини Лопаре.

Члан 2.
(Употреба рода)

Сви изрази у овој одлуци дати у једном граматичком роду односе се без дискриминације и на мушкарце и на жене.

Члан 3.

(Гранични прелази и спискови ученика и пратње)

- (1) Лица из члана 1. ове одлуке улазе у Босну и Херцеговину дана 20.7.2024. године преко граничног прелаза Павловића мост, а излазе из Босне и Херцеговине дана 21.7.2024. године преко истог граничног прелаза.
- (2) Списак ученика и пратње сачињава Министарство безбједности Босне и Херцеговине у сарадњи са организатором Културно умјетничким друштвом "Косовка Девојка" из Паргеша, Општина Гњилане и Културно умјетничким друштвом "Пасјанка" из Пасјана, Општина Гњилане и спискове доставља Граничној полицији Босне и Херцеговине.

Члан 4.
(Реализација одлуке)

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство безбједности Босне и Херцеговине и његове управне организације Гранична полиција Босне и Херцеговине и Служба за послове са странцима.

Члан 5.
(Ступање на снагу)

Ова одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

СМ број 124/24
19. јула 2024. године
Сарајево

Предсједавајућа
Савјета министара БиХ
Борјана Кришто, с. р.

573

Na osnovu člana 26. stava (1) tačka b) alineja 8) i stava (2) Zakona o platama i naknadama u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 50/08, 35/09, 75/09, 32/12, 42/12, 50/12, 32/13, 87/13, 75/15, 88/15,16/16, 94/16, 72/17, 25/18, 32/20, 65/20 i 59/22), člana 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07, 24/08) i člana 6. stava (1) Odluke o kriterijima za utvrđivanje dodatka na platu na osnovu obavljanja složenih informatičko-aplikacijskih poslova u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 38/09), na prijedlog Ministarstva sigurnosti Bosne i Hercegovine, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 54. sjednici održanoj 4.7.2024. године, donijelo је

ОДЛУКУ О ИЗМЈЕНИ И ДОПУНИ ОДЛУКЕ О ДОДАТКУ НА ПЛАТУ ДРЖАВНИМ СЛУЖБЕНИЦИМА У МИНИСТАРСТВУ СИГУРНОСТИ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1.

У Одлуци о додатку на плату државним службеницима у Министарству сигурности Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 12/21 и 38/22), у члану 2. у табели додаје се нова рубрика:

Mladen Mrkaja/ Pomoćnik ministra u Sektoru za informatiku i telekomunikacione sisteme	Upravljanje i projektovanje procesa i upravljačkih aplikacija	8	20	20
	Projektovanje i razvoj procesa i upravljačkih aplikacija	8		
	Jedinstvenost radnog mjesta	0		
	Implementacija procesa i upravljačkih aplikacija	2		
	Testiranje procesa i upravljačkih aplikacija	2		
	Obuka korisnika	0		
Održavanje procesa i upravljačkih aplikacija	0			

U tabeli briše se rubrika

Dragan Čučilo/Stručni saradnik za održavanje web stranice i e-mail servera	Upravljanje i projektovanje procesa i upravljačkih aplikacija	0	12	12
	Projektovanje i razvoj procesa i upravljačkih aplikacija	0		
	Jedinstvenost radnog mjesta	0		
	Implementacija procesa i upravljačkih aplikacija	2		
	Testiranje procesa i upravljačkih aplikacija	3		
	Obuka korisnika	4		
Održavanje procesa i upravljačkih aplikacija	3			

U tabeli rubrika:

Želimir Terzić/Stručni saradnik za informatičku bezbjednost	Upravljanje i projektovanje procesa i upravljačkih aplikacija	0	12	12
	Projektovanje i razvoj procesa i upravljačkih aplikacija	0		
	Jedinstvenost radnog mjesta	0		
	Implementacija procesa i upravljačkih aplikacija	2		
	Testiranje procesa i upravljačkih aplikacija	4		
	Obuka korisnika	3		
Održavanje procesa i upravljačkih aplikacija	3			

mijenja se i glasi:

Želimir Terzić/Stručni savjetnik za akreditaciju registara za tajne podatke	Upravljanje i projektovanje procesa i upravljačkih aplikacija	0	12	12
	Projektovanje i razvoj procesa i upravljačkih aplikacija	0		
	Jedinstvenost radnog mjesta	0		
	Implementacija procesa i upravljačkih aplikacija	4		
	Testiranje procesa i upravljačkih aplikacija	4		
	Obuka korisnika	2		
Održavanje procesa i upravljačkih aplikacija	2			

Члан 2.

Одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

VM број 125/24
4. јула 2024. године
Сарајево

Предсједавајућа
Вјећа министара БиХ
Борјана Кришто, с. р.

Na temelju članka 26. stavka (1) točka b) alineja 8) i stavka (2) Zakona o plaćama i naknadama u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 50/08, 35/09, 75/09, 32/12, 42/12, 50/12, 32/13, 87/13, 75/15, 88/15,16/16, 94/16, 72/17, 25/18, 32/20, 65/20 i 59/22), članka 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07, 24/08) i članka 6. stavka (1)

Odluke o kriterijima za utvrđivanje dodatka na plaću temeljem obavljanja složenih informatičko-aplikacijskih poslova u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 38/09), na prijedlog Ministarstva sigurnosti Bosne i Hercegovine, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 54. sjednici održanoj 4.7.2024. godine, donijelo je

**ODLUKU
O IZMJENI I DOPUNI ODLUKE O DODATKU NA
PLAĆU DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA U
MINISTARSTVU SIGURNOSTI BOSNE I
HERCEGOVINE**

Članak 1.

U Odluci o dodatku na plaću državnim službenicima u Ministarstvu sigurnosti Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 12/21 i 38/22), u članku 2. u tablici dodaje se nova rubrika:

Mladen Mrkaja/ Pomoćnik ministra u Sektoru za informatiku i telekomunikacijske sustave	Upravljanje i projektiranje procesa i upravljačkih aplikacija	8	20	20
	Projektiranje i razvitak procesa i upravljačkih aplikacija	8		
	Jedinstvenost radnog mjesta	0		
	Implementacija procesa i upravljačkih aplikacija	2		
	Testiranje procesa i upravljačkih aplikacija	2		
	Obuka korisnika	0		
	Održavanje procesa i upravljačkih aplikacija	0		

U tablici briše se rubrika

Dragan Ćučilo/Stručni suradnik za održavanje web stranice i e-mail servera	Upravljanje i projektiranje procesa i upravljačkih aplikacija	0	12	12
	Projektiranje i razvitak procesa i upravljačkih aplikacija	0		
	Jedinstvenost radnog mjesta	0		
	Implementacija procesa i upravljačkih aplikacija	2		
	Testiranje procesa i upravljačkih aplikacija	3		
	Obuka korisnika	4		
Održavanje procesa i upravljačkih aplikacija	3			

U tablici rubrika:

Želimir Terzić/Stručni suradnik za informatičku sigurnost	Upravljanje i projektiranje procesa i upravljačkih aplikacija	0	12	12
	Projektiranje i razvitak procesa i upravljačkih aplikacija	0		
	Jedinstvenost radnog mjesta	0		
	Implementacija procesa i upravljačkih aplikacija	2		
	Testiranje procesa i upravljačkih aplikacija	4		
	Obuka korisnika	3		
Održavanje procesa i upravljačkih aplikacija	3			

mijenja se i glasi:

Želimir Terzić/Stručni savjetnik za akreditaciju registara za tajne podatke	Upravljanje i projektiranje procesa i upravljačkih aplikacija	0	12	12
	Projektiranje i razvitak procesa i upravljačkih aplikacija	0		
	Jedinstvenost radnog mjesta	0		
	Implementacija procesa i upravljačkih aplikacija	4		
	Testiranje procesa i upravljačkih aplikacija	4		
	Obuka korisnika	2		
Održavanje procesa i upravljačkih aplikacija	2			

Članak 2.

Odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 125/24
4. srpnja 2024. godine
Sarajevo

Predsjedateljica
Vijeća ministara BiH
Borjana Krišto, v. r.

Na osnovu člana 26. stava (1) tачка б) алинеја 8) и става (2) Закона о платама и накнадама у институцијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 50/08, 35/09, 75/09, 32/12, 42/12, 50/12, 32/13, 87/13, 75/15, 88/15, 16/16, 94/16, 72/17, 25/18, 32/20, 65/20 и 59/22), члана 17. Закона о Савјету министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08) и члана 6. става (1) Одлуке о критеријима за утврђивање додатка на плату на основу обављања сложених информатичко-апликацијских послова у институцијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", број 38/09), на приједлог Министарства безбједности Босне и Херцеговине, Савјет министара Босне и Херцеговине, на 54. сједници одржаној 4.7.2024. године, донио је

**ODLUKU
O IZMJENI I DOPUNI ODLUKE O DODATKU NA
PLATU DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA U
MINISTARSTVU BEZBJEDNOSTI BOSNE I
HERCEGOVINE**

Члан 1.

У Одлуци о додатку на плату државним службеницима у Министарству безбједности Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" бр. 12/21 и 38/22), у члану 2. у табели додаје се нова рубрика:

Младен Мркја/Помоћник министра у Сектору за информатику и телекомуникацио не системе	Управљање и пројектовање процеса и упрavljačkih апликација	8	20	20
	Пројектовање и развој процеса и упрavljačkih апликација	8		
	Јединственост радног мјеста	0		
	Имплементација процеса и управљачких апликација	2		
	Тестирање процеса и управљачких апликација	2		
	Обука корисника	0		
	Одржавање процеса и управљачких апликација	0		

У табели брише се рубрика:

Драган Ћућило/ Стручни сарадник за одржавање web странице и e-mail сервера	Управљање и пројектовање процеса и упрavljačkih апликација	0	12	12
	Пројектовање и развој процеса и упрavljačkih апликација	0		
	Јединственост радног мјеста	0		
	Имплементација процеса и управљачких апликација	2		
	Тестирање процеса и управљачких апликација	3		
	Обука корисника	4		
Одржавање процеса и управљачких апликација	3			

У табели рубрика:

Желимир Терзић/ Стручни сарадник за информатичку безбједност	Управљање и пројектовање процеса и упрavljačkih апликација	0	12	12
	Пројектовање и развој процеса и упрavljačkih апликација	0		
	Јединственост радног мјеста	0		
	Имплементација процеса и управљачких апликација	2		
	Тестирање процеса и управљачких апликација	4		
	Обука корисника	3		

Одржавање процеса и управљачких апликација		3		
мијења се и гласи:				
Желимир Терзић Стручни савјетник за акредитацију регистара за тајне податке	Управљање и пројектовање процеса и управљачких апликација	0	12	12
	Пројектовање и развој процеса и управљачких апликација	0		
	Јединственост радног мјеста	0		
	Имплементација процеса и управљачких апликација	4		
	Тестирање процеса и управљачких апликација	4		
	Обука корисника	2		
	Одржавање процеса и управљачких апликација	2		

Члан 2.

Одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

СМ број 125/24
4. јула 2024. године
Сарајево

Председавајућа
Савјета министара БиХ
Борјана Кришто, с. р.

574

На основу члана 17. Закона о Вijeћу министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), а у веzi са чланом 50. Закона о раду у институциjама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 26/04, 7/05, 48/05, 60/10, 32/13, 93/17, 59/22 и 88/23), Вijeће министара Босне и Херцеговине, на 54. сједници одржаној 4.7. 2024. године, донijело је

ОДЛУКУ

О ИЗМЈЕНИ ОДЛУКЕ О ВИСИ ДНЕВНИЦА ЗА СЛУЖБЕНА ПУТОВАЊА ЗАПОСЛЕНИМ У ИНСТИТУЦИЈАМА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1.

У Одлуци о висини дневница за службена путовања запосленим у институциjама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 32/07, 6/12 и 42/12) у члану 1. ријечи: "25,00 КМ" замjenjују се ријечима: "40,00 КМ".

Члан 2.

Ова Одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

СМ број 126/24
4. јула 2024. године
Сарајево

Председавајућа
Вijeћа министара БиХ
Борјана Кришто, с. р.

На основу члана 17. Закона о Вijeћу министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), а у веzi са чланком 50. Закона о раду у институциjама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 26/04, 7/05, 48/05, 60/10, 32/13, 93/17, 59/22 и 88/23), Вijeће министара Босне и Херцеговине, на 54. сједници одржаној 4.7. 2024. године, донijело је

ОДЛУКУ

О ИЗМЈЕНИ ОДЛУКЕ О ВИСИ ДНЕВНИЦА ЗА СЛУЖБЕНА ПУТОВАЊА УПОСЛЕНИМ У ИНСТИТУЦИЈАМА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Чланак 1.

У Одлуци о висини дневница за службена путовања уполсеним у институциjама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 32/07, 6/12 и 42/12) у члану 1. ријечи: "25,00 КМ" замjenjују се ријечима: "40,00 КМ".

Чланак 2.

Ова Одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

СМ број 126/24
4. септембра 2024. године
Сарајево

Председатељица
Вijeћа министара БиХ
Борјана Кришто, в. р.

На основу члана 17. Закона о Савјету министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), а у веzi са чланом 50. Закона о раду у институциjама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 26/04, 7/05, 48/05, 60/10, 32/13, 93/17, 59/22 и 88/23), Савјет министара Босне и Херцеговине, на 54. сједници одржаној 4.7.2024. године, донijео је

ОДЛУКУ

О ИЗМЈЕНИ ОДЛУКЕ О ВИСИНИ ДНЕВНИЦА ЗА СЛУЖБЕНА ПУТОВАЊА ЗАПОСЛЕНИМ У ИНСТИТУЦИЈАМА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1.

У Одлуци о висини дневница за службена путовања запосленим у институциjама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 32/07, 6/12 и 42/12) у члану 1. ријечи: "25,00 КМ" замjenjују се ријечима: "40,00 КМ".

Члан 2.

Ова Одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

СМ број 126/24
4. јула 2024. године
Сарајево

Председавајућа
Савјета министара БиХ
Борјана Кришто, с. р.

575

На основу члана 7. став (1) Закона о плаћама и накнадима у институциjама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 50/08, 35/09, 75/09, 32/12, 42/12, 50/12, 32/13, 87/13, 75/15, 88/15, 16/16, 94/16, 72/17, 25/18, 32/20, 65/20 и 59/22) и члана 17. Закона о Вijeћу министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), Вijeће министара Босне и Херцеговине на 54. сједници, одржаној 4.7.2024. године, донijело је

ОДЛУКУ

О ВИСИ ОСНОВИЦЕ ЗА ОБРАЧУН ПЛАЋЕ ЗАПОСЛЕНИМ У ИНСТИТУЦИЈАМА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ ЗА 2024. ГОДИНУ

Члан 1.

(Предмет Одлуке)

Овом Одлуком утврђује се висина основнице за обрачун плаће запосленим у институциjама Босне и Херцеговине за 2024. годину у складу са чланом 7. став (1) Закона о плаћама и накнадима у институциjама Босне и Херцеговине.

Члан 2.

(Висина основнице)

Оснoвица за обрачун плаће запосленим у институциjама Босне и Херцеговине за 2024. годину утврђује се у износу од 600,00 КМ.

Члан 3.

(Институције одговорне за провођење Одлуке)

За реализацију ове Одлуке задужују се институције Босне и Херцеговине на које се ова Одлука односи и Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине.

Član 4.
(Stupanje na snagu)

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH", a primjenjivat će se od narednog mjeseca od dana usvajanja budžeta za 2024. godinu.

VM broj 127/24
4. jula 2024. godine
Sarajevo

Predsjedavajuća
Vijeća ministara BiH
Borjana Krišto, s. r.

Na temelju članka 7. stavak (1) Zakona o plaćama i naknadama u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 50/08, 35/09, 75/09, 32/12, 42/12, 50/12, 32/13, 87/13, 75/15, 88/15, 16/16, 94/16, 72/17, 25/18, 32/20, 65/20 i 59/22) i članka 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na 54. sjednici, održanoj 4.7.2024. godine, donijelo je

**ODLUKU
O VISINI OSNOVICE ZA OBRAČUN PLAĆE
UPOSLENIM U INSTITUCIJAMA
BOSNE I HERCEGOVINE ZA 2024. GODINU**

Članak 1.

(Predmet Odluke)

Ovom Odlukom utvrđuje se visina osnovice za obračun plaće uposlenim u institucijama Bosne i Hercegovine za 2024. godinu sukladno članku 7. stavak (1) Zakona o plaćama i naknadama u institucijama Bosne i Hercegovine.

Članak 2.

(Visina osnovice)

Osnovica za obračun plaće uposlenim u institucijama Bosne i Hercegovine za 2024. godinu utvrđuje se u iznosu od 600,00 KM.

Članak 3.

(Institucije odgovorne za provedbu Odluke)

Za realizaciju ove Odluke zadužuju se institucije Bosne i Hercegovine na koje se ova Odluka odnosi i Ministarstvo financija i trezora Bosne i Hercegovine.

Članak 4.

(Stupanje na snagu)

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH", a primjenjivat će se od narednog mjeseca od dana usvajanja proračuna za 2024. godinu.

VM broj 127/24
4. srpnja 2024. godine
Sarajevo

Predsjedateljica
Vijeća ministara BiH
Borjana Krišto, v. r.

Na osnovu člana 7. stav (1) Zakona o platama i naknadama u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 50/08, 35/09, 75/09, 32/12, 42/12, 50/12, 32/13, 87/13, 75/15, 88/15, 16/16, 94/16, 72/17, 25/18, 32/20, 65/20 i 59/22) i člana 17. Zakona o Savjetu ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), Savjet ministara Bosne i Hercegovine na 54. sjednici, održanoj 4.7.2024. godine, donio je

**ODLUKU
O VISINI OSNOVICE ZA OBRAČUN PLATE
ZAPOSLENIM U INSTITUCIJAMA
BOSNE I HERCEGOVINE ZA 2024. GODINU**

Član 1.

(Predmet Odluke)

Ovom Odlukom utvrđuje se visina osnovice za obračun plate zaposlenim u institucijama Bosne i Hercegovine za 2024. godinu u skladu sa članom 7. stav (1) Zakona o platama i naknadama u institucijama Bosne i Hercegovine.

Član 2.

(Visina osnovice)

Osnovica za obračun plate zaposlenim u institucijama Bosne i Hercegovine za 2024. godinu utvrđuje se u iznosu od 600,00 KM.

Član 3.

(Institucije odgovorne za provođenje Odluke)

Za realizaciju ove Odluke zadužuju se institucije Bosne i Hercegovine na koje se ova Odluka odnosi i Ministarstvo financija i trezora Bosne i Hercegovine.

Član 4.

(Stupanje na snagu)

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH", a primjenjivat će se od narednog mjeseca od dana usvajanja budžeta za 2024. godinu.

CM broj 127/24
4. jula 2024. godine
Sarajevo

Predsjedavajuća
Savjeta ministara BiH
Borjana Krišto, s. r.

576

Na osnovu člana 30. stav (1) tačka c) i stav (2) i člana 33. stav (2) Zakona o plaćama i naknadama u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 50/08, 35/09, 75/09, 32/12, 42/12, 50/12, 32/13, 87/13, 75/15, 88/15, 16/16, 94/16, 72/17, 25/18, 32/20, 65/20 i 59/22), člana 50. stav 4. tačka c) Zakona o radu u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 26/04, 7/05, 48/05, 60/10, 32/13, 93/17 i 59/22) i člana 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na 54. sjednici, održanoj 4.7.2024. godine, donijelo je

**ODLUKU
O VISINI REGRESA ZA GODIŠNJI ODMOR U
INSTITUCIJAMA BOSNE I HERCEGOVINE
ZA 2024. GODINU**

Član 1.

(Predmet Odluke)

Ovom odlukom utvrđuje se visina regresa za godišnji odmor u institucijama Bosne i Hercegovine za 2024. godinu.

Član 2.

(Visina regresa za godišnji odmor)

Zaposlenim u institucijama Bosne i Hercegovine utvrđuje se pravo na regres za godišnji odmor za 2024. godinu u visini od 450,00 KM.

Član 3.

(Obračun i isplata regresa za godišnji odmor)

Obračun i isplata regresa za godišnji odmor za zaposlene u institucijama Bosne i Hercegovine za 2024. godinu vrši se u skladu sa odredbama Odluke o načinu i postupku ostvarivanja prava na regres za godišnji odmor u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 38/09, 70/09 i 87/15).

Član 4.

(Institucije odgovorne za provođenje Odluke)

Za realizaciju ove odluke zadužuju se institucije Bosne i Hercegovine i Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine.

Član 5.

(Stupanje na snagu)

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 128/24
4. jula 2024. godine
Sarajevo

Predsjedavajuća
Vijeća ministara BiH
Borjana Krišto, s. r.

Na temelju članka 30. stavak (1) točka c) i stavak (2) i članka 33. stavak (2) Zakona o plaćama i naknadama u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 50/08, 35/09, 75/09, 32/12, 42/12, 50/12, 32/13, 87/13, 75/15, 88/15, 16/16, 94/16, 72/17, 25/18, 32/20, 65/20 i 59/22), članka 50. stavak 4. točka c) Zakona o radu u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 26/04, 7/05, 48/05, 60/10, 32/13, 93/17 i 59/22) i članka 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na 54. sjednici, održanoj 4.7.2024. godine, donijelo je

ODLUKU**O VISINI REGRESA ZA GODIŠNJI ODMOR U
INSTITUCIJAMA BOSNE I HERCEGOVINE
ZA 2024. GODINU**

Članak 1.

(Predmet Odluke)

Ovom Odlukom utvrđuje se visina regresa za godišnji odmor u institucijama Bosne i Hercegovine za 2024. godinu.

Članak 2.

(Visina regresa za godišnji odmor)

Zaposlenim u institucijama Bosne i Hercegovine utvrđuje se pravo na regres za godišnji odmor za 2024. godinu u visini od 450,00 KM.

Članak 3.

(Обрачун и исплата регреса за годишњи одмор)

Обрачун и исплата regresa за годишњи odmor за uposlene у institucijama Bosne i Hercegovine за 2024. godinu врши се суkladно одредбама Odluke о načinу и postupku ostvarivanja prava на regres за годишњи odmor у institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 38/09, 70/09 i 87/15).

Članak 4.

(Institucije odgovorne za provedbu Odluke)

Za realizaciju ove Odluke zadužuju se institucije Bosne i Hercegovine i Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine.

Članak 5.

(Stupanje na snagu)

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 128/24
4. srpnja 2024. godine
Sarajevo

Predsjedateljica
Vijeća ministara BiH
Borjana Krišto, v. r.

На основу члана 30. став (1) тачка ц) и став (2) и члана 33. став (2) Закона о платама и накнадама у институцијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 50/08, 35/09, 75/09, 32/12, 42/12, 50/12, 32/13, 87/13, 75/15, 88/15,

16/16, 94/16, 72/17, 25/18, 32/20, 65/20 и 59/22), члана 50. став 4. тачка ц) Закона о раду у институцијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 26/04, 7/05, 48/05, 60/10, 32/13, 93/17 и 59/22) и члана 17. Закона о Савјету министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), Савјет министара Босне и Херцеговине на 54. сједници, одржаној 4.7.2024. године, донио је

ОДЛУКУ**О ВИСИНИ РЕГРЕСА ЗА ГОДИШЊИ ОДМОР У
ИНСТИТУЦИЈАМА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
ЗА 2024. ГОДИНУ**

Члан 1.

(Предмет Одлуке)

Овом одлуком утврђује се висина регреса за годишњи одмор у институцијама Босне и Херцеговине за 2024. годину.

Члан 2.

(Висина регреса за годишњи одмор)

Запосленим у институцијама Босне и Херцеговине утврђује се право на регрес за годишњи одмор за 2024. годину у висини од 450,00 КМ.

Члан 3.

(Обрачун и исплата регреса за годишњи одмор)

Обрачун и исплата regresa за годишњи odmor за zaposlene у institucijama Bosne i Hercegovine за 2024. godinu врши се у складу са одредбама Odluke о načinу и поступку остваривања права на regres за годишњи odmor у институцијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 38/09, 70/09 и 87/15).

Члан 4.

(Институције одговорне за провођење Одлуке)

За реализацију ове одлуке задужују се институције Босне и Херцеговине и Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине.

Члан 5.

(Ступање на снагу)

Ова одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

СМ број 128/24
4. јула 2024. годне
Сарајево

Председавајућа
Савјета министара БиХ
Борјана Кришто, с. р.

577

На основу члана 17. Закона о Вјећу министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), а у вези са чланом 2. Закона о примјени одређених привремених мјера ради ефикасног provođenja mandata Међународног кривичног суда за бившу Југославију, те других међународних рестриктивних мјера ("Службени гласник БиХ", број 25/06) и чл. 3. и 4. Оdlуке о провођењу Резолуције 1373 (2001) Вјећа сигурности Уједињених народа ("Службени гласник БиХ", број 88/16), Вјеће министара Босне и Херцеговине, на 54. сједници одржаној 4. јула 2024. године, donijelo je

ОДЛУКУ**О УВРШТАВАНЈУ ФИЗИЧКОГ ЛИЦА НА ЛИСТУ
ОЗНАЧЕНИХ ЛИЦА ПРЕМА КОЈИМА ЋЕ СЕ
ПРИМЈЕНЈИВАТИ РЕСТРИКТИВНЕ МЈЕРЕ**

Члан 1.

(Предмет Одлуке)

Овом Одлуком утврђује се поступак уврштавања физичког лица на листу означених лица према којима ће се примјенјивати рестриктивне мјере из члана 4. Закона о примјени одређених привремених мјера ради ефикасног provođenja mandata

Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju, te drugih međunarodnih restriktivnih mjera (u daljem tekstu: Zakon o MKSJ).

Član 2.

(Uvrštavanje na listu)

Ovom Odlukom na listu označenih lica prema kojima će se primjenjivati restriktivne mjere iz člana 4. Zakona o MKSJ, uvrštava se BOROvac (MUHAREM) ENES.

Član 3.

(Praćenje provedbe)

Za provedbu ove Odluke zadužuje se Ministarstvo sigurnosti Bosne i Hercegovine.

Član 4.

(Stupanje na snagu)

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se na web stranici Ministarstva sigurnosti Bosne i Hercegovine, u skladu sa Zakonom o zaštiti ličnih podataka ("Službeni glasnik BiH", br. 49/06, 76/11 i 89/11) i u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 129/24
4. jula 2024. godine
Sarajevo

Predsjedavajuća
Vijeća ministara BiH
Borjana Krišto, s. r.

Na temelju članka 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), a u svezi s člankom 2. Zakona o primjeni određenih privremenih mjera radi učinkovite provedbe mandata Međunarodnog kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju, te drugih međunarodnih restriktivnih mjera ("Službeni glasnik BiH", broj 25/06) i čl. 3. i 4. Odluke o provedbi Rezolucije 1373 (2001) Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda ("Službeni glasnik BiH", broj 88/16), Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 54. sjednici održanoj 4. srpnja 2024. godine, donijelo je

ODLUKU O UVRŠTAVANJU FIZIČKE OSOBE NA LISTU OZNAČENIH OSOBA PREMA KOJIMA ĆE SE PRIMJENJIVATI RESTRIKTIVNE MJERE

Članak 1.

(Predmet Odluke)

Ovom Odlukom utvrđuje se postupak uvrštavanja fizičke osobe na listu označenih osoba prema kojima će se primjenjivati restriktivne mjere iz članka 4. Zakona o primjeni određenih privremenih mjera radi učinkovite provedbe mandata Međunarodnog kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju, te drugih međunarodnih restriktivnih mjera (u daljnjem tekstu: Zakon o MKSJ).

Članak 2.

(Uvrštavanje na listu)

Ovom Odlukom na listu označenih osoba prema kojima će se primjenjivati restriktivne mjere iz članka 4. Zakona o MKSJ, uvrštava se BOROvac (MUHAREM) ENES.

Članak 3.

(Praćenje provedbe)

Za provedbu ove Odluke zadužuje se Ministarstvo sigurnosti Bosne i Hercegovine.

Članak 4.

(Stupanje na snagu)

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se na web stranici Ministarstva sigurnosti Bosne i Hercegovine,

sukladno Zakonu o zaštiti osobnih podataka ("Službeni glasnik BiH", br. 49/06, 76/11 i 89/11) i u "Službenom glasniku BiH".

VM broj 129/24
4. srpnja 2024. godine
Sarajevo

Predsjedateljica
Vijeća ministara BiH
Borjana Krišto, v. r.

Na osnovu člana 17. Zakona o Savjetu ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), a u vezi sa članom 2. Zakona o primjeni određenih privremenih mjera radi efikasnog provođenja mandata Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju, te drugih međunarodnih restriktivnih mjera ("Službeni glasnik BiH", broj 25/06) i čl. 3. i 4. Odluke o provođenju Rezolucije 1373 (2001) Savjeta bezbjednosti Ujedinjenih nacija ("Službeni glasnik BiH", broj 88/16), Savjet ministara Bosne i Hercegovine, na 54. sjednici održanoj 4. jula 2024. godine, donio je

ODLUKU O UVRŠTAVANJU FIZIČKOG LIČA NA LISTU OZNAČENIH LIČA PREMA KOJIMA ĆE SE PRIMJENJIVATI RESTRIKTIVNE MJERE

Član 1.

(Predmet Odluke)

Ovom Odlukom utvrđuje se postupak uvrštavanja fizičkog lica na listu označenih lica prema kojima će se primjenjivati restriktivne mjere iz člana 4. Zakona o primjeni određenih privremenih mjera radi efikasnog provođenja mandata Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju, te drugih međunarodnih restriktivnih mjera (u daljem tekstu: Zakon o MKSJ).

Član 2.

(Uvrštavanje na listu)

Ovom Odlukom na listu označenih lica prema kojima će se primjenjivati restriktivne mjere iz člana 4. Zakona o MKSJ, uvrštava se BOROvac (MUHAREM) ENES.

Član 3.

(Praćenje provođenja)

Za provođenje ove Odluke zadužuje se Ministarstvo bezbjednosti Bosne i Hercegovine.

Član 4.

(Stupanje na snagu)

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se na web stranici Ministarstva bezbjednosti Bosne i Hercegovine, u skladu sa Zakonom o zaštiti ličnih podataka ("Službeni glasnik BiH", br. 49/06, 76/11 i 89/11) i u "Službenom glasniku BiH".

CM broj 129/24
4. jula 2024. godine
Sarajevo

Predsjedavajuća
Savjeta ministara BiH
Borjana Krišto, s. r.

578

Na osnovu člana 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08) i člana 3. Odluke o prijenosu novčanih sredstava deponiranih na posebnom računu Vanjskotrgovinske komore Bosne i Hercegovine na Jedinствени račun trezora ("Službeni glasnik BiH", broj 17/21), na prijedlog Ministarstva komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na 54. sjednici, održanoj 4.7.2024. godine, donijelo je

ODLUKU
O UTVRĐIVANJU NAMJENE SREDSTAVA
DEPONIRANIH NA NAMJENSKOM RAČUNU ZA
PROJEKTE UNAPREĐENJA SEKTORA CESTOVNOG
PROMETA

Član 1.

(Predmet Odluke)

Ovom odlukom utvrđuje se namjena i raspodjela sredstava deponiranih na posebnom namjenskom računu Vanjskotrgovinske komore Bosne i Hercegovine u okviru Jedinственог računa trezora "Unapređenje sektora cestovnog prometa" u iznosu od 1.130.086,53 KM.

Član 2.

(Namjena sredstava)

Financijska sredstva iz člana 1. ove odluke, namijenjena za finansiranje projekata iz oblasti cestovnog prometa, raspoređuju se na ekonomsku kategoriju 821000 - Kapitalni izdaci, za sljedeće namjene:

- za uspostavu elektronskog registra u cestovnom prijevozu, u iznosu od 600.000 KM;
- za uspostavu baze podataka o saobraćajnim nezgodama, homologaciji, certifikaciji vozila i kataloga testovnih pitanja za polaganje vozačkog ispita, u iznosu od 400.000 KM i
- za informacijski sistem za tahografe, u iznosu od 130.086,53 KM.

Član 3.

(Način realizacije Odluke)

Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine realizirat će projekte iz člana 2. ove odluke u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama ("Službeni glasnik BiH", br. 39/14 i 59/22).

Član 4.

(Izvjешtavanje)

Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine dostavlja izvještaj o trošku sredstava iz člana 2. ove odluke Ministarstvu finansija i trezora Bosne i Hercegovine uz periodične i godišnje izvještaje o izvršenju budžeta.

Član 5.

(Evidentiranje namjenskih sredstava)

Evidenciju korištenja namjenskih sredstava, kao program posebne namjene, vodi Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine.

Član 6.

(Nadležnost za realizaciju Odluke)

Za realizaciju ove odluke zadužuju se Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine i Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine.

Član 7.

(Stupanje na snagu)

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH", a primjenjivat će se od dana stupanja na snagu Zakona o Budžetu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine za 2024. godinu.

VM broj 130/24
4. jula 2024. godine
Sarajevo

Predsjedavajuća
Vijeća ministara BiH
Borjana Krišto, s. r.

Na temelju članka 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08) i članka 3. Odluke o prijenosu novčanih sredstava deponiranih na posebnom računu Vanjskotrgovinske komore Bosne i Hercegovine na Jedinственог račun trezora ("Službeni glasnik BiH", broj 17/21), na prijedlog

Ministarstva komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na 54. sjednici, održanoj 4.7.2024. godine, donijelo je

ODLUKU

O UTVRĐIVANJU NAMJENE SREDSTAVA
DEPONIRANIH NA NAMJENSKOM RAČUNU ZA
PROJEKTE UNAPRJEĐENJA SEKTORA CESTOVNOG
PROMETA

Članak 1.

(Predmet Odluke)

Ovom odlukom utvrđuje se namjena i raspodjela sredstava deponiranih na posebnom namjenskom računu Vanjskotrgovinske komore Bosne i Hercegovine u okviru Jedinственог računa trezora "Unaprjeđenje sektora cestovnog prometa" u iznosu od 1.130.086,53 KM.

Članak 2.

(Namjena sredstava)

Financijska sredstva iz članka 1. ove odluke, namijenjena za financiranje projekata iz oblasti cestovnog prometa, raspoređuju se na ekonomsku kategoriju 821000 - Kapitalni izdaci, za sljedeće namjene:

- za uspostavu elektroničkog registra u cestovnom prijevozu, u iznosu od 600.000 KM;
- za uspostavu baze podataka o prometnim nesrećama, homologaciji, certifikaciji vozila i kataloga testovnih pitanja za polaganje vozačkog ispita, u iznosu od 400.000 KM i
- za informacijski sustav za tahografe, u iznosu od 130.086,53 KM.

Članak 3.

(Način realizacije Odluke)

Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine realizirat će projekte iz članka 2. ove odluke sukladno Zakonu o javnim nabavama ("Službeni glasnik BiH", br. 39/14 i 59/22).

Članak 4.

(Izvjешtavanje)

Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine dostavlja izvješće o trošku sredstava iz članka 2. ove odluke Ministarstvu finansija i trezora Bosne i Hercegovine uz periodična i godišnja izvješća o izvršenju proračuna.

Članak 5.

(Evidentiranje namjenskih sredstava)

Evidenciju korištenja namjenskih sredstava, kao program posebne namjene, vodi Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine.

Članak 6.

(Nadležnost za realizaciju Odluke)

Za realizaciju ove odluke zadužuju se Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine i Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine.

Članak 7.

(Stupanje na snagu)

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH", a primjenjivat će se od dana stupanja na snagu Zakona o Proračunu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine za 2024. godinu.

VM broj 130/24
4. srpnja 2024. godine
Sarajevo

Predsjedateljica
Vijeća ministara BiH
Borjana Krišto, v. r.

На основу члана 17. Закона о Савјету министара Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 30/03, 42/03,

81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08) и члана 3. Одлуке о преносу новчаних средстава депонованих на посебном рачуну Спољнотрговинске коморе Босне и Херцеговине на Јединствени рачун трезора ("Службени гласник БиХ", број 17/21), на приједлог Министарства комуникација и транспорта Босне и Херцеговине, Савјет министара Босне и Херцеговине на 54. сједници, одржаној 4.7.2024. године, донио је

**ОДЛУКУ
О УТВРЂИВАЊУ НАМЈЕНЕ СРЕДСТАВА
ДЕПОНОВАНИХ НА НАМЈЕНСКОМ РАЧУНУ ЗА
ПРОЈЕКТЕ УНАПРЕЂЕЊА СЕКТОРА ДРУМСКОГ
ТРАНСПОРТА**

Члан 1.
(Предмет Одлуке)

Овом одлуком утврђује се намјена и расподела средстава депонованих на посебном намјенском рачуну Спољнотрговинске коморе Босне и Херцеговине у оквиру Јединственог рачуна трезора "Унапређење сектора друмског транспорта" у износу од 1.130.086,53 КМ.

Члан 2.
(Намјена средстава)

Финансијска средства из члана 1. ове одлуке, намијењена за финансирање пројеката из области друмског транспорта, распоређују се на економску категорију 821000 - Капитални издаци, за следеће намјене:

- а) за успостављање електронског регистра у друмском превозу, у износу од 600.000 КМ;
- б) за успостављање базе података о саобраћајним незгодама, хомологацији, сертификацији возила и каталога тестовних питања за полагање возачког испита, у износу од 400.000 КМ, и
- ц) за информациони систем за тахографе, у износу од 130.086,53 КМ.

Члан 3.
(Начин реализације Одлуке)

Министарство комуникација и транспорта Босне и Херцеговине реализоваће пројекте из члана 2. ове одлуке у складу са Законом о јавним набавкама ("Службени гласник БиХ", бр. 39/14 и 59/22).

Члан 4.
(Извјештавање)

Министарство комуникација и транспорта Босне и Херцеговине доставља извјештај о утрошку средстава из члана 2. ове одлуке Министарству финансија и трезора Босне и Херцеговине уз периодичне и годишње извјештаје о извршењу буџета.

Члан 5.
(Евидентирање намјенских средстава)

Евиденцију кориштења намјенских средстава, као програм посебне намјене, води Министарство комуникација и транспорта Босне и Херцеговине.

Члан 6.
(Надлежност за реализацију Одлуке)

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство комуникација и транспорта Босне и Херцеговине и Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине.

Члан 7.
(Ступање на снагу)

Ова одлука ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ", а примјењиваће се од дана ступања на снагу Закона о Буџету институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2024. годину.

СМ број 130/24
4. јула 2024. године
Сарајево

Председавајућа
Савјета министара БиХ
Борјана Кришто, с. р.

579

Na osnovu člana 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), člana 2. stav (1) Odluke o načinu raspodjele sredstava uplaćenih na ime dodijeljene dozvole za Univerzalne mobilne telekomunikacione sisteme ("Službeni glasnik BiH", br. 50/10, 68/12, 49/13 i 59/18), člana 2. stav (1) Odluke o načinu korištenja namjenskih sredstava uplaćenih na ime dodijeljene dozvole za univerzalne mobilne telekomunikacione sisteme u 2014. godini ("Službeni glasnik BiH", br. 85/14 i 52/15) i člana 2. stav (1) Odluke o načinu korištenja namjenskih sredstava uplaćenih na ime dodijeljene dozvole za univerzalne mobilne telekomunikacione sisteme u 2015. godini ("Službeni glasnik BiH", broj 60/18), na prijedlog Ministarstva komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 54. sjednici održanoj 4. jula 2024. godine, donijelo je

**ОДЛУКУ
О КОРИШТЕНЈУ ПРЕНЕСЕНИХ НАМЈЕНСКИХ
СРЕДСТАВА УПЛАЋЕНИХ НА ИМЕ ДОДИЈЕЛЈЕНЕ
ДОЗВОЛЕ ЗА УНИВЕРЗАЛНЕ МОБИЛНЕ
ТЕЛЕКОМУНИКАЦИОНЕ СИСТЕМЕ**

Члан 1.
(Предмет Одлуке)

Овом одлуком утврђује се начин кориштења дијела пренесених намјенских средстава уплаћених на име додијелјене дозволе за Универзалне мобилне телекомуникационе системе у 2014. години кориштењу пренесених намјенских средстава уплаћених на име додијелјене дозволе за Универзалне мобилне телекомуникационе системе у 2015. години, намијенјених за развој сектора телекомуникација, у укупном износу од 4.451.852,50 КМ.

Члан 2.
(Намјена средстава)

- (1) Средства из члана 1. ове одлуке додјелјују се слjedeћим корисницима средстава (у даљњем тексту: корисници средстава):
 - а) Влади Федерације Босне и Херцеговине износ од 2.737.889,28 КМ;
 - б) Влади Републике Српске износ од 1.669.444,69 КМ и
 - в) Влади Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине износ од 44.518,53 КМ.
- (2) Корисници средстава из става (1) овог члана ће средства користити за развој сектора телекомуникација у Босни и Херцеговини, а у складу с одлукaма Владе Федерације Босне и Херцеговине, Владе Републике Српске и Владе Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Član 3.

(Ugovor o korištenju dodijeljenih sredstava)

- (1) Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine zaključuje ugovor o korištenju sredstava sa korisnicima sredstava iz člana 2. stav (1) ove odluke, kojim će se definirati uslovi, svrha, način korištenja sredstava, izvještavanje, odgovornosti ugovornih strana i druga pitanja važna za realizaciju sredstava.
- (2) Ako korisnik sredstava ne prihvati uslove propisane ugovorom, gubi pravo na korištenje sredstava.
- (3) Korisnici sredstava iz člana 2. stav (1) ove odluke sredstva će realizirati u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama ("Službeni glasnik BiH", br. 39/14 i 59/22).

Član 4.

(Izvjestavanje)

- (1) Korisnici sredstava iz člana 2. stav (1) ove odluke dužni su do 31.12.2025. godine dostaviti izvještaje o namjenskom utrošku doznačenih sredstava Vijeću ministara Bosne i Hercegovine, a putem Ministarstva komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine.
- (2) Ukoliko se ustanovi nenamjensko trošenje doznačenih sredstava, korisnik sredstava iz člana 2. stav (1) ove odluke je dužan izvršiti povrat cjelokupnog iznosa doznačenih sredstava u roku od 30 dana od dana kada Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine pisanim putem to od njega zatraži.
- (3) Ukoliko korisnik sredstava nije utrošio cjelokupna doznačena sredstva za namjenu utvrđenu ovom odlukom i u roku utvrđenom ugovorom iz člana 3. ove odluke, dužan je da izvrši povrat neutrošenih sredstava u roku od 30 dana od ugovorenog roka za realizaciju.
- (4) U slučaju iz st. (2) i (3) ovog člana pokreće se postupak pred nadležnim organom protiv korisnika sredstava koji nije opravdao doznačena sredstva.

Član 5.

(Evidentiranje namjenskih sredstava)

Evidenciju korištenja namjenskih sredstava, kao program posebnih namjena, vodi Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine na ekonomskom kodu 6141 Transferi drugim nivoima vlasti.

Član 6.

(Nadležnost za realizaciju Odluke)

Za realizaciju ove odluke zadužuju se Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine i Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine.

Član 7.

(Stupanje na snagu)

Ova odluka stupa na snagu danom danošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH", a primjenjivat će se od dana stupanja na snagu Zakona o Budžetu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine za 2024. godinu.

VM broj 131/24
4. jula 2024. godine
Sarajevo

Predsjedavajuća
Vijeća ministara BiH
Borjana Krišto, s. r.

Na temelju članka 17. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03,42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), članka 2. stavak (1) Odluke o načinu raspodjele sredstava uplaćenih na ime dodijeljene dozvole za Univerzalne mobilne telekomunikacijske sustave ("Službeni glasnik BiH", br. 50/10, 68/12, 49/13 i 59/18), članka 2. stavak (1) Odluke o načinu korištenja namjenskih sredstava uplaćenih na ime dodijeljene dozvole za univerzalne mobilne telekomunikacijske sustave u 2014. godini ("Službeni glasnik BiH", br. 85/14 i 52/15)

i članka 2. stavak (1) Odluke o načinu korištenja namjenskih sredstava uplaćenih na ime dodijeljene dozvole za univerzalne mobilne telekomunikacijske sustave u 2015. godini ("Službeni glasnik BiH", broj 60/18), na prijedlog Ministarstva komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 54. sjednici održanoj 4. srpnja 2024. godine, donijelo je

**ODLUKU
O KORIŠTENJU PRENESENH NAMJENSKIH
SREDSTAVA UPLAĆENIH NA IME DODIJELJENE
DOZVOLE ZA UNIVERZALNE MOBILNE
TELEKOMUNIKACIJSKE SUSTAVE**

Članak 1.

(Predmet Odluke)

Ovom odlukom utvrđuje se način korištenja dijela prenesenih namjenskih sredstava uplaćenih na ime dodijeljene dozvole za Univerzalne mobilne telekomunikacijske sustave u 2014. godini korištenju prenesenih namjenskih sredstava uplaćenih na ime dodijeljene dozvole za Univerzalne mobilne telekomunikacijske sustave u 2015. godini, namijenjenih za razvoj sektora telekomunikacija, u ukupnom iznosu od 4.451.852,50 KM.

Članak 2.

(Namjena sredstava)

- (1) Sredstva iz članka 1. ove odluke dodjeljuju se sljedećim korisnicima sredstava (u daljnjem tekstu: korisnici sredstava):
 - a) Vladi Federacije Bosne i Hercegovine iznos od 2.737.889,28 KM;
 - b) Vladi Republike Srpske iznos od 1.669.444,69 KM i
 - c) Vladi Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine iznos od 44.518,53 KM.
- (2) Korisnici sredstava iz stavka (1) ovog članka će sredstva koristiti za razvoj sektora telekomunikacija u Bosni i Hercegovini, a sukladno odlukama Vlade Federacije Bosne i Hercegovine, Vlade Republike Srpske i Vlade Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

Članak 3.

(Ugovor o korištenju dodijeljenih sredstava)

- (1) Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine zaključuje ugovor o korištenju sredstava sa korisnicima sredstava iz članka 2. stavak (1) ove odluke, kojim će se definirati uvjeti, svrha, način korištenja sredstava, izvještavanje, odgovornosti ugovornih strana i druga pitanja važna za realizaciju sredstava.
- (2) Ako korisnik sredstava ne prihvati uvjete propisane ugovorom, gubi pravo na korištenje sredstava.
- (3) Korisnici sredstava iz članka 2. stavak (1) ove odluke sredstva će realizirati sukladno Zakonu o javnim nabavama ("Službeni glasnik BiH", br. 39/14 i 59/22).

Članak 4.

(Izvjestavanje)

- (1) Korisnici sredstava iz članka 2. stavak (1) ove odluke dužni su do 31.12.2025. godine dostaviti izvještaje o namjenskom utrošku doznačenih sredstava Vijeću ministara Bosne i Hercegovine, a putem Ministarstva komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine.
- (2) Ako se ustanovi nenamjensko trošenje doznačenih sredstava, korisnik sredstava iz članka 2. stavak (1) ove odluke je dužan izvršiti povrat cjelokupnog iznosa doznačenih sredstava u roku od 30 dana od dana kada Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine pisanim putem to od njega zatraži.
- (3) Ako korisnik sredstava nije utrošio cjelokupna doznačena sredstva za namjenu utvrđenu ovom odlukom i u roku utvrđenom ugovorom iz članka 3. ove odluke, dužan je

izvršiti povrat neutrošenih sredstava u roku od 30 dana od ugovorenog roka za realizaciju.

- (4) U slučaju iz st. (2) i (3) ovog članka pokreće se postupak pred nadležnim tijelom protiv korisnika sredstava koji nije opravdao doznačena sredstva.

Članak 5.

(Evidentiranje namjenskih sredstava)

Evidenciju korištenja namjenskih sredstava, kao program posebnih namjena, vodi Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine na ekonomskom kodu 6141 Transferi drugim razinama vlasti.

Članak 6.

(Nadležnost za realizaciju Odluke)

Za realizaciju ove odluke zadužuju se Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine i Ministarstvo financija i trezora Bosne i Hercegovine.

Članak 7.

(Stupanje na snagu)

Ova odluka stupa na snagu danom danošenja i objavljuje se u "Službeni glasnik BiH", primjenjivat će se od dana stupanja na snagu Zakona o Proračunu institucija Bosne Hercegovine i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine za 2024. godinu.

VM broj 131/24
4. srpnja 2024. godine
Sarajevo

Predsjedateljica
Vijeća ministara BiH
Borjana Krišto, v. r.

Na osnovu člana 17. Zakona o Savjetu ministara Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08), člana 2. stav (1) Odluke o načinu raspodjele sredstava uplaćenih na ime dodijeljene dozvole za Univerzalne mobilne telekomunikacione sisteme ("Službeni glasnik BiH", br. 50/10, 68/12, 49/13 i 59/18), člana 2. stav (1) Odluke o načinu korišćenja namjenskih sredstava uplaćenih na ime dodijeljene dozvole za univerzalne mobilne telekomunikacione sisteme u 2014. godini ("Službeni glasnik BiH", br. 85/14 i 52/15) i člana 2. stav (1) Odluke o načinu korišćenja namjenskih sredstava uplaćenih na ime dodijeljene dozvole za univerzalne mobilne telekomunikacione sisteme u 2015. godini ("Službeni glasnik BiH", broj 60/18), na prijedlog Ministarstva komunikacija i transporta Bosne i Hercegovine, Savjet ministara Bosne i Hercegovine, na 54. sjednici održanoj 4. jula 2024. godine, donio je

ОДЛУКУ

О КОРИШЋЕЊУ ПРЕНЕСЕНИХ НАМЈЕНСКИХ СРЕДСТАВА УПЛАЋЕНИХ НА ИМЕ ДОДИЈЕЉЕНЕ ДОЗВОЛЕ ЗА УНИВЕРЗАЛНЕ МОБИЛНЕ ТЕЛЕКОМУНИКАЦИОНЕ СИСТЕМЕ

Члан 1.

(Предмет Оdlуке)

Овом одлуком утврђује се начин коришћења дијела пренесених намјенских средстава уплаћених на име додијелене дозволе за Универзалне мобилне телекомуникационе системе у 2014. години и коришћењу пренесених намјенских средстава уплаћених на име додијелене дозволе за Универзалне мобилне телекомуникационе системе у 2015. години, намијењених за развој сектора телекомуникација, у укупном износу од 4.451.852,50 КМ.

Члан 2.

(Намјена средстава)

- (1) Средства из члана 1. ове одлуке додијелују се слједећим корисницима средстава (у даљњем тексту: корисници средстава):
- Влади Федерације Босне и Херцеговине износ од 2.737.889,28 КМ;
 - Влади Републике Српске износ од 1.669.444,69 КМ и
 - Влади Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине износ од 44.518,53 КМ.
- (2) Корисници средстава из става (1) овог члана ће средства користити за развој сектора телекомуникација у Босни и Херцеговини, а у складу с одлукама Владе Федерације Босне и Херцеговине, Владе Републике Српске и Владе Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

Члан 3.

(Уговор о коришћењу додијелених средстава)

- (1) Министарство комуникација и транспорта Босне и Херцеговине закључује уговор о коришћењу средстава са корисницима средстава из члана 2. став (1) ове одлуке, којим ће се дефинисати услови, сврха, начин коришћења средстава, извјештавање, одговорности уговорних страна и друга питања важна за реализацију средстава.
- (2) Ако корисник средстава не прихвати услове прописане уговором, губи право на коришћење средстава.
- (3) Корисници средстава из члана 2. став (1) ове одлуке средства ће реализовати у складу са Законом о јавним набавкама ("Службени гласник БиХ", бр. 39/14 и 59/22).

Члан 4.

(Извјештавање)

- (1) Корисници средстава из члана 2. став (1) ове одлуке дужни су до 31.12.2025. године доставити извјештаје о намјенском утрошку дозначених средстава Савјету министара Босне и Херцеговине, а путем Министарства комуникација и транспорта Босне и Херцеговине.
- (2) Уколико се установи ненамјенско трошење дозначених средстава, корисник средстава из члана 2. став (1) ове одлуке је дужан извршити поврат цјелокупног износа дозначених средстава у року од 30 дана од дана када Министарство комуникација и транспорта Босне и Херцеговине писаним путем то од њега затражи.
- (3) Уколико корисник средстава није утрошио цјелокупна дозначена средства за намјену утврђену овом одлуком и у року утврђеном уговором из члана 3. ове одлуке, дужан је да изврши поврат неутрошених средстава у року од 30 дана од уговореног рока за реализацију.
- (4) У случају из ст. (2) и (3) овог члана покреће се поступак пред надлежним органом против корисника средстава који није оправдао дозначена средства.

Члан 5.

(Евиденција намјенских средстава)

Евиденцију коришћења намјенских средстава, као програм посебних намјена, води Министарство комуникација и транспорта Босне и Херцеговине на економском коду 6141 Трансфери другим нивоима власти.

Члан 6.

(Надлежност за реализацију Оdlуке)

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство комуникација и транспорта Босне и Херцеговине и Министарство финансија и трезора Босне и Херцеговине.

Члан 7.
(Ступање на снагу)

Ова одлука ступа на снагу даном даношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ", а примјењиваће се од дана ступања на снагу Закона о Буџету институција Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2024. годину.

СМ број 131/24
4. јула 2024. године
Сарајево

Предједавајућа
Савјета министара БиХ
Борјана Кришто, с. р.

USTAVNI SUD BOSNE I HERCEGOVINE

580

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u Velikom vijeću, u predmetu broj **AP-2679/23**, rješavajući apelaciju S. Š., na osnovu člana VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, člana 57. stav (2) tačka b) i člana 59. st. (1) i (3) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine – prečišćeni tekst ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" br. 94/14, 47/23 i 41/24), u sastavu:

Seada Palavrić, predsjednica
Valerija Galić, potpredsjednica
Angelika Nušberger, potpredsjednica
Mirsad Čeman, sudija
Helen Keller, sutkinja
Ledi Bianku, sudija
Marin Vukoja, sudija

na sjednici održanoj 11. jula 2023. godine donio je

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU

Odbija se kao neosnovana apelacija S. Š. podnesena protiv rješenja Vrhovnog suda Republike Srpske br. 11 0 K 026524 23 Kž 15 od 1. juna 2023. godine i 11 0 K 026524 23 Kž 16 od 4. septembra 2023. godine.

Odluku objaviti u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine", "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine", "Službenom glasniku Republike Srpske" i u "Službenom glasniku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine".

OBRAZLOŽENJE

I. Uvod

1. S. Š. (u daljnjem tekstu: apelant) iz Banje Luke, kojeg zastupa Željko Šurlan, advokat iz Banje Luke, podnio je 5. juna 2023. godine apelaciju Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud) protiv Rješenja Vrhovnog suda Republike Srpske (u daljnjem tekstu: Vrhovni sud) broj 11 0 K 026524 23 Kž 15 od 1. juna 2023. godine i Rješenja Okružnog suda u Banjoj Luci – Posebno odjeljenje za suzbijanje korupcije, organiziranog i najtežih oblika privrednog kriminala (u daljnjem tekstu: Okružni sud) broj 11 0K 026524 23 Kv 22-p od 25. maja 2023. godine. Apelacija je zavedena pod brojem AP-2679/23.

2. Isti apelant, kojeg zastupa isti advokat, podnio je 28. septembra 2023. godine apelaciju Ustavnom sudu protiv Rješenja Vrhovnog suda broj 11 0 K 026524 23 Kž 16 od 4. septembra 2023. godine i Rješenja Okružnog suda broj 11 0K 026524 23 Kv 23-p od 25. jula 2023. godine. Apelacija je zavedena pod brojem AP-4205/23.

3. Imajući u vidu da su apelacijama osporene odluke koje se odnose na istog apelanta, te da apelacije pokreću ista pravna pitanja, Ustavni sud je, u skladu sa članom 32. stav (1) Pravila Ustavnog suda, odlučio da spoji apelacije i donese jednu odluku pod brojem AP-2679/23.

II. Postupak pred Ustavnim sudom

4. Na osnovu člana 23. Pravila Ustavnog suda, od Vrhovnog suda, Okružnog suda i Republičkog tužilaštva – Posebno odjeljenje za suzbijanje korupcije, organiziranog i najtežih oblika

privrednog kriminala (u daljnjem tekstu: Tužilaštvo) zatraženo je da dostave odgovor na apelaciju. Pozvani su dostavili odgovor, koji je poslat apelantu radi eventualnog izjašnjenja. Apelant se izjasnio 21. augusta, a 25. septembra 2023. godine je poslao obavijest s novim informacijama o predmetu.

III. Činjenično stanje

5. Činjenice predmeta koje proizlaze iz apelantovih navoda i dokumenata predočenih Ustavnom sudu mogu se sumirati na sljedeći način.

Činjenice u predmetu broj AP-2679/23

6. Rješenjem Okružnog suda utvrđeno je da nakon potvrđivanja optužnice zbog krivičnog djela teškog ubistva iz člana 125. stav 2. Krivičnog zakonika Republike Srpske (u daljnjem tekstu KZ) nisu prestali razlozi zbog kojih je apelantu određen pritvor rješenjem sudije za prethodno saslušanje. Pritvor je produžen zbog pritvorskih razloga propisanih članom 197. stav 1. tač. a) i v) Zakona o krivičnom postupku (u daljnjem tekstu: ZKP), odnosno zbog opasnosti od bjekstva i ponavljanja krivičnog djela. Utvrđeno je da pritvor može trajati do izricanja prvostepene presude, a najduže tri godine od potvrđivanja optužnice, uz obaveznu dvomjesečnu kontrolu. S obzirom na to da je od posljednje kontrole pritvora protekao rok od dva mjeseca, u skladu sa članom 202. ZKP-a, ispitaio osnovanost daljnjeg trajanja pritvora. Ocjenom dokaza sud je utvrdio postojanje osnovane sumnje da je apelant, zajedno s više za sada neidentificiranih osoba, lišio života S. Č., na način opisan u optužnici, čime je počinio krivično djelo teškog ubistva. U odnosu na opasnost od bjekstva, sud je ukazao da je apelant bio nedostupan organima gonjenja, te je za njim raspisana potjernica. Prema operativnim saznanjima, apelant je ilegalno ušao u Hrvatsku, gdje je boravio do povratka u BiH. Presudom iz 2018. godine apelant je osuđen za krivično djelo krijumčarenja. Sud je naveo da apelant u BiH nema zaposlenje, niti imovinu, a da potvrđena optužnica nesumnjivo predstavlja motiv za bjekstvo. Sve navedene okolnosti, kako je dalje obrazloženo, ukazuju na opravdanu bojazan da bi apelant mogao pobjeći i tako onemogućiti dalje uspješno vođenje postupka. U odnosu na opasnost od ponavljanja krivičnog djela, Okružni sud je ukazao na ranije presude protiv apelanta za veoma teška krivična djela. Kada se ima u vidu brojnost ranijih osuda za krivična djela za koja su apelantu izrečene zatorske kazne, sud je zaključio da je "jasno da one na apelanta nisu ostvarile pozitivan utjecaj". Naime, kako je navedeno, apelant je u kontinuitetu nastavio da vrši krivična djela. Pri tome je sud uzeo u obzir i da apelant nije oženjen, nema djecu i nije zaposlen.

7. Vrhovni sud je Rješenjem broj 11 0 K 026524 23 Kž 15 od 1. juna 2023. godine odbio apelantovu žalbu protiv prvostepenog rješenja. Vrhovni sud je ocijenio neosnovanim prigovor da se apelant nalazi u pritvoru nezakonito i bez pravnog osnova. Naime, kako je obrazloženo, apelantu se stavlja na teret krivično djelo teškog ubistva, za koje je bila propisana kazna zatvora od deset godina ili dugotrajnog zatvora. Ovo znači, kako dalje obrazlaže sud, da se apelantu ne može izreći kazna doživotnog zatvora koja je propisana izmjenama KZ-a nakon izvršenja djela. U vezi s tim, sud je istakao da apelant "gubi iz vida" da je u vrijeme kada je počinjeno krivično djelo u tada važećem KZ-u kao najstroža kazna bila propisana kazna dugotrajnog zatvora, što je povlačilo mogućnost produženja pritvora nakon potvrđivanja optužnice do tri godine. Sud je dalje ukazao da je izmjenama i dopunama KZ-a kazna dugotrajnog zatvora zamijenjena u kaznu doživotnog zatvora. Posljedično tome, u ZKP-u se mogućnost produženja pritvora nakon potvrđivanja optužnice vezuje za krivična djela za koja je propisana kazna doživotnog zatvora kao najteža kazna u sistemu kazni. Dakle, kako je sud naveo, produženje pritvora nakon potvrđivanja optužnice u trajanju do tri godine se, prema odredbama člana 202. stav 2. tačka g) ZKP-a, vezuje za najtežu kaznu propisanu u sistemu kazni u skladu s odredbama KZ-a, a to

je dugotrajni zatvor, kako je bilo propisano zakonom koji je važio u vrijeme izvršenja krivičnog djela, odnosno kazna doživotnog zatvora prema sada važećem KZ-u. Stoga je neosnovan apelantov prigovor da je u konkretnom slučaju isključena mogućnost da se apelantu produži pritvor u trajanju do tri godine jer za krivično djelo koje mu je stavljeno na teret nije moguće izreći kaznu doživotnog zatvora.

Činjenice u predmetu broj AP-4205/23

8. Rješenjem Okružnog suda broj 11 0 K 026524 23 Kv 23-p od 25. jula 2023. godine utvrđeno je da nisu prestali razlozi za pritvor, koji je nakon potvrđivanja optužnice u skladu sa članom 202. ZKP-a produžen zbog opasnosti od bjekstva i ponavljanja krivičnog djela.

9. Vrhovni sud je Rješenjem broj 11 0 K 026524 23 Kv 23-p od 25. jula 2023. godine odbio kao neosnovanu apelantovu žalbu. Apelantov žalbeni prigovor da je nezakonito u pritvoru jer se za krivično djelo koje mu se stavlja na teret ne može izreći kazna doživotnog zatvora sud je cijenio neosnovanim ukazujući na obrazloženje dato u rješenju od 1. juna 2023. godine (vidi tačku 7. odluke). Vrhovni sud je također utvrdio da je bez osnova žalbeni prigovor kojim se ukazuje na povredu presumpcije nevinosti zbog načina obrazloženja rješenja, ukazujući na odluke Ustavnog suda.

IV. Apelacija

a) Navodi iz apelacija

10. Apelant ukazuje na povredu prava iz člana II/3.d) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 5. stav 1. tačka c) i st. 3. i 4. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljnjem tekstu: Evropska konvencija), pravo iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6, kao i prava iz člana 13. Evropske konvencije. Suštinski, apelant se žali na produženje pritvora nakon 23. marta 2023. godine. Apelant ponavlja navode koje je iznio i tokom postupka, odnosno da treba biti pušten iz pritvora jer zakon ne propisuje produženje pritvora do tri godine za "dugotrajni zatvor". Apelant ukazuje da je optužen za krivično djelo za koje se može izreći kazna dugotrajnog zatvora, a ne kazna doživotnog zatvora. Stoga mu pritvor nakon potvrđene optužnice ne može trajati do tri godine jer osnov na koji se poziva sud iz člana 202. stav 2. tačka g) ZKP-a zahtijeva krivično djelo s propisanom kaznom doživotnog zatvora. Smatra da sud pogrešno primjenjuje materijalno pravo, te navodi odredbe člana 125. stav 2. KZ-a koje nisu bile na snazi u vrijeme izvršenja krivičnog djela. Apelant ukazuje na povredu pretpostavke nevinosti jer je sud u rješenju naveo: "[...] žalba gubi iz vida da je u vrijeme kada je optuženi počinio krivično djelo [...]", odnosno naveo da je apelant počinio krivično djelo. Apelant je također naveo da mu je povrijeđen član 6. stav 1. "pravo pristupa nepristrasnom sudu", bez bilo kakve daljnje konkretizacije.

b) Odgovori na apelaciju

11. Vrhovni sud je naveo da je apelacija neosnovana, da je postupao u skladu sa zakonom i ispitao sve žalbene navode, te je ostao pri obrazloženju koje je dao u rješenju od 1. juna 2023. godine.

12. Okružni sud je u odgovoru naveo da izmjena u pogledu izricanja dugotrajnog, odnosno doživotnog zatvora nije od utjecaja za primjenu odredbe člana 202. stav 2. tačka g) ZKP-a, zbog čega su navodi iz apelacije neosnovani.

13. U odgovoru na apelaciju Tužilaštvo je navelo da je izmjenama i dopunama KZ-a promijenjen sistem kazni, pa je dugotrajni zatvor promijenjen u doživotni zatvor. Navedeno je za posljedicu imalo izmjenu člana 202. ZKP-a u kojem se pojam kazne dugotrajnog zatvora promijenio u kaznu doživotnog zatvora. Tako se trajanje pritvora u istrazi vezuje za najtežu kaznu propisanu u sistemu kazni koja se primjenjuje. Tužilaštvo smatra da nisu povrijeđena apelantova prava.

14. U izjašnjenju apelant ponavlja navode iz apelacije. Apelant je obavijestio Ustavni sud da je Okružni sud donio

prvostepenu presudu kojom je apelanta oslobodio optužbe, te je apelantu rješenjem Okružnog suda od 20. septembra 2023. godine pritvor ukinut i pušten je na slobodu.

V. Relevantni propisi

15. **Zakon o krivičnom postupku Republike Srpske** ("Službeni glasnik RS" br. 53/12, 91/17, 66/18 i 15/21)

U konkretnom slučaju, za potrebe ove odluke, Ustavni sud koristi tekst **Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske** ("Službeni glasnik RS" br. 53/12, 91/17 i 66/18), te će ukazati na odredbe koje su bile na snazi na početku apelantovog postupka, koje glase:

Kada osumnjičeni, odnosno optuženi mora imati branioca

Član 53. stav (1)

(1) Osumnjičeni, odnosno optuženi mora imati branioca već prilikom prvog ispitivanja ako je nijem ili gluv ili ako je osumnjičen za krivično djelo za koje se može izreći kazna dugotrajnog zatvora.

Razlozi za pritvor

Član 197. stav (1) tač. a) i v)

(1) Ako postoji osnovana sumnja da je određeno lice učinilo krivično djelo, pritvor se protiv tog lica može odrediti:

a) ako se krije ili ako postoje druge okolnosti koje ukazuju na opasnost od bjekstva,

[...]

v) ako naročite okolnosti opravdavaju bojazan da će ponoviti krivično djelo ili da će dovršiti pokušano krivično djelo ili da će učiniti krivično djelo kojim prijete, a za ta krivična djela može se izreći kazna zatvora od tri godine ili teža kazna i

[...]

Pritvor nakon potvrđivanja optužnice

Član 202. stav (1) i stav (2) tačka g)

(1) Pritvor se može odrediti, produžiti ili ukinuti i nakon potvrđivanja optužnice. Kontrola opravdanosti pritvora se vrši po isteku svaka dva mjeseca od dana donošenja posljednjeg rješenja o pritvoru. Žalba protiv ovog rješenja ne zadržava njegovu izvršenje.

(2) Nakon potvrđivanja optužnice i prije izricanja prvostepene presude, pritvor može trajati najduže:

[...]

g) tri godine u slučaju krivičnog djela za koje je propisana kazna dugotrajnog zatvora.

16. **Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske** ("Službeni glasnik RS" broj 15/21 od 23. februara 2021. godine) u relevantnom dijelu glasi:

Član 10.

U članu 53. u stavu 1. riječi: "kazna dugotrajnog zatvora" zamjenjuju se riječima: "kazna doživotnog zatvora", kao i u cijelom tekstu Zakona u odgovarajućem padežu.

Napomena: Nakon izmjena i dopuna ZKP-a odredba člana 202. ZKP-a u relevantnom dijelu glasi:

Pritvor nakon potvrđivanja optužnice

Član 202. stav (2) tačka g)

(2) Nakon potvrđivanja optužnice i prije izricanja prvostepene presude, pritvor može trajati najduže:

[...]

g) tri godine u slučaju krivičnog djela za koje je propisana kazna doživotnog zatvora.

17. **Krivični zakonik Republike Srpske** ("Službeni glasnik Republike Srpske" br. 64/17, 104/18 – odluka USRS, 15/21, 89/21, www.ohr.int – Odluka visokog predstavnika broj 12/23, "Službeni glasnik Republike Srpske" broj 73/23 i "Službeni glasnik BiH" broj 9/24 – odluka USBiH)

Za potrebe ove odluke koristi se tekst **Krivičnog zakonika Republike Srpske** ("Službeni glasnik Republike Srpske" br. 64/17, 104/18 – odluka USRS) koji je važio u vrijeme izvršenja krivičnog djela, koji glasi:

*Vrste kazni**Član 42. tačka 1)*

Učiniocu krivičnog djela mogu se izreći sljedeće kazne:

1) kazna dugotrajnog zatvora,

*Kazna dugotrajnog zatvora**Član 45. stav (1)*

(1) Za najteža krivična djela i najteže oblike teških krivičnih djela učinjenih umišljajno može se propisati kazna dugotrajnog zatvora u trajanju od dvadeset i pet do četrdeset i pet godina. Kazna dugotrajnog zatvora izriče se na pune godine.

*Teško ubistvo**Član 125. stav (1)*

(1) Kaznom zatvora najmanje deset godina ili kaznom dugotrajnog zatvora kaznit će se:

[...]

18. Zakon o izmjenama i dopunama Krivičnog zakonika Republike Srpske ("Službeni glasnik RS" broj 15/21 od 23. februara 2021. godine) u relevantnom dijelu glasi:

Član 6.

U članu 42. u tački 1) riječi: "kazna dugotrajnog zatvora" zamjenjuju se riječima: "kazna doživotnog zatvora", kao i u cijelom tekstu Zakonika u odgovarajućem padežu.

Član 8.

Naziv člana i član 45. mijenja se i glasi:

*Kazna doživotnog zatvora**Član 45.*

(1) Kazna doživotnog zatvora može se propisati za najteža krivična djela i najteže oblike teških krivičnih djela.

VI. Dopustivost i meritum

19. Ustavni sud utvrđuje da apelacije ispunjavaju uvjete propisane članom VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine i članom 18. stav (1) Pravila Ustavnog suda, da su podnesene u roku, da ispunjavaju i ostale uvjete dopustivosti iz člana 18. stav (3) Pravila Ustavnog suda te da nisu očigledno (*prima facie*) neosnovane u smislu odredbe člana 18. stav (4) Pravila Ustavnog suda.

20. Apelant pobija navedena rješenja ukazujući da mu je pritvor nezakonito produžen zato što je optužen za krivično djelo za koje je propisana kazna "dugotrajnog zatvora", dok se u skladu s važećim odredbama ZKP-a, koji je izmijenjen nakon počinjenja krivičnog djela, pritvor može produžiti do tri godine ako je moguće izreći kaznu doživotnog zatvora.

21. Ustavni sud ističe da je Evropski sud razvio značenje pojma "zakonito" u autonomnom smislu. Polazni osnov je domaće pravo koje postavlja obavezu da lišenje slobode bude u skladu s domaćim zakonom, njegovim materijalnim i procesnim pravilima. Dakle, najprije se traži da se poštuju norme domaćeg prava. Ukoliko to nije slučaj, pritvor se ne može smatrati "zakonitim". Međutim, kako je naveo Evropski sud, poštovanje domaćeg prava nije dovoljno. Zahtjev u vezi sa zakonitošću nije ispunjen pukim poštovanjem relevantnog domaćeg zakonodavstva jer ono mora biti u skladu s Evropskom konvencijom, uključujući i opća načela koja su u njoj izražena ili se podrazumijevaju (vidi Evropski sud, *L. M. protiv Slovenije*, presuda od 12. juna 2014. godine, predstavka broj 32863/05, tač. 121. i 122). U slučaju osobe čiji pritvor spada u domašaj člana 5. stav 1. tačka c), potrebno je saslušanje (vidi Evropski sud, *Oravec protiv Hrvatske*, presuda od 11. jula 2017. godine, predstavka broj 51249/11, tačka 66. s daljnjim referencama).

22. U konkretnom slučaju, osporena rješenja su donijeta u postupku redovne dvomjesečne kontrole opravdanosti pritvora, a potvrdio ih je i Vrhovni sud. Sudovi su zaključili da i dalje egzistiraju uvjeti za produženje pritvora apelantu, o čemu su dali dovoljna i relevantna obrazloženja. Nadalje, u vezi s pitanjem dužine pritvora, Ustavni sud zapaža da su sudovi to pitanje detaljno raspravili i na njega dali jasan odgovor. Suprotno apelantovim navodima, Ustavni sud smatra da sudovi nisu

zanemarili činjenicu da su uvjeti za pritvor za krivična djela za koja je bila propisana kazna dugotrajnog zatvora, a sada doživotnog zatvora, ostali isti, jer se trajanje pritvora do tri godine i tada i sada može odrediti za djela za koja je propisana najteža kazna. Dakle, prilikom kontrole opravdanosti pritvora sud se pozvao na odredbu člana 202. ZKP-a stav 1. i stav 2. tačka g) koja propisuje "kaznu doživotnog zatvora", koja je zamijenila "kaznu dugotrajnog zatvora", što je detaljno i jasno obrazložio (vidi tačku 7. ove odluke). Stoga, Ustavni sud smatra da je pritvor koji je apelantu produžen u skladu s odredbom člana 202. stav 2. tačka g) ZKP-a, a koji može trajati do tri godine nakon potvrđivanja optužnice, "zakonit", odnosno produžen u skladu sa zakonom.

23. Imajući u vidu navedeno, Ustavni sud zaključuje da nema povrede prava na ličnu slobodu i sigurnost iz člana II/3.d) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 5. stav 1. tačka c) Evropske konvencije.

Povreda pretpostavke nevinosti

24. Apelant ukazuje na povredu prava na pretpostavku nevinosti zbog riječi iz rješenja Vrhovnog suda: "[...] žalba gubi iz vida da je u vrijeme kada je optuženi počinio krivično djelo [...]", odnosno navodi da je apelant počinio krivično djelo. Ustavni sud primjećuje da se radi o dijelu rečenice izvučenom iz konteksta. Naime, iz cjelokupnog rješenja jasno proizlazi da se radi o postojanju osnovane sumnje, da je apelant optužen i da je postupak u toku. Nikako se ne može steći utisak da je sud prejudicirao apelantovu krivicu, odnosno iznio uvjerenje da je počinio krivično djelo. U dijelu koji apelant problematizira sud je odlučivao o primjeni zakona, te je izražavanje "kada je optuženi počinio krivično djelo" vezano za vrijeme, a nikako za uvjerenje suda u apelantovu krivicu. Stoga, Ustavni sud zaključuje da je apelantov navod da mu je povrijeđeno pravo na pretpostavku nevinosti iz člana II/3.e) i člana 6. stav 2. Evropske konvencije neosnovan.

Ostali navodi

25. Apelant je naveo da mu je povrijeđeno pravo na nepristrasan sud, kao i pravo na djelotvoran pravni lijek, bez bilo kakve daljnje argumentacije u tom dijelu. Suština apelacija se odnosi na navodnu nezakonitost pritvora, odnosno odluku o produženju pritvora koju je donio Okružni sud, a potvrdio Vrhovni sud u postupku po žalbi. Stoga, Ustavni sud smatra da nije potrebno posebno ispitati ove apelantove navode, koji su izneseni bez bilo kakve daljnje argumentacije i konkretizacije, već su očigledno rezultat apelantovog nezadovoljstva donesenim odlukama i prvostepenog suda, a zatim, po žalbi, i drugostepenog suda.

VII. Zaključak

26. Ustavni sud zaključuje da nema povrede prava na ličnu slobodu i sigurnost iz člana II/3.d) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 5. Evropske konvencije kada je apelantu pritvor produžen do donošenja prvostepene presude, a najduže tri godine od potvrđivanja optužnice, bez obzira na to što je primijenjena odredba koja se odnosi na "doživotni zatvor", iako je za krivično djelo koje mu je stavljeno na teret u vrijeme počinjenja krivičnog djela kao najstroža kazna bila propisana kazna "dugotrajnog zatvora", budući da je i tada i sada ovakvo trajanje pritvora bilo moguće odrediti samo za djela za koja je propisana najteža sankcija, kako je to i slučaj u konkretnom predmetu.

27. Nema povrede prava na pretpostavku nevinosti iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 2. Evropske konvencije kada se sadržaj rečenice suda odnosi na vrijeme, a ne izražava uvjerenje da je apelant počinio krivično djelo.

28. Na osnovu člana 59. st. (1) i (3) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

29. Prema članu VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obavezujuće.

Predsjednica
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine
Seada Palavrić, s. r.

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u Velikom vijeću, u predmetu broj **AP-2679/23**, rješavajući apelaciju **S. Š.**, na temelju članka VI/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine, članka 57. stavak (2) točka b) i članka 59. st. (1) i (3) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine – prečišćeni tekst ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" br. 94/14, 47/23 i 41/24), u sastavu:

Seada Palavrić, predsjednica
Valerija Galić, dopredsjednica
Angelika Nußberger, dopredsjednica
Mirsad Čeman, sudac
Helen Keller, sutkinja
Ledi Bianku, sudac
Marin Vukoja, sudac
na sjednici održanoj 11. srpnja 2023. godine donio je

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU

Odbija se kao neutemeljena apelacija **S. Š.** podnesena protiv rješenja Vrhovnog suda Republike Srpske br. 11 0 K 026524 23 Kž 15 od 1. lipnja 2023. godine i 11 0 K 026524 23 Kž 16 od 4. rujna 2023. godine.

Odluku objaviti u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine", "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine", "Službenom glasniku Republike Srpske" i u "Službenom glasniku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine".

OBRAZLOŽENJE

I. Uvod

1. **S. Š.** (u daljnjem tekstu: apelant) iz Banje Luke, kojeg zastupa Željko Šurlan, odvjetnik iz Banje Luke, podnio je 5. lipnja 2023. godine apelaciju Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud) protiv Rješenja Vrhovnog suda Republike Srpske (u daljnjem tekstu: Vrhovni sud) broj 11 0 K 026524 23 Kž 15 od 1. lipnja 2023. godine i Rješenja Okružnog suda u Banjoj Luci – Posebno odjeljenje za suzbijanje korupcije, organiziranog i najtežih oblika gospodarskog kriminala (u daljnjem tekstu: Okružni sud) broj 11 0K 026524 23 Kv 22-p od 25. svibnja 2023. godine. Apelacija je zavedena pod brojem AP-2679/23.

2. Isti apelant, kojeg zastupa isti odvjetnik, podnio je 28. rujna 2023. godine apelaciju Ustavnom sudu protiv Rješenja Vrhovnog suda broj 11 0 K 026524 23 Kž 16 od 4. rujna 2023. godine i Rješenja Okružnog suda broj 11 0K 026524 23 Kv 23-p od 25. srpnja 2023. godine. Apelacija je zavedena pod brojem AP-4205/23.

3. Imajući u vidu da su apelacijama osporene odluke koje se odnose na istog apelanta, te da apelacije pokreću ista pravna pitanja, Ustavni sud je, u skladu sa člankom 32. stavak (1) Pravila Ustavnog suda, odlučio da spoji apelacije i donese jednu odluku pod brojem AP-2679/23.

II. Postupak pred Ustavnim sudom

4. Na temelju članka 23. Pravila Ustavnog suda, od Vrhovnog suda, Okružnog suda i Republičkog tužiteljstva – Posebno odjeljenje za suzbijanje korupcije, organiziranog i najtežih oblika gospodarskog kriminala (u daljnjem tekstu: Tužiteljstvo) zatraženo je da dostave odgovor na apelaciju. Pozvani su dostavili odgovor, koji je poslan apelantu radi eventualnog izjašnjenja. Apelant se izjasnio 21. kolovoza, a 25. rujna 2023. godine je poslao obavijest s novim informacijama o predmetu.

III. Činjenično stanje

5. Činjenice predmeta koje proizlaze iz apelantovih navoda i dokumenata predloženih Ustavnom sudu mogu se sumirati na sljedeći način.

Činjenice u predmetu broj AP-2679/23

6. Rješenjem Okružnog suda utvrđeno je da nakon potvrđivanja optužnice zbog kaznenog djela teškog ubojstva iz članka 125. stavak 2. Kaznenog zakonika Republike Srpske (u daljnjem tekstu KZ) nisu prestali razlozi zbog kojih je apelantu određen pritvor rješenjem suca za prethodno saslušanje. Pritvor je produljen zbog pritvorskih razloga propisanih člankom 197. stavak 1. toč. a) i v) Zakona o kaznenom postupku (u daljnjem tekstu: ZKP), odnosno zbog opasnosti od bjekstva i ponavljanja kaznenog djela. Utvrđeno je da pritvor može trajati do izricanja prvostupajnske presude, a najdulje tri godine od potvrđivanja optužnice, uz obveznu dvomjesečnu kontrolu. S obzirom na to da je od posljednje kontrole pritvora protekao rok od dva mjeseca, sud je, u skladu sa člankom 202. ZKP-a, ispitao utemeljenost daljnjeg trajanja pritvora. Ocjenom dokaza sud je utvrdio postojanje utemeljene sumnje da je apelant, zajedno s više za sada neidentificiranih osoba, lišio života **S. C.**, na način opisan u optužnici, čime je počinio kazneno djelo teškog ubojstva. U odnosu na opasnost od bjekstva, sud je ukazao da je apelant bio nedostupan organima gonjenja, te je za njim raspisana potjernica. Prema operativnim saznanjima, apelant je ilegalno ušao u Hrvatsku, gdje je boravio do povratka u BiH. Presudom iz 2018. godine apelant je osuđen za kazneno djelo krijumčarenja. Sud je naveo da apelant u BiH nema uposlenje, niti imovinu, a da potvrđena optužnica nedvojbeno predstavlja motiv za bjekstvo. Sve navedene okolnosti, kako je dalje obrazloženo, ukazuju na opravdanu bojazan da bi apelant mogao pobjeći i tako onemogućiti dalje uspješno vođenje postupka. U odnosu na opasnost od ponavljanja kaznenog djela, Okružni sud je ukazao na ranije presude protiv apelanta za veoma teška kaznena djela. Kada se ima u vidu brojnost ranijih osuda za kaznena djela za koja su apelantu izrečene zatvorske kazne, sud je zaključio da je "jasno da one na apelanta nisu ostvarile pozitivan utjecaj". Naime, kako je navedeno, apelant je u kontinuitetu nastavio da vrši kaznena djela. Pri tome je sud uzeo u obzir i da apelant nije oženjen, nema djecu i nije uposlen.

7. Vrhovni sud je Rješenjem broj 11 0 K 026524 23 Kž 15 od 1. lipnja 2023. godine odbio apelantovu žalbu protiv prvostupajnskog rješenja. Vrhovni sud je ocijenio neutemeljenim prigovor da se apelant nalazi u pritvoru nezakonito i bez pravne osnove. Naime, kako je obrazloženo, apelantu se stavlja na teret kazneno djelo teškog ubojstva, za koje je bila propisana kazna zatvora od deset godina ili dugotrajnog zatvora. Ovo znači, kako dalje obrazlaže sud, da se apelantu ne može izreći kazna doživotnog zatvora koja je propisana izmjenama KZ-a nakon izvršenja djela. U svezi s tim, sud je istaknuo da apelant "gubi iz vida" da je u vrijeme kada je počinjeno kazneno djelo u tada važećem KZ-u kao najstroža kazna bila propisana kazna dugotrajnog zatvora, što je povlačilo mogućnost produljenja pritvora nakon potvrđivanja optužnice do tri godine. Sud je dalje ukazao da je izmjenama i dopunama KZ-a kazna dugotrajnog zatvora zamijenjena u kaznu doživotnog zatvora. Posljedično tome, u ZKP-u se mogućnost produljenja pritvora nakon potvrđivanja optužnice vezuje za kaznena djela za koja je propisana kazna doživotnog zatvora kao najteža kazna u sustavu kazni. Dakle, kako je sud naveo, produljenje pritvora nakon potvrđivanja optužnice u trajanju do tri godine se, prema odredbama članka 202. stavak 2. točka g) ZKP-a, vezuje za najtežu kaznu propisanu u sustavu kazni u skladu s odredbama KZ-a, a to je dugotrajni zatvor, kako je bilo propisano zakonom koji je važio u vrijeme izvršenja kaznenog djela, odnosno kazna doživotnog zatvora prema sada važećem KZ-u. Stoga je neutemeljen apelantov prigovor da je u konkretnom slučaju

isključena mogućnost da se apelantu produlji pritvor u trajanju do tri godine jer za kazneno djelo koje mu je stavljeno na teret nije moguće izreći kaznu doživotnog zatvora.

Činjenice u predmetu broj AP-4205/23

8. Rješenjem Okružnog suda broj 11 0 K 026524 23 Kv 23-p od 25. srpnja 2023. godine utvrđeno je da nisu prestali razlozi za pritvor, koji je nakon potvrđivanja optužnice u skladu sa člankom 202. ZKP-a produljen zbog opasnosti od bjekstva i ponavljanja kaznenog djela.

9. Vrhovni sud je Rješenjem broj 11 0 K 026524 23 Kv 23-p od 25. srpnja 2023. godine odbio kao neutemeljenu apelantovu žalbu. Apelantov žalbeni prigovor da je nezakonito u pritvoru jer se za kazneno djelo koje mu se stavlja na teret ne može izreći kazna doživotnog zatvora sud je cijenio neutemeljenim ukazujući na obrazloženje dano u rješenju od 1. lipnja 2023. godine (vidi točku 7. odluke). Vrhovni sud je također utvrdio da je bez osnove žalbeni prigovor kojim se ukazuje na povredu presumpcije nevinosti zbog načina obrazloženja rješenja, ukazujući na odluku Ustavnog suda.

IV. Apelacija

a) Navodi iz apelacija

10. Apelant ukazuje na povredu prava iz članka II/3.(d) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 5. stavak 1. točka c) i st. 3. i 4. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (u daljnjem tekstu: Europska konvencija), pravo iz članka II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 6., kao i prava iz članka 13. Europske konvencije. Suštinski, apelant se žali na produljenje pritvora nakon 23. ožujka 2023. godine. Apelant ponavlja navode koje je iznio tijekom postupka, odnosno da treba biti pušten iz pritvora jer zakon ne propisuje produljenje pritvora do tri godine za "dugotrajni zatvor". Apelant ukazuje da je optužen za kazneno djelo za koje se može izreći kazna dugotrajnog zatvora, a ne kazna doživotnog zatvora. Stoga mu pritvor nakon potvrđene optužnice ne može trajati do tri godine jer osnova na koju se poziva sud iz članka 202. stavak 2. točka g) ZKP-a zahtijeva kazneno djelo s propisanim kaznom doživotnog zatvora. Smatra da sud pogrešno primjenjuje materijalno pravo, te navodi odredbe članka 125. stavak 2. KZ-a koje nisu bile na snazi u vrijeme izvršenja kaznenog djela. Apelant ukazuje na povredu pretpostavke nevinosti jer je sud u rješenju naveo: "[...] žalba gubi iz vida da je u vrijeme kada je optuženi počinio kazneno djelo [...]", odnosno naveo da je apelant počinio kazneno djelo. Apelant je također naveo da mu je povrijeđen članak 6. stavak 1. "pravo pristupa nepristranom sudu", bez bilo kakve daljnje konkretizacije.

b) Odgovori na apelaciju

11. Vrhovni sud je naveo da je apelacija neutemeljena, da je postupao u skladu sa zakonom i ispitao sve žalbene navode, te je ostao pri obrazloženju koje je dao u rješenju od 1. lipnja 2023. godine.

12. Okružni sud je u odgovoru naveo da izmjena u pogledu izricanja dugotrajnog, odnosno doživotnog zatvora nije od utjecaja za primjenu odredbe članka 202. stavak 2. točka g) ZKP-a, zbog čega su navodi iz apelacije neutemeljeni.

13. U odgovoru na apelaciju Tužiteljstvo je naveo da je izmjenama i dopunama KZ-a promijenjen sustav kazni, pa je dugotrajni zatvor promijenjen u doživotni zatvor. Navedeno je za posljedicu imalo izmjenu članka 202. ZKP-a u kojem se pojam kazne dugotrajnog zatvora promijenio u kaznu doživotnog zatvora. Tako se trajanje pritvora u istrazi vezuje za najtežu kaznu propisanu u sustavu kazni koja se primjenjuje. Tužiteljstvo smatra da nisu povrijeđena apelantova prava.

14. U izjašnjenju apelant ponavlja navode iz apelacije. Apelant je obavijestio Ustavni sud da je Okružni sud donio prvostupanjsku presudu kojom je apelanta oslobodio optužbe, te je apelantu rješenjem Okružnog suda od 20. rujna 2023. godine pritvor ukinut i pušten je na slobodu.

V. Relevantni propisi

15. Zakon o krivičnom postupku Republike Srpske ("Službeni glasnik RS" br. 53/12, 91/17, 66/18 i 15/21)

U konkretnom slučaju, za potrebe ove odluke, Ustavni sud koristi tekst **Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske** ("Službeni glasnik RS" br. 53/12, 91/17 i 66/18), te će ukazati na odredbe koje su bile na snazi na početku apelantovog postupka, koje glase:

Kada osumnjičeni, odnosno optuženi mora imati branitelja
Članak 53. stavak (1)

(1) Osumnjičeni, odnosno optuženi mora imati branitelja već prigodom prvog ispitivanja ako je nijem ili gluh ili ako je osumnjičen za krivično djelo za koje se može izreći kazna dugotrajnog zatvora.

Razlozi za pritvor

Članak 197. stavak (1) toč. a) i v)

(1) Ako postoji osnovana sumnja da je određena osoba učinila krivično djelo, pritvor se protiv te osobe može odrediti:

a) ako se krije ili ako postoje druge okolnosti koje ukazuju na opasnost od bjekstva,

[...]

v) ako naročite okolnosti opravdavaju bojazan da će ponoviti krivično djelo ili da će dovršiti pokušano krivično djelo ili da će učiniti krivično djelo kojim prijeti, a za ta krivična djela može se izreći kazna zatvora od tri godine ili teža kazna i

[...]

Pritvor nakon potvrđivanja optužnice

Članak 202. stavak (1) i stavak (2) točka g)

(1) Pritvor se može odrediti, produžiti ili ukinuti i nakon potvrđivanja optužnice. Kontrola opravdanosti pritvora se vrši po isteku svaka dva mjeseca od dana donošenja posljednjeg rješenja o pritvoru. Priziv protiv ovog rješenja ne zadržava njegovo izvršenje.

(2) Nakon potvrđivanja optužnice i prije izricanja prvostupanjske presude, pritvor može trajati najduže:

[...]

g) tri godine u slučaju krivičnog djela za koje je propisana kazna dugotrajnog zatvora.

16. Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske ("Službeni glasnik RS" broj 15/21 od 23. veljače 2021. godine) u relevantnom dijelu glasi:

Članak 10.

U članku 53. u stavku 1. riječi: "kazna dugotrajnog zatvora" zamjenjuju se riječima: "kazna doživotnog zatvora", kao i u cijelom tekstu Zakona u odgovarajućem padežu.

Napomena: Nakon izmjena i dopuna ZKP-a odredba članka 202. ZKP-a u relevantnom dijelu glasi:

Pritvor nakon potvrđivanja optužnice

Članak 202. stavak (2) točka g)

(2) Nakon potvrđivanja optužnice i prije izricanja prvostupanjske presude, pritvor može trajati najduže:

[...]

g) tri godine u slučaju krivičnog djela za koje je propisana kazna doživotnog zatvora.

17. Krivični zakonik Republike Srpske ("Službeni glasnik Republike Srpske" br. 64/17, 104/18 – odluka USRS, 15/21, 89/21, www.ohr.int – Odluka visokog predstavnika broj 12/23, "Službeni glasnik Republike Srpske" broj 73/23 i "Službeni glasnik BiH" broj 9/24 – odluka USBiH)

Za potrebe ove odluke koristi se tekst **Krivičnog zakonika Republike Srpske** ("Službeni glasnik Republike Srpske" br. 64/17, 104/18 – odluka USRS) koji je važio u vrijeme izvršenja krivičnog djela, koji glasi:

Vrste kazni

Članak 42. točka 1)

Učiniocu krivičnog djela mogu se izreći sljedeće kazne:

1) kazna dugotrajnog zatvora,

Kazna dugotrajnog zatvora

Članak 45. stavak (1)

(1) Za najteža krivična djela i najteže oblike teških krivičnih djela učinjenih umišljajno može se propisati kazna dugotrajnog zatvora u trajanju od dvadeset i pet do četrdeset i pet godina. Kazna dugotrajnog zatvora izriče se na pune godine.

Teško ubistvo

Članak 125. stavak (1)

(1) Kaznom zatvora najmanje deset godina ili kaznom dugotrajnog zatvora kaznit će se:

[...]

18. Zakon o izmjenama i dopunama Krivičnog zakonika Republike Srpske ("Službeni glasnik RS" broj 15/21 od 23. veljače 2021. godine) u relevantnom dijelu glasi:

Članak 6.

U članku 42. u točki 1) riječi: "kazna dugotrajnog zatvora" zamjenjuju se riječima: "kazna doživotnog zatvora", kao i u cijelom tekstu Zakonika u odgovarajućem padežu.

Članak 8.

Naziv članka i članak 45. mijenja se i glasi:

Kazna doživotnog zatvora

Članak 45.

(1) Kazna doživotnog zatvora može se propisati za najteža krivična djela i najteže oblike teških krivičnih djela.

VI. Dopustivost i meritum

19. Ustavni sud utvrđuje da apelacije ispunjavaju uvjete propisane člankom VI/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine i člankom 18. stavak (1) Pravila Ustavnog suda, da su podnesene u roku, da ispunjavaju i ostale uvjete dopustivosti iz članka 18. stavak (3) Pravila Ustavnog suda te da nisu očigledno (*prima facie*) neutemeljene u smislu odredbe članka 18. stavak (4) Pravila Ustavnog suda.

20. Apelant pobija navedena rješenja ukazujući da mu je pritvor nezakonito produljen zato što je optužen za kazneno djelo za koje je propisana kazna "dugotrajnog zatvora", dok se u skladu s važećim odredbama ZKP-a, koji je izmijenjen nakon počinjenja kaznenog djela, pritvor može produljiti do tri godine ako je moguće izreći kaznu doživotnog zatvora.

21. Ustavni sud ističe da je Europski sud razvio značenje pojma "zakonito" u autonomnom smislu. Polazna osnova je domaće pravo koje postavlja obvezu da lišenje slobode bude u skladu s domaćim zakonom, njegovim materijalnim i procesnim pravilima. Dakle, najprije se traži da se poštuju norme domaćeg prava. Ukoliko to nije slučaj, pritvor se ne može smatrati "zakonitim". Međutim, kako je naveo Europski sud, poštovanje domaćeg prava nije dovoljno. Zahtjev u svezi sa zakonitošću nije ispunjen pukim poštovanjem relevantnog domaćeg zakonodavstva jer ono mora biti u skladu s Europskom konvencijom, uključujući i opća načela koja su u njoj izražena ili se podrazumijevaju (vidi Europski sud, *L. M. protiv Slovenije*, presuda od 12. lipnja 2014. godine, predstavka broj 32863/05, toč. 121. i 122.). U slučaju osobe čiji pritvor spada u domašaj članka 5. stavak 1. točka c), potrebno je saslušanje (vidi Europski sud, *Oravec protiv Hrvatske*, presuda od 11. srpnja 2017. godine, predstavka broj 51249/11, točka 66. s daljnjim referencama).

22. U konkretnom slučaju, osporena rješenja su donijeta u postupku redovne dvomjesečne kontrole opravdanosti pritvora, a potvrdio ih je i Vrhovni sud. Sudovi su zaključili da i dalje egzistiraju uvjeti za produljenje pritvora apelantu, o čemu su dali dovoljna i relevantna obrazloženja. Nadalje, u svezi s pitanjem duljine pritvora, Ustavni sud zapaža da su sudovi to pitanje detaljno raspravili i na njega dali jasan odgovor. Suprotno apelantovim navodima, Ustavni sud smatra da sudovi nisu zanemarili činjenicu da su uvjeti za pritvor za kaznena djela za koja je bila propisana kazna dugotrajnog zatvora, a sada

doživotnog zatvora, ostali isti, jer se trajanje pritvora do tri godine i tada i sada može odrediti za djela za koja je propisana najteža kazna. Dakle, prilikom kontrole opravdanosti pritvora sud se pozvao na odredbu članka 202. ZKP-a stavak 1. i stavak 2. točka g) koja propisuje "kaznu doživotnog zatvora", koja je zamijenila "kaznu dugotrajnog zatvora", što je detaljno i jasno obrazložio (vidi točku 7. ove odluke). Stoga, Ustavni sud smatra da je pritvor koji je apelantu produljen u skladu s odredbom članka 202. stavak 2. točka g) ZKP-a, a koji može trajati do tri godine nakon potvrđivanja optužnice, "zakonit", odnosno produljen u skladu sa zakonom.

23. Imajući u vidu navedeno, Ustavni sud zaključuje da nema povrede prava na slobodu i sigurnost osobe iz članka II/3.(d) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 5. stavak 1. točka c) Europske konvencije.

Povreda pretpostavke nevinosti

24. Apelant ukazuje na povredu prava na pretpostavku nevinosti zbog riječi iz rješenja Vrhovnog suda: "[...] žalba gubi iz vida da je u vrijeme kada je optuženi počinio kazneno djelo [...]", odnosno navodi da je apelant počinio kazneno djelo. Ustavni sud primjećuje da se radi o dijelu rečenice izvučenom iz konteksta. Naime, iz cjelokupnog rješenja jasno proizlazi da se radi o postojanju utemeljene sumnje, da je apelant optužen i da je postupak u tijeku. Nikako se ne može steći dojam da je sud prejudicirao apelantovu krivnju, odnosno iznio uvjerenje da je počinio kazneno djelo. U dijelu koji apelant problematizira sud je odlučivao o primjeni zakona, te je izražavanje "kada je optuženi počinio kazneno djelo" vezano za vrijeme, a nikako za uvjerenje suda u apelantovu krivnju. Stoga, Ustavni sud zaključuje da je apelantov navod da mu je povrijeđeno pravo na pretpostavku nevinosti iz članka II/3.(e) i članka 6. stavak 2. Europske konvencije neutemeljen.

Ostali navodi

25. Apelant je naveo da mu je povrijeđeno pravo na nepristran sud, kao i pravo na učinkovit pravni lijek, bez bilo kakve daljnje argumentacije u tom dijelu. Suština apelacija se odnosi na navodnu nezakonitost pritvora, odnosno odluku o produljenju pritvora koju je donio Okružni sud, a potvrdio Vrhovni sud u postupku po žalbi. Stoga, Ustavni sud smatra da nije potrebno posebno ispitati ove apelantove navode, koji su izneseni bez bilo kakve daljnje argumentacije i konkretizacije, već su očigledno rezultat apelantovog nezadovoljstva donesenim odlukama i prvostupanjskog suda, a potom, po žalbi, i drugostupanjskog suda.

VII. Zaključak

26. Ustavni sud zaključuje da nema povrede prava na slobodu i sigurnost osobe iz članka II/3.(d) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 5. Europske konvencije kada je apelantu pritvor produljen do donošenja prvostupanjske presude, a najdulje tri godine od potvrđivanja optužnice, bez obzira na to što je primijenjena odredba koja se odnosi na "doživotni zatvor", iako je za kazneno djelo koje mu je stavljeno na teret u vrijeme počinjenja kaznenog djela kao najstroža kazna bila propisana kazna "dugotrajnog zatvora", budući da je i tada i sada ovakvo trajanje pritvora bilo moguće odrediti samo za djela za koja je propisana najteža sankcija, kako je to i slučaj u konkretnom predmetu.

27. Nema povrede prava na pretpostavku nevinosti iz članka II/3.(e) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 6. stavak 2. Europske konvencije kada se sadržaj rečenice suda odnosi na vrijeme, a ne izražava uvjerenje da je apelant počinio kazneno djelo.

28. Na temelju članka 59. st. (1) i (3) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

29. Према чланку VI/5. Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обвезујуће.

Предсједница
Уставног суда Босне и Херцеговине
Seada Palavrić, v. r.

Уставни суд Босне и Херцеговине у Великом вијећу, у предмету број **АП-2679/23**, рјешавајући апелацију **С. Ш.**, на основу члана VI/36) Устава Босне и Херцеговине, члана 57 став (2) тачка б) и члана 59 ст. (1) и (3) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине – прецишћени текст ("Службени гласник Босне и Херцеговине" бр. 94/14, 47/23 и 41/24), у саставу:

Сеада Палаврић, предсједница
Валерија Галић, потпредсједница
Angelika Nußberger, потпредсједница
Мирсад Теман, судија
Helen Keller, судија
Ledi Bianku, судија
Марин Вукоја, судија
на сједници одржаној 11. јула 2023. године донио је

ОДЛУКУ О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Одбија се као неоснована апелација **С. Ш.** поднесена против рјешења Врховног суда Републике Српске бр. 11 0 К 026524 23 Кж 15 од 1. јуна 2023. године и 11 0 К 026524 23 Кж 16 од 4. септембра 2023. године.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и у "Службеном гласнику Брчко дистрикта Босне и Херцеговине".

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. Увод

1. **С. Ш.** (у даљем тексту: апелант) из Бање Луке, којег заступа Жељко Шурлан, адвокат из Бање Луке, поднио је 5. јуна 2023. године апелацију Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд) против Рјешења Врховног суда Републике Српске (у даљем тексту: Врховни суд) број 11 0 К 026524 23 Кж 15 од 1. јуна 2023. године и Рјешења Окружног суда у Бањој Луци – Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала (у даљем тексту: Окружни суд) број 11 ОК 026524 23 Кв 22-п од 25. маја 2023. године. Апелација је заведена под бројем АП-2679/23.

2. Исти апелант, којег заступа исти адвокат, поднио је 28. септембра 2023. године апелацију Уставном суду против Рјешења Врховног суда број 11 0 К 026524 23 Кж 16 од 4. септембра 2023. године и Рјешења Окружног суда број 11 ОК 026524 23 Кв 23-п од 25. јула 2023. године. Апелација је заведена под бројем АП-4205/23.

3. Имајући у виду да су апелацијама оспорене одлуке које се односе на истог апеланта, те да апелације покрећу иста правна питања, Уставни суд је, у складу са чланом 32 став (1) Правила Уставног суда, одлучио да споји апелације и донесе једну одлуку под бројем АП-2679/23.

II. Поступак пред Уставним судом

4. На основу члана 23 Правила Уставног суда, од Врховног суда, Окружног суда и Републичког тужилаштва – Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала (у даљем тексту: Тужилаштво) затражено је да доставе одговор на апелацију. Позвани су доставили одговор, који је послат апеланту ради евентуалног изјашњења. Апелант се изјаснио 21. августа, а 25. септембра 2023. године је послао обавијест с новим информацијама о предмету.

III. Чињенично стање

5. Чињенице предмета које произлазе из апелантових навода и докумената предочених Уставном суду могу да се сумирају на сљедећи начин.

Чињенице у предмету број АП-2679/23

6. Рјешењем Окружног суда утврђено је да након потврђивања оптужнице због кривичног дјела тешког убиства из члана 125 став 2 Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту КЗ) нису престали разлози због којих је апеланту одређен притвор рјешењем судије за претходно саслушање. Притвор је продужен због притворских разлога прописаних чланом 197 став 1 тач. а) и в) Закона о кривичном поступку (у даљем тексту: ЗКП), односно због опасности од бјекства и понављања кривичног дјела. Утврђено је да притвор може трајати до изрицања првостепене пресуде, а најдуже три године од потврђивања оптужнице, уз обавезну двомјесечну контролу. С обзиром на то да је од посљедње контроле притвора протекао рок од два мјесеца, суд је, у складу са чланом 202 ЗКП-а, испитао основаност даљњег трајања притвора. Оцјеном доказа суд је утврдио постојање основане сумње да је апелант, заједно с више за сада неидентификованих лица, лиши живота **С. Ћ.**, на начин описан у оптужници, чиме је починио кривично дјело тешког убиства. У односу на опасност од бјекства, суд је указао да је апелант био недоступан органима гоњења, те је за њим расписана потјерница. Према оперативним сазнањима, апелант је илегално ушао у Хрватску, гдје је боравио до повратка у БиХ. Пресудом из 2018. године апелант је осуђен за кривично дјело кријумчарења. Суд је навео да апелант у БиХ нема запослење, нити имовину, а да потврђена оптужница несумњиво представља мотив за бјекство. Све наведене околности, како је даље образложено, указују на оправдану бојазан да би апелант могао побјећи и тако онемогућити даље успјешно вођење поступка. У односу на опасност од понављања кривичног дјела, Окружни суд је указао на раније пресуде против апеланта за веома тешка кривична дјела. Када се има у виду бројност ранијих осуда за кривична дјела за која су апеланту изречене затворске казне, суд је закључио да је "јасно да оне на апеланта нису оствариле позитиван утицај". Наиме, како је наведено, апелант је у континуитету наставио да врши кривична дјела. При томе је суд узео у обзир и да апелант није ожењен, нема дјecu и није запослен.

7. Врховни суд је Рјешењем број 11 0 К 026524 23 Кж 15 од 1. јуна 2023. године одбио апелантову жалбу против првостепеног рјешења. Врховни суд је оцијенио неоснованим приговор да се апелант налази у притвору незаконито и без правног основа. Наиме, како је образложено, апеланту се ставља на терет кривично дјело тешког убиства, за које је била прописана казна затвора од десет година или дуготрајног затвора. Ово значи, како даље образлаже суд, да се апеланту не може изрећи казна доживотног затвора која је прописана измјенама КЗ-а након извршења дјела. У вези с тим, суд је истакао да апелант "губи из вида" да је у вријеме када је почињено кривично дјело у тада важећем КЗ-у као најстрожа казна била прописана казна дуготрајног затвора, што је повлачило могућност продужења притвора након потврђивања оптужнице до три године. Суд је даље указао да је измјенама и допунама КЗ-а казна дуготрајног затвора замијењена у казну доживотног затвора. Посљедично томе, у ЗКП-у се могућност продужења притвора након потврђивања оптужнице везује за кривична дјела за која је прописана казна доживотног затвора као најтежа казна у систему казни. Дакле, како је суд навео, продужење притвора након потврђивања оптужнице у трајању до три године се, према одредбама члана 202 став 2 тачка г) ЗКП-а, везује за најтежу казну прописану у систему казни у складу с одредбама КЗ-а, а то је

дуготрајни затвор, како је било прописано законом који је важио у вријеме извршења кривичног дјела, односно казна доживотног затвора према сада важећем КЗ-у. Стога је неоснован апелантов приговор да је у конкретном случају искључена могућност да се апеланту продужи притвор у трајању до три године јер за кривично дјело које му је стављено на терет није могуће изрећи казну доживотног затвора.

Чињенице у предмету број АП-4205/23

8. Рјешењем Окружног суда број 11 0 К 026524 23 Кв 23-п од 25. јула 2023. године утврђено је да нису престали разлози за притвор, који је након потврђивања оптужнице у складу са чланом 202 ЗКП-а продужен због опасности од бјекства и понављања кривичног дјела.

9. Врховни суд је Рјешењем број 11 0 К 026524 23 Кв 23-п од 25. јула 2023. године одбио као неосновану апелантову жалбу. Апелантов жалбени приговор да је незаконито у притвору јер се за кривично дјело које му се ставља на терет не може изрећи казну доживотног затвора суд је цијенио неоснованим указујући на образложење дато у рјешењу од 1. јуна 2023. године (види тачку 7 одлуке). Врховни суд је такође утврдио да је без основа жалбени приговор којим се указује на повреду пресумпције невиности због начина образложења рјешења, указујући на одлуке Уставног суда.

IV. Апелација

а) Наводи из апелација

10. Апелант указује на повреду права из члана III/3д) Устава Босне и Херцеговине и члана 5 став 1 тачка ц) и ст. 3 и 4 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљњем тексту: Европска конвенција), право из члана III/е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6, као и права из члана 13 Европске конвенције. Суштински, апелант се жали на продужење притвора након 23. марта 2023. године. Апелант понавља наводе које је износио и током поступка, односно да треба бити пуштен из притвора јер закон не прописује продужење притвора до три године за "дуготрајни затвор". Апелант указује да је оптужен за кривично дјело за које се може изрећи казна дуготрајног затвора, а не казна доживотног затвора. Стога му притвор након потврђене оптужнице не може трајати до три године јер основ на који се позива суд из члана 202 став 2 тачка г) ЗКП-а захтијева кривично дјело с прописаном казном доживотног затвора. Сматра да суд погрешно примјењује материјално право, те наводи одредбе члана 125 став 2 КЗ-а које нису биле на снази у вријеме извршења кривичног дјела. Апелант указује на повреду претпоставке невиности јер је суд у рјешењу навео: "[...] жалба губи из вида да је у вријеме када је оптужени починио кривично дјело [...]", односно навео да је апелант починио кривично дјело. Апелант је такође навео да му је повријеђен члан 6 став 1 "право приступа непристрасном суду", без било какве даљње конкретизације.

б) Одговори на апелацију

11. Врховни суд је навео да је апелација неоснована, да је поступао у складу са законом и испитао све жалбене наводе, те је остао при образложењу које је дао у рјешењу од 1. јуна 2023. године.

12. Окружни суд је у одговору навео да измјена у погледу изрицања дуготрајног, односно доживотног затвора није од утицаја за примјену одредбе члана 202 став 2 тачка г) ЗКП-а, због чега су наводи из апелације неосновани.

13. У одговору на апелацију Тужилаштво је навело да је измјена и допуна КЗ-а промијењен систем казни, па је дуготрајни затвор промијењен у доживотни затвор. Наведено је за посљедицу имало измјену члана 202 ЗКП-а у којем се појам казне дуготрајног затвора промијенио у казну доживотног затвора. Тако се трајање притвора у истрази

везује за најтежу казну прописану у систему казни која се примјењује. Тужилаштво сматра да нису повријеђена апелантова права.

14. У изјашњењу апелант понавља наводе из апелације. Апелант је обавијестио Уставни суд да је Окружни суд донио првостепену пресуду којом је апеланта ослободио оптужбе, те је апеланту рјешењем Окружног суда од 20. септембра 2023. године притвор укинут и пуштен је на слободу.

V. Релевантни прописи

15. Закон о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник РС" бр. 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21)

У конкретном случају, за потребе ове одлуке, Уставни суд користи текст **Закона о кривичном поступку Републике Српске** ("Службени гласник РС" бр. 53/12, 91/17 и 66/18), те ће указати на одредбе које су биле на снази на почетку апелантовог поступка, које гласе:

Када осумњичени, односно оптужени мора имати браниоца
Члан 53. став (1)

(1) *Осумњичени, односно оптужени мора имати браниоца већ приликом првог испитивања ако је нијем или глув или ако је осумњичен за кривично дјело за које се може изрећи казна дуготрајног затвора.*

Разлози за притвор

Члан 197. став (1) тач. а) и в)

(1) *Ако постоји основана сумња да је одређено лице учинило кривично дјело, притвор се против тог лица може одредити:*

а) ако се крије или ако постоје друге околности које указују на опасност од бјекства,

[...]

в) ако нарочите околности оправдавају бојазан да ће поновити кривично дјело или да ће довршити покушано кривично дјело или да ће учинити кривично дјело којим пријети, а за та кривична дјела може се изрећи казна затвора од три године или тежа казна и

[...]

Притвор након потврђивања оптужнице

Члан 202. став (1) и став (2) тачка г)

(1) *Притвор се може одредити, продужити или укинути и након потврђивања оптужнице. Контрола оправданости притвора се врши по истеку свака два мјесеца од дана доношења посљедњег рјешења о притвору. Жалба против овог рјешења не задржава његово извршење.*

(2) *Након потврђивања оптужнице и прије изрицања првостепене пресуде, притвор може трајати најдуже:*

[...]

г) три године у случају кривичног дјела за које је прописана казна дуготрајног затвора.

16. **Закон о измјенама и допунама Закона о кривичном поступку Републике Српске** ("Службени гласник РС" број 15/21 од 23. фебруара 2021. године) у релевантном дијелу гласи:

Члан 10.

У члану 53. у ставу 1. ријечи: "казна дуготрајног затвора" замјењују се ријечима: "казна доживотног затвора", као и у цијелом тексту Закона у одговарајућем надежу.

Напомена: Након измјена и допуна ЗКП-а одредба члана 202. ЗКП-а у релевантном дијелу гласи:

Притвор након потврђивања оптужнице

Члан 202. став (2) тачка г)

(2) *Након потврђивања оптужнице и прије изрицања првостепене пресуде, притвор може трајати најдуже:*

[...]

г) три године у случају кривичног дјела за које је прописана казна доживотног затвора

17. **Кривични законик Републике Српске** ("Службени гласник Републике Српске" бр. 64/17, 104/18 – одлука УСРС, 15/21, 89/21, www.ohr.int – Одлука високог представника број 12/23, "Службени гласник Републике Српске" број 73/23 и "Службени гласник БиХ" број 9/24 – одлука УСБиХ)

За потребе ове одлуке користи се текст **Кривичног законика Републике Српске** ("Службени гласник Републике Српске" бр. 64/17, 104/18 – одлука УСРС) који је важио у вријеме извршења кривичног дјела, који гласи:

Врсте казни

Члан 42. тачка 1)

Учиниоцу кривичног дјела могу се изрећи сљедеће казне:

1) казна дуготрајног затвора,

Казна дуготрајног затвора

Члан 45. став 1)

(1) За најтежа кривична дјела и најтеже облике тежих кривичних дјела учињених умишљајно може се прописати казна дуготрајног затвора у трајању од двадесет и пет до четрдесет и пет година. Казна дуготрајног затвора изриче се на пуне године.

Тешко убиство

Члан 125. став 1)

(1) Казном затвора најмање десет година или казном дуготрајног затвора казниће се:

[...]

18. **Закон о измјенама и допунама Кривичног законика Републике Српске** ("Службени гласник РС" број 15/21 од 23. фебруара 2021. године) у релевантном дијелу гласи:

Члан 6.

У члану 42. у тачки 1) ријечи: "казна дуготрајног затвора" замјењују се ријечима: "казна доживотног затвора", као и у цијелом тексту Законика у одговарајућем падежу.

Члан 8.

Назив члана и члан 45. мијења се и гласи:

Казна доживотног затвора

Члан 45.

(1) Казна доживотног затвора може се прописати за најтежа кривична дјела и најтеже облике тежих кривичних дјела.

VI. Допустивост и меритум

19. Уставни суд утврђује да апелације испуњавају услове прописане чланом VI/36) Устава Босне и Херцеговине и чланом 18 став (1) Правила Уставног суда, да су поднесене у року, да испуњавају и остале услове допустивости из члана 18 став (3) Правила Уставног суда те да нису очигледно (*prima facie*) неосноване у смислу одредбе члана 18 став (4) Правила Уставног суда.

20. Апелант побија наведена рјешења указујући да му је притвор незаконито продужен зато што је оптужен за кривично дјело за које је прописана казна "дуготрајног затвора", док се у складу с важећим одредбама ЗКП-а, који је измијењен након почињења кривичног дјела, притвор може продужити до три године ако је могуће изрећи казну доживотног затвора.

21. Уставни суд истиче да је Европски суд развио значење појма "законито" у аутономном смислу. Полазни основ је домаће право које поставља обавезу да лишење слободе буде у складу с домаћим законом, његовим материјалним и процесним правилима. Дакле, најприје се тражи да се поштују норме домаћег права. Уколико то није случај, притвор се не може сматрати "законитим". Међутим, како је навео Европски суд, поштовање домаћег права није довољно. Захтјев у вези са законитошћу није испуњен пуким

поштовањем релевантног домаћег законодавства јер оно мора бити у складу с Европском конвенцијом, укључујући и опште принципе који су у њој изражени или се подразумијевају (види Европски суд, *Л. М. против Словеније*, пресуда од 12. јуна 2014. године, представка број 32863/05, тач. 121 и 122). У случају лица чији притвор спада у домаћај члана 5 став 1 тачка ц), потребно је саслушање (види Европски суд, *Оравец против Хрватске*, пресуда од 11. јула 2017. године, представка број 51249/11, тачка 66 с даљњим референцама).

22. У конкретном случају, оспорена рјешења су донијета у поступку редовне двомјесечне контроле оправданости притвора, а потврдио их је и Врховни суд. Судови су закључили да и даље егзистирају услови за продужење притвора апеланту, о чему су дали довољна и релевантна образложења. Надаље, у вези с питањем дужине притвора, Уставни суд запажа да су судови то питање детаљно расправили и на њега дали јасан одговор. Супротно апелантовим наводима, Уставни суд сматра да судови нису занемарили чињеницу да су услови за притвор за кривична дјела за која је била прописана казна дуготрајног затвора, а сада доживотног затвора, остали исти, јер се трајање притвора до три године и тада и сада може одредити за дјела за која је прописана најтежа казна. Дакле, приликом контроле оправданости притвора суд се позвао на одредбу члана 202 ЗКП-а став 1 и став 2 тачка г) која прописује "казну доживотног затвора", која је замијенила "казну дуготрајног затвора", што је детаљно и јасно образложио (види тачку 7 ове одлуке). Стога, Уставни суд сматра да је притвор који је апеланту продужен у складу с одредбом члана 202 став 2 тачка г) ЗКП-а, а који може трајати до три године након потврђивања оптужнице, "законит", односно продужен у складу са законом.

23. Имајући у виду наведено, Уставни суд закључује да нема повреде права на личну слободу и безбједност из члана II/3д) Устава Босне и Херцеговине и члана 5 став 1 тачка ц) Европске конвенције.

Повреда претпоставке невиности

24. Апелант указује на повреду права на претпоставку невиности због ријечи из рјешења Врховног суда: "[...] жалба губи из вида да је у вријеме када је оптужени починио кривично дјело [...]", односно наводи да је апелант починио кривично дјело. Уставни суд примјећује да се ради о дијелу реченице извученом из контекста. Наиме, из цијелокупног рјешења јасно произлази да се ради о постојању основане сумње, да је апелант оптужен и да је поступак у току. Никако се не може стећи утисак да је суд прејудицирао апелантову кривицу, односно изнио увјерење да је починио кривично дјело. У дијелу који апелант проблематизује суд је одлучивао о примјени закона, те је изражавање "када је оптужени починио кривично дјело" везано за вријеме, а никако за увјерење суда у апелантову кривицу. Стога, Уставни суд закључује да је апелантов навод да му је повријеђено право на претпоставку невиности из члана II/3е) и члана 6 став 2 Европске конвенције неоснован.

Остали наводи

25. Апелант је навео да му је повријеђено право на непристрасан суд, као и право на дјелотворан правни лијек, без било какве даљње аргументације у том дијелу. Суштина апелација се односи на наводну незаконитост притвора, односно одлуку о продужењу притвора коју је донио Окружни суд, а потврдио Врховни суд у поступку по жалби. Стога, Уставни суд сматра да није потребно посебно испитати ове апелантове наводе, који су изнесени без било какве даљње аргументације и конкретизације, већ су очигледно резултат апелантовог незадовољства донесеним одлукама и првостепеног суда, а затим, по жалби, и другостепеног суда.

VII. Закључак

26. Уставни суд закључује да нема повреде права на личну слободу и безбједност из члана II/3д) Устава Босне и Херцеговине и члана 5 Европске конвенције када је апеланту притвор продужен до доношења првостепене пресуде, а најдуже три године од потврђивања оптужнице, без обзира на то што је примијењена одредба која се односи на "доживотни затвор", иако је за кривично дјело које му је стављено на терет у вријеме почињења кривичног дјела као најстрожа казна била прописана казна "дуготрајног затвора", будући да је и тада и сада овакво трајање притвора било могуће одредити само за дјела за која је прописана најтежа санкција, како је то и случај у конкретном предмету.

27. Нема повреде права на претпоставку невиности из члана II/3е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6 став 2 Европске конвенције када се садржај реченице суда односи на вријеме, а не изражава увјерење да је апелант починио кривично дјело.

28. На основу члана 59 ст. (1) и (3) Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

29. Према члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједница
Уставног суда Босне и Херцеговине
Сеада Палаврић, с. р.

581

Уставни суд Босне и Херцеговине у пленарном сазиву, у предмету број **U-12/24**, рјешавајући захтев **Дениса Звиздића, првог замјеника предсједavajuћег Представничког дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине**, за доношење привремене мјере, на основу члана VI/3.а) Устава Босне и Херцеговине, члана 57. став (2) тачка е) и члана 64. ст. (1) и (4) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине – преčišћени текст ("Службени гласник БиХ" бр. 94/14, 47/23 и 41/24), у саставу:

Сеада Палаврић, предсједница
Валерија Галић, потпредсједница
Ангелика Нулбергер, потпредсједница
Мирсад Џеман, судија
Хелен Келлер, судија
Леди Бианку, судија
Марин Вукоја, судија
на сједници одржаној 24. јула 2024. године донио је

ODLUKU O PRIVREMENOJ MJERI

Усваја се захтев **Дениса Звиздића, првог замјеника предсједavajuћег Представничког дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине**, за доношење привремене мјере.

Привремено се ставља ван правне снаге Изборни закон Републике Српске ("Службени гласник РС" број 61/24).

Ова одлука ступа на снагу одмах и производи правно дјеловање од дана ступања на снагу Изборног закона Републике Српске ("Службени гласник РС" број 61/24) до доношења коначне одлуке Уставног суда Босне и Херцеговине о поднесеном захтеву.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Брчко дистрикта Босне и Херцеговине".

OBRAZLOŽENJE

1. Денис Звиздић, први замјеник предсједavajuћег Представничког дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: подносилац захтева), поднио је 17. јула 2024. године Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд) захтев за оцјену уставности Изборног закона Републике Српске ("Службени гласник РС" број 61/24; у даљњем тексту: Изборни закон РС).

2. Подносилац захтева је, на основу члана 64. Правила Уставног суда, поднио и захтев за доношење привремене мјере којом би Уставни суд привремено ставио ван правне снаге Изборни закон РС до доношења коначне одлуке Уставног суда.

Relevantne činjenice

3. Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине је у августу 2001. године усвојила Изборни закон Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Изборни закон БиХ), који је накнадно мијенан и допуњаван. Након доношења Изборног закона БиХ, у ентитетима су, с циљем хармонизације изборног легислативног оквира, те ради потребе да сви закони сlijеде основна начела и стандарде утврђене Изборним законом БиХ, донесени Изборни закон РС ("Службени гласник РС" бр. 34/02, 35/03, 24/04, 19/05, 24/12, 94/12 – одлука Уставног суда Босне и Херцеговине, 109/12, 45/18 и 18/20), Закон о оснивању органа за provedбу избора у Федерацији Босне и Херцеговине ("Службене новине БиХ" број 26/02) и Изборни закон Брчко дистрикта Босне и Херцеговине ("Службени гласник БДБиХ" бр. 17/08 и 43/08).

4. Уставни суд је Одлуком о допустивости и меритуму број U-4/12 од 26. маја 2012. године (доступна на www.ustavnisud.ba) дјелимично усвојио захтев за оцјену уставности и утврдио да одредбе члана 4. став 1. тачка 1. и члана 6. ст. 1. и 3. Закона о измјенама и допунама Изборног закона Републике Српске ("Службени гласник РС" број 24/12) нису у складу са чл. I/2. и III/3.б) Устава Босне и Херцеговине. Наиме, Уставни суд је закључио да се тим одредбама крши уставно начело према којем су ентитети и друге административне јединице у Босни и Херцеговини дужни придржавати се, између осталог, и "одлука институција Босне и Херцеговине". Уставни суд је утврдио да су наведене одредбе противне начелима из одговарајућих одредби Изборног закона БиХ, чиме се крши и начело владавине права из члана I/2. Устава Босне и Херцеговине. С друге стране, Уставни суд је закључио да су одредбе члана 3. ст. 2. и 4. и члана 11. Закона о измјенама и допунама Изборног закона Републике Српске ("Службени гласник РС" број 24/12) у складу са чл. I/2. и III/3.б) Устава Босне и Херцеговине јер садржај тих одредби сlijеди опћа начела утврђена Изборним законом БиХ као "одлуком институција Босне и Херцеговине", чиме се не доводи у питање поштовање начела владавине права.

5. Централна изборна комисија Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: ЦИК), на основу члана 1.14 и члана 2.9 став (1) тачка 2.а) Изборног закона БиХ, донијела је Одлуку о расписивању и одржавању Локалних избора 2024. године број 05-1-07-1-619-1/24 од 8. маја 2024. године (доступна на интернетској страници www.izbori.ba). У одлуци је одређено да се непосредни локални избори, између осталог, расписују за скупштине опћина и градова у Републици Српској, те за начелнике опћина и градоначелнике у Босни и Херцеговини. Такође, одређено је да ће се локални избори одржати 6. октобра 2024. године.

6. Народна скупштина Републике Српске (у даљњем тексту: Народна скупштина) на сједници одржаној 19. априла 2024. године донијела је Изборни закон РС. Након окончане procedure за заштиту виталног националног интереса, оспорени закон је проглашен Указом о проглашењу Изборног закона РС ("Службени гласник РС" број 61/24 од 9. јула 2024. године) те је ступио на снагу 17. јула 2024. године.

Navodi iz захтева

7. Подносилац захтева сматра да је Изборни закон РС супротан одредбама чл. I/2. и III/3.б) Устава Босне и Херцеговине.

а) Navodi о неуслаглашености Изборног закона РС са чланом I/2. Устава Босне и Херцеговине

8. Аргументирајући наводе о кршењу начела владавине права из члана I/2. Устава Босне и Херцеговине, подносилац захтева је навео да је Народна скупштина дужна поштовати хијерархију правних аката и да нема уставно овлашћење усвајати законе или било које друге прописе који су у супротности с Уставом Босне и

Hercegovine i državnim zakonima, niti preuzimati nadležnosti koje pripadaju državnim institucijama. U vezi s tim, podnosilac zahtjeva je naveo da su osporenim zakonom regulirana pitanja kao što su "[...] rad organa za sprovođenje izbora, birački spiskovi, ovjera i kandidiranje za izbore, sprovođenje izbora, zaštita izbornog prava, pravila ponašanja u izbornoj kampanji, izbor predsjednika i potpredsjednika Republike Srpske, izbor delegata u Dom naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine iz Republike Srpske, ponovljeni, odgođeni i prijevremeni izbori, finansiranje izborne kampanje, mediji u izbornoj kampanji i izborni promatrači". Podnosilac zahtjeva ukazuje da ta pitanja nisu sporna ukoliko se reguliraju na način da razrađuju određene odredbe Izbornog zakona BiH. Međutim, podnosilac zahtjeva ističe da su Izbornim zakonom BiH već regulirana sva ta pitanja i da osporeni zakon većinu tih pitanja regulira na očigledno drugačiji način, odnosno da su odredbe Izbornog zakona RS u koliziji s Izbornim zakonom BiH.

9. Podnosilac zahtjeva napominje da takva situacija nije bila s ranije važećim Izbornim zakonom RS koji je, po svom obimu i sadržaju, bio dosta manji i njime su bila regulirana samo određena pitanja "[...]" kao što su organi za sprovođenje izbora, predizborne aktivnosti političkih stranaka i nezavisnih kandidata i financiranje izborne kampanje, višečlane izborne jedinice i izbor narodnih poslanika, izbor lokalnih i gradskih organa i izbor za savjete mjesnih zajednica". Također ukazuje da je o izmjenama i dopunama tog zakona odlučivao Ustavni sud BiH u predmetu broj U-4/12 (*op. cit.*) i da je stavio van snage određene odredbe kojima su proširene nadležnosti Republičke izborne komisije (u daljnjem tekstu: RIK) tako što su preuzete određene nadležnosti CIK-a. Prema mišljenju podnosioca zahtjeva, u konkretnom slučaju je identična situacija. Međutim, podnosilac zahtjeva smatra da u ovom predmetu cjelokupan Izborni zakon RS nije usklađen s Ustavom BiH i Izbornim zakonom BiH s aspekta načela vladavine prava jer preširoko zadire u državne nadležnosti i regulira pitanja koja nisu u nadležnosti Narodne skupštine. Na to, kako navodi, ukazuje i sam obim Izbornog zakona RS koji sadrži čak 245 članova, dok je raniji koji je prestao važiti sadržavao 68 članova. Podnosilac zahtjeva naročito ukazuje da se *ratio* donošenja osporenog zakona najbolje vidi u izjavama političkih predstavnika iz entiteta RS, odnosno predsjednika RS, iz kojih proizlazi da je cilj "razvlastiti Centralnu izbornu komisiju na području Republike Srpske" i da se naredni opći izbori u BiH organiziraju isključivo prema Izbornom zakonu RS, što je direktno kršenje načela vladavine prava i teritorijalnog integriteta i suvereniteta države.

10. Osim navedenog, podnosilac zahtjeva je ukazao na to da je osporeni Izborni zakon RS u suprotnosti i s jednim od 14 prioriteta iz Mišljenja Evropske komisije, i to prioritetom 1, koji glasi: "Osigurati da se izbori provode u skladu s evropskim standardima tako što će se provesti relevantne preporuke OSCE-a/ODIHR-a i Venecijanske komisije, osigurati transparentnost finansiranja političkih stranaka i održati lokalne izbore u Mostaru". Zatim je naveo da je nakon usvajanja spornog zakona reagirao OSCE koji je u saopćenju za javnost naveo: "Uspostava paralelnih struktura koje podrivaju ukupnu sigurnost i stabilnost zemlje je protiv ustavnog poretka Bosne i Hercegovine. Entiteti u BiH nisu od završetka rata 1995. godine nikada imali nadležnost nad provođenjem izbora u zemlji [...]" Pored toga, podnosilac zahtjeva smatra da je Izborni zakon RS suprotan Kodeksu dobrog vladanja u izbornim pitanjima koji je usvojila Venecijanska komisija, te da je i "sa aspekta usklađenosti sa *acquis*-em Evropske unije, jasno i nedvosmisleno [...] da Evropska unija traži jaku Centralnu izbornu komisiju BiH, kvalitetan državni izborni zakon, jake izborne komisije i transparentnost u finansiranju političkih partija i kampanja, a posebno u pogledu uloge medija".

b) Navodi o neusaglašenosti Izbornog zakona RS sa članom III(3.b) Ustava Bosne i Hercegovine

11. U vezi s navodima o neusaglašenosti Izbornog zakona RS sa članom III(3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, podnosilac zahtjeva smatra da je Izborni zakon RS neustavan jer je "u potpunosti u koliziji s Izbornim zakonom BiH kao odlukom institucija Bosne i Hercegovine" i odnosi se na pitanja koja su nedvosmisleno definirana Izbornim zakonom BiH.

12. Naime, podnosilac zahtjeva smatra da se odredbama Izbornog zakona RS "ponovo pokušava oduzeti nadležnost državnoj instituciji". Prema njegovoj ocjeni, naročito je sporan sadržaj člana 29. Izbornog zakona RS kojim su ustanovljene nadležnosti RIK-a. U vezi s tim je istakao da su u Poglavlju 2, u članu 2.9 Izbornog zakona BiH, jasno i imperativno propisane nadležnosti CIK-a, a između ostalih to su upravo nadležnosti koje su članom 29. Izbornog zakona RS "prenesene" na RIK. Pri tome naglašava da iz člana 2.9 tačka 4. i člana 3.8 stav 5. Izbornog zakona BiH proizlazi da je CIK jedini nadležan uređivati sva pitanja u vezi s Centrom za birački spisak. Također, CIK je donio Pravilnik o vođenju Centralnog biračkog spiska ("Službeni glasnik BiH" broj 37/10) kojim nije predviđena bilo kakva uloga entitetskih izbornih komisija u tom procesu. Međutim, kako navodi, u članu 29. Izbornog zakona RS propisano je "da je [Republička izborna komisija] odgovorna za tačnost, ažurnost i ukupni integritet Biračkog spiska za teritoriju Republike Srpske". S obzirom na to, podnosilac zahtjeva smatra da se "[i]zdvajanjem Biračkog spiska za Republiku Srpsku od Centralnog biračkog spiska koji se vodi za čitavu teritoriju Bosne i Hercegovine pokušava [...] stvoriti paralelni sistem i na taj način ugroziti suverenitet i teritorijalni integritet države i državnih institucija [...]". Osim toga, podnosilac zahtjeva je naveo da je nesporno da Izborni zakon BiH predviđa mogućnost formiranja entitetskih izbornih komisija, ali da je u članu 2.21 Izbornog zakona BiH propisano da se "[i]zborne komisije entiteta formiraju [...] prema zakonu entiteta, a u skladu sa ovim zakonom. Njihovu nadležnost utvrđuje Centralna izborna komisija BiH u skladu s ovim Zakonom. Način izbora i sastav svih drugih izbornih komisija utvrđuje se zakonom entiteta, a u skladu s odredbama ovog zakona". U vezi s tim, naglašava da je Ustavni sud BiH u Odluci broj U-4/12 zauzeo stav da je Izborni zakon BiH osnovni zakon kojim se utvrđuju, kako je već rečeno, ne samo izbori za državne organe vlasti već i načela na kojima moraju biti zasnovani izborni zakoni i propisi na ostalim nivoima vlasti.

13. Podnosilac zahtjeva je dalje naveo da se Izbornim zakonom RS CIK kao jedina nadležna institucija za provođenje izbora u Bosni i Hercegovini u potpunosti isključuje iz izbornog procesa za nivo entiteta RS i za lokalne izbore u RS. U vezi s tim, podnosilac zahtjeva ukazuje da je u čl. 18. i 19. Izbornog zakona RS propisan način raspisivanja i vrijeme održavanja izbora u Republici Srpskoj, te da je propisano da RIK raspisuje izbore u Republici Srpskoj i da uputstvom utvrđuje sadržaj prijave za ovjeru za učešće na izborima. Te odredbe su, kako je navedeno, u potpunosti u koliziji sa čl. 1.13 i 1.14 Izbornog zakona BiH, kojima su i na taj način u potpunosti preuzete nadležnosti CIK-a u pogledu raspisivanja i provođenja izbora. U tom pogledu, podnosilac zahtjeva navodi da "[...] entiteti u Bosni i Hercegovini nikada niti jednim propisom nisu dobili nadležnost za provođenje izbora u BiH, pa ih nisu ni mogli provoditi u praksi [...]". Zbog toga navodi da su te odredbe Izbornog zakona RS "eklatantan" primjer povrede člana III(3.b) Ustava Bosne i Hercegovine.

14. Također, podnosilac zahtjeva je naveo da je sadržaj člana 243. Izbornog zakona RS ključni razlog zbog kojeg je podnio zahtjev za ocjenu ustavnosti cijelog zakona. Smatra da je evidentno da se tim članom "isključuje" primjena Izbornog zakona BiH na području RS, što je u potpunosti u suprotnosti sa čl. I/2. i III(3.b) Ustava BiH. Osim toga, naglašava da se tim zakonom propisuje i postupak izbora i imenovanja delegata u Dom naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, što je već

propisano članom 9.12 Izbornog zakona BiH. Zbog toga smatra da uspostava ili zaduživanje bilo kojeg drugog tijela osim CIK-a za organiziranje i provođenje izbora predstavlja stvaranje paralelnog izbornog sistema od strane zakonodavne vlasti u Republici Srpskoj i kršenje ustavnog poretka BiH, a ujedno i Dejtonskog mirovnog sporazuma.

Navodi iz zahtjeva za donošenje privremene mjere

15. Obrazlažući zahtjev za donošenje privremene mjere, podnosilac zahtjeva navodi da "[...] iako se osporeni zakon neće moći primjenjivati na Lokalne izbore u 2024. godini, velika je mogućnost da se u međuvremenu počn[u] primjenjivati zakon i podzakonski akti koji se usvoje radi primjene zakona, u smislu osnivanja radnih tijela i administrativnih jedinica, kako bi se ostvarile u praksi nadležnosti Republičke izborne komisije predviđene Izbornim zakonom RS, te na taj način izvršile pripreme za provođenje izbora u 2026. godini po ovom zakonu [...]". Također, smatra da je prilikom donošenja odluke potrebno imati u vidu i "[...] kontekst donošenja Izbornog zakona RS nakon što je visoki predstavnik donio izmjene i dopune Izbornog zakona BiH ("Službeni glasnik BiH" broj 24/24), odnosno direktne izjave političkih predstavnika iz Republike Srpske [...]". U tom pogledu, podnosilac zahtjeva je ukazao da je predsjednik RS 12. maja 2024. godine nakon donošenja spornog zakona izjavio: "Nismo uspjeli u rokovima, moraćemo se prijaviti na ove lokalne izbore čekajući da vidimo sudbinu našeg zakona. Vjerovatno ćemo u iznudici prihvatiti izlazak na izbore. Ali ako to bude moguće, prebacićemo se na primjenu našeg zakona, koji propisuje da prestaju da važe prava da Centralna izborna komisija Bosne i Hercegovine u Republici Srpskoj sprovedi izbore". Podnosilac zahtjeva smatra da se tom izjavom "[...] faktučki priznaje namjera razvlašćivanja Centralne izborne komisije Bosne i Hercegovine i samim tim narušavanje teritorijalnog integriteta i cjelovitosti BiH, odnosno stvaranje paralelnog izbornog sistema". Osim toga, podnosilac zahtjeva navodi da je u toj izjavi navedeno "da su za dvije godine i opšti izbori, koje će Republika Srpska sprovesti po svom zakonu". U takvoj izjavi podnosilac zahtjeva "[...] nalazi jedan od osnovnih razloga zašto treba obustaviti primjenu spornog zakona, jer se odmah po stupanju na snagu [...] planiraju poduzeti mjere za pripremu i organizaciju izbora po novom Izbornom zakonu RS, samo za teritoriju RS, čime *de facto* državni Izborni zakon BiH prestaje važiti i [CIK] gubi legitimitet [...]". U prilog tome podnosilac zahtjeva ukazuje i da su "[š]tetnost primjene spornog Izbornog zakona RS u ovom sadržaju i obliku potvrdile [...] i ključne državne i međunarodne institucije zadužene za izborni proces, kao što su [CIK], Ured visokog predstavnika (OHR), OSCE, ODIHR i Delegacija EU u Bosni i Hercegovini". Osim navedenog, podnosilac zahtjeva smatra da je privremena mjera o obustavi primjene Izbornog zakona RS do donošenja konačne odluke Ustavnog suda BiH neophodna i zbog toga što je taj zakon u velikoj većini njegovih odredbi *prima facie* neustavan. Smatra da na to ukazuje i ranija praksa Ustavnog suda. Prema mišljenju podnosioca zahtjeva, "[a]ko dođe do primjene samo jedne odredbe Izbornog zakona RS u međuvremenu, do donošenja konačne odluke Ustavnog suda BiH, već će biti kasno s obzirom da će [Centralna izborna komisija] biti bespovratno razvlašćena". Zbog toga smatra da u ovoj fazi postupka postoji dovoljno dokaza i razloga koji ukazuju na to da bi provođenje osporenog zakona imalo ozbiljne i neotklonjive štetne posljedice.

Relevantni propisi

16. **Izborni zakon Bosne i Hercegovine** ("Službeni glasnik BiH" br. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08, 37/08, 32/10, 48/11 – odluka USBiH, 63/11 – odluka USBiH, 15/12 – rješenje USBiH, 11/13 – rješenje USBiH, 18/13, 7/14, 31/16, 1/17 – odluka USBiH, 54/17 – rješenje USBiH, 41/20, 38/22, 51/22, 24/24, 24/24 – ispravka)

Za potrebe ove odluke koristi se tehnički prečišćeni tekst objavljen na internetskoj stranici CIK-a (www.izbori.ba), koji glasi:

Član 1.1

Ovim zakonom uređuje se izbor članova i delegata Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine i članova Predsjedništva Bosne i Hercegovine, te utvrđuju principi koji važe za izbore na svim nivoima vlasti u Bosni i Hercegovini.

Član 1.13

Prijava za ovjeru na izborima uključuje izjavu, potpisanu od predsjednika političke stranke, koalicije, nezavisnog kandidata, predstavnika liste nezavisnih kandidata, registriranog udruženja, ili drugog registriranog organiziranog oblika djelovanja nacionalnih manjina i grupe od najmanje 40 građana koji imaju biračko pravo da će se ta politička stranka, koalicija, nezavisni kandidati, registrirana udruženja, drugi organizirani oblici djelovanja nacionalnih manjina u svojim aktivnostima pridržavati Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini.

Član 1.14

(1) Izbori na svim nivoima vlasti u Bosni i Hercegovini održavaju se prve nedjelje u oktobru, osim ako se ovaj datum ne podudara s obilježavanjem vjerskog praznika jednog od konstitutivnih naroda Bosne i Hercegovine. Izbore koje nije moguće održati prve nedjelje u oktobru, zbog podudaranja s vjerskim praznikom, Centralna izborna komisija BiH zakazuje za nedjelju nakon prve nedjelje u oktobru koja se ne podudara sa vjerskim praznikom.

(2) Centralna izborna komisija BiH raspisuje izbore u skladu s ovim Zakonom, obavještava sve nadležne organe na svim nivoima vlasti i javnost o datumu održavanja izbora najmanje 150 dana prije održavanja izbora, osim ako odredbama Poglavlja 14 ovog Zakona nije drugačije određeno.

(3) Centralna izborna komisija BiH objavljuje datume izbora za sve nivoje vlasti u "Službenom glasniku BiH", u službenim glasilima entiteta i "Službenom glasniku Brčko distrikta BiH" i sredstvima javnog informisanja.

Član 2.9

Centralna izborna komisija BiH je nezavisan organ koji podnosi izvještaj neposredno Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine i čije ovlasti iz nje proizilaze. Centralna izborna komisija BiH:

1. koordinira, nadgleda i reguliše zakonitost rada svih izbornih komisija i biračkih odbora u skladu s ovim Zakonom;

2. donosi administrativne propise za provedbu ovog Zakona; 2.a donosi odluku o održavanju neposrednih izbora u Bosni i Hercegovini, propisanih ovim Zakonom;

[...] 4. odgovorna je za tačnost, ažurnost i ukupni integritet Centralnog biračkog spiska za teritoriju Bosne i Hercegovine;

[...] 5. ovjerava političke stranke, koalicije, liste nezavisnih kandidata i nezavisne kandidate za učešće na svim nivoima neposrednih izbora u Bosni i Hercegovini;

6. potvrđuje i ovjerava kandidatske liste i kandidate za sve nivoje neposrednih i posrednih izbora u Bosni i Hercegovini obuhvaćenih ovim Zakonom;

7. odgovorna je za pravovremeno štampanje, distribuciju i sigurnost glasačkih listića i obrazaca za neposredne izbore na svim nivoima u Bosni i Hercegovini;

8. donosi bliže propise i odgovorna je za blagovremenu nabavku, distribuciju i sigurnost izbornih tehnologija, te druge odgovarajuće tehničke opreme za neposredne izbore na svim nivoima vlasti u BiH i donosi podzakonske akte u vezi s instalacijom i korištenjem izbornih tehnologija;

[...]

10. utvrđuje sadržaj i formu glasačkih listića za sve nivoe neposrednih izbora u Bosni i Hercegovini;

11. utvrđuje i potvrđuje rezultate svih neposrednih i posrednih izbora obuhvaćenih ovim Zakonom, ovjerava da su ti izbori provedeni u skladu sa ovim Zakonom i objavljuje rezultate svih neposrednih i posrednih izbora obuhvaćenih ovim Zakonom;

[...]

16. donosi odluku o prestanku mandata izabranog zvaničnika na svim nivoima neposrednih i posrednih izbora u Bosni i Hercegovini obuhvaćenih ovim Zakonom, a vodi i prethodni postupak, gdje je potrebno, o utvrđivanju činjeničnog stanja (u slučaju kada je izabrani zvaničnik podnio ostavku, da je to učinio svojom voljom);

[...]

Član 2.21

(1) Izborne komisije entiteta formiraju se prema zakonu entiteta, a u skladu s ovim zakonom. Njihovu nadležnost utvrđuje Centralna izborna komisija BiH u skladu s ovim Zakonom.

2) Način izbora i sastav svih drugih izbornih komisija utvrđuje se zakonom entiteta, a u skladu s odredbama ovog Zakona.

Član 3.5 stav (1) i (2)

(1) Centralni birački spisak vodi se po službenoj dužnosti.

(2) Centralna izborna komisija BiH vodi Centralni birački spisak za teritoriju Bosne i Hercegovine na osnovu evidencije nadležnog državnog organa koji vodi registar građana Bosne i Hercegovine u skladu sa Zakonom o centralnoj evidenciji i razmjeni podataka, osim ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.

17. **Izborni zakon Republike Srpske** ("Službeni glasnik RS" broj 61/24) u relevantnom dijelu glasi:

Član 1. stav (1)

(1) Ovim zakonom uređuju se izbor i imenovanje poslanika Narodne skupštine Republike Srpske i delegata Vijeća naroda Republike Srpske, predsjednika i potpredsjednika Republike Srpske, delegata Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine iz Republike Srpske, odbornika skupštine grada, odbornika skupštine općine, izbor i opoziv gradonačelnika grada i načelnika općine, izbor članova savjeta mjesne zajednice, imenovanje organa za provođenje izbora, zaštita izbornog prava, pravila ponašanja u izbornoj kampanji, finansiranje izborne kampanje, kao i dru- ga pitanja od značaja za provođenje ovoga zakona.

Član 18.

Prijava za ovjeru za učestvovanje na izborima uključuje izjavu, potpisanu od predsjednika političke stranke, koalicije ili neovisnog kandidata, da će se ta politička stranka, koalicija ili neovisni kandidat u svojim aktivnostima pridržavati Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini i Ustava Republike Srpske, a čiji sadržaj Republička izborna komisija utvrđuje uputstvom.

Član 19. stav od (1) do (3)

(1) Izbori na republičkom i lokalnom nivou održavaju se prve nedjelje u oktobru, osim ako se ovaj datum ne podudara s obilježavanjem vjerskog praznika jednog od konstitutivnih naroda Republike Srpske.

(2) Izbore koje nije moguće održati prve nedjelje u oktobru, zbog podudaranja s vjerskim praznikom, Republička izborna komisija zakazuje za nedjelju nakon prve nedjelje u oktobru koja se ne podudara sa vjerskim praznikom.

(3) Republička izborna komisija raspisuje izbore u skladu s ovim zakonom, obavještava sve nadležne organe i javnost o datumu održavanja izbora najmanje 150 dana prije održavanja izbora, osim ako odredbama Glave XV. ovog zakona nije drugačije određeno.

Član 29.

Republička izborna komisija:

1) donosi odluku o održavanju neposrednih izbora u Republici Srpskoj, propisanih ovim zakonom,

2) donosi podzakonske akte za provođenje ovog zakona,

[...]

6) odgovorna je za tačnost, ažurnost i ukupni integritet Biračkog spiska za teritoriju Republike Srpske,

[...]

8) ovjerava političke stranke, koalicije, liste neovisnih kandidata i neovisne kandidate za učestvovanje na republičkom i lokalnom nivou vlasti za neposredne izbore u Republici Srpskoj,

9) donosi propise i odgovorna je za pravovremenu distribuciju i bezbjednost primijenjene izborne tehnologije na biračkom mjestu i centrima za brojanje tj. opreme za elektronsko brojanje glasačkih listića-optičkih skenera glasačkih listića, elektronske identifikacije glasača tj. čitača otisaka prstiju, bezbjednosnih kamera i druge odgovarajuće tehničke opreme i izbornog materijala za provođenje izbora iz nadležnosti Republičke izborne komisije,

[...]

11) potvrđuje i ovjerava kandidatske liste i kandidate za sve nivoe neposrednih i posrednih izbora u Republici Srpskoj obuhvaćenih ovim zakonom,

12) odgovorna je za pravovremeno štampanje, distribuciju i bezbjednost glasačkih listića i obrazaca za neposredne izbore na oba nivoa vlasti u Republici Srpskoj,

13) utvrđuje sadržaj i formu glasačkih listića za oba nivoa vlasti za neposredne izbore u Republici Srpskoj,

14) utvrđuje i potvrđuje rezultate neposrednih i posrednih izbora obuhvaćenih ovim zakonom i ovjerava da su ti izbori provedeni u skladu sa ovim zakonom i upućuje na objavu "Službenom glasniku Republike Srpske" rezultate neposrednih i posrednih izbora obuhvaćenih ovim zakonom,

15) izdaje uvjerenje licima koja su dobila mandat na oba nivoa vlasti neposrednih i posrednih izbora u Republici Srpskoj obuhvaćenih ovim zakonom,

[...]

17) upućuje na objavu u "Službenom glasniku Republike Srpske" propise i izborne rezultate neposrednih i posrednih izbora u Republici Srpskoj obuhvaćenih ovim zakonom, informacije za birače, te ostale informacije neophodne za provođenje ovog zakona,

18) obavlja sve izborne aktivnosti za izbor predsjednika i potpredsjednika Republike Srpske i poslanika Narodne skupštine Republike Srpske,

19) donosi odluku o prestanku mandata izabranog funkcionera na republičkom i lokalnom nivou vlasti, a kada je potrebno, utvrđuje da li je izabrani funkcioner koji je podnio ostavku, to učinio svojom voljom,

20) provjerava odluku nadležnog organa o prestanku mandata izabranog zvaničnika opozivom, kako bi se obezbijedilo da je mandat izabranog zvaničnika prestao u skladu s ovim zakonom,

21) podnosi godišnji izvještaj Narodnoj skupštini Republike o provođenju izbora u Republici Srpskoj, provođenju ovog zakona i inicira njegove izmjene,

22) donosi opće akte za opoziv gradonačelnika i načelnika općine, nadzire postupak opoziva i odgovara za zakonito provođenje tog postupka,

23) pruža stručnu pomoć skupštini općine, odnosno grada i organima za provođenje postupka za opoziv,

24) donosi akte kojima se utvrđuju kriteriji za raspodjelu sredstava za finansiranje izborne kampanje,

25) donosi akte kojima uređuje unutrašnju organizaciju i način svog rada, na koje saglasnost daje Narodna skupština Republike Srpske i

26) obavlja sve druge poslove utvrđene zakonom.

Član 240.

(1) Republička izborna komisija će u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu ovog zakona donijeti:

1) Pravilnik o provođenju procedure javnog konkursa za izbor članova gradske, odnosno općinske izborne komisije iz člana 35. stav 6. ovog zakona,

2) Pravilnik o rokovima i načinu za zaključivanje i potvrđivanje konačnog Biračkog spiska i rokovima za dostavljanje podataka o promjenama u evidencijama raseljenih lica i evidenciji državljana koji glasaju u inozemstvu iz člana 51. stav 6. ovog zakona,

3) Pravilnik o radu Centra za birački spisak iz člana 53. stav 5. ovog zakona,

4) Pravilnik o formi i sadržaju izvoda iz Biračkog spiska iz člana 55. stav 3. ovog zakona,

[...]

Član 242.

(1) Za provođenje lokalnih izbora 2024. godine neće se primjenjivati rokovi iz člana 19. stav 3, člana 69 st. 1. i 2, člana 72. st. 1. i 2, člana 74. st. 3. i 4, člana 77. st. 2. i 3, člana 83. st. 1. i 2, člana 84. stav 2, člana 85. stav 2. i člana 88. stav 2. ovog zakona.

(2) Republička izborna komisija odlukom utvrđuje rokove za provođenje lokalnih izbora 2024. godine.

Član 243.

Stupanjem na snagu ovog zakona neće se primjenjivati odredbe Izbornog zakona Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" br. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02 – ispravka, 4/04, 20/04, 25/05, 77/05, 11/06, 24/06, 33/08, 37/08, 32/10, 48/11 – odluka Ustavnog Suda Bosne i Hercegovine, 63/11 – odluka Ustavnog Suda Bosne i Hercegovine 18/13, 7/14, 31/16, 54/17 – odluka Ustavnog Suda Bosne i Hercegovine, 41/20, 38/22, 51/22 i 67/22) koje uređuju izbor i imenovanje poslanika Narodne skupštine Republike Srpske, delegata Vijeća naroda Republike Srpske, predsjednika i potpredsjednika Republike Srpske, delegata Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine iz Republike Srpske, odbornika skupštine grada, odbornika skupštine općine, gradonačelnika grada, načelnika općine, imenovanje organa za provođenje izbora za zakonodavni, predstavničke i izvršne organe vlasti u Republici Srpskoj, učestvovanje pripadnika nacionalnih manjina u izborima za lokalni nivo, zaštita izbornog prava u Republici Srpskoj, pravila ponašanja u izbornoj kampanji i finansiranje izborne kampanje u Republici Srpskoj, kao i druge odredbe navedenog zakona koje se odnose na izbore za zakonodavne, predstavničke i izvršne organe vlasti u Republici Srpskoj.

18. Pri ispitivanju osnovanosti zahtjeva za donošenje privremene mjere Ustavni sud polazi od odredbi člana VI/3.a) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 64. st. (1) i (4) Pravila Ustavnog suda.

19. Član VI/3.a) Ustava Bosne i Hercegovine glasi:

Ustavni sud će podržavati ovaj Ustav.

a) Ustavni sud je jedini nadležan da odlučuje o bilo kojem sporu koji se javlja po ovom Ustavu između dva entiteta, ili između Bosne i Hercegovine i jednog ili oba entiteta, te između institucija Bosne i Hercegovine, uključujući ali ne ograničavajući se na to:

- Da li je odluka entiteta da uspostavi poseban paralelan odnos sa susjednom državom u skladu sa ovim Ustavom, uključujući i odredbe koje se odnose na suverenitet i teritorijalni integritet Bosne i Hercegovine.

- Da li je bilo koja odredba ustava ili zakona jednog entiteta u skladu sa ovim Ustavom.

Sporove može pokrenuti član Predsjedništva, predsjedavajući Vijeća ministara, predsjedavajući, ili njegov zamjenik, bilo kojeg doma Parlamentarne skupštine; jedna četvrtina članova/delegata bilo kojeg doma Parlamentarne

skupštine, ili jedna četvrtina članova bilo kojeg doma zakonodavnog organa jednog entiteta.

20. Član 64. st. (1) i (4) Pravila Ustavnog suda glasi:

(1) Ustavni sud može, na vlastitu inicijativu ili na zahtjev podnosioca zahtjeva ili apelanta, odrediti svaku privremenu mjeru za koju smatra da je treba donijeti u interesu stranaka ili pravilnog vođenja postupka.

[...]

(4) Postupak za donošenje privremene mjere je hitan, a odluka kojom se usvaja zahtjev za donošenje privremene mjere je obavezujuća do donošenja konačne odluke Ustavnog suda.

[...]

21. Ustavni sud podsjeća da je član 64. Pravila Ustavnog suda primjenjiv u slučajevima u kojima Ustavni sud ocijeni, na osnovu razloga i dokaza o opravdanosti dostavljenih uz zahtjev za donošenje privremene mjere, da je to u interesu stranaka ili pravilnog vođenja postupka, odnosno da bi mogle nastati neotklonjive štetne posljedice.

22. Ustavni sud naglašava da je očigledno da okolnosti ovog predmeta pokreću vrlo ozbiljna i složena pitanja ustavnosti osporenog Izbornog zakona RS u odnosu na odredbe čl. 1/2. i III/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine. Prije svega, Ustavni sud primjećuje da na osnovu samog uvida u predmet reguliranja osporenog Izbornog zakona RS i njegove usporedbe s odredbama Izbornog zakona BiH proizlazi da se osporenim zakonom reguliraju pitanja koja su već regulirana odredbama Izbornog zakona BiH i da se pri tome uspostavljaju nadležnosti RIK-a za raspisivanje i provođenje izbora, koji do donošenja zakona nije imao takve nadležnosti. U tom pogledu, Ustavni sud, bez prejudiciranja ishoda odluke o meritumu, podsjeća na stav iz Odluke o dopustivosti i meritumu broj U-4/12 prema kojem je "[...] Izborni zakon BiH osnovni zakon kojim se utvrđuju, kako je već rečeno, ne samo izbori za državne organe vlasti već i načela na kojima moraju biti zasnovani izborni zakoni i propisi na ostalim nivoima vlasti" (op. cit., tačka 42). Ustavni sud smatra da se time u okolnostima konkretnog slučaja doista pokreću pitanja nadležnosti Narodne skupštine za različito reguliranje iste oblasti na različitim nivoima vlasti u Bosni i Hercegovini. Ustavni sud, stoga, smatra da postoje valjane sumnje da bi osporeni zakon mogao narušiti ustavni poredak i političku stabilnost Bosne i Hercegovine, što je u ovoj fazi dovoljno da se utvrdi postojanje "dokazive tvrdnje" za mogućnost nastupanja neotklonjivih štetnih posljedica kao uvjeta da bi Ustavni sud razmatrao zahtjev za privremenu mjeru.

23. Ustavni sud dalje ukazuje da ima ovlasti da usvoji privremenu mjeru samo ako postoji hitnost, u smislu da se može nanijeti nenadoknadiva šteta interesima koji su predmet ovog postupka. Ustavni sud zapaža da propisi koji se odnose na izbore predstavljaju jednu od najvažnijih oblasti reguliranja koje je ključno za osiguranje slobodnih, poštenih i transparentnih izbora koji odražavaju volju građana. Također, Ustavni sud ukazuje da je CIK donio Odluku o raspisivanju i održavanju Lokalnih izbora 2024. godine (vidi tačku 5. ove odluke) kojom su raspisani lokalni izbori u općinama i gradovima u entitetima i Brčko distriktu Bosne i Hercegovine i da su započete daljnje aktivnosti na organiziranju izbora. Ustavni sud dalje zapaža da, bez obzira na navode podnosioca zahtjeva da se Izborni zakon RS neće moći primijeniti na Lokalne izbore 2024. godine, sadržaj prijelaznih i završnih odredbi ne isključuje tu mogućnost. Naprotiv, Ustavni sud primjećuje da je u članu 242. Izbornog zakona RS data nadležnost RIK-u da odlučuje o rokovima za provedbu Lokalnih izbora 2024. godine, dok je članom 243. Izbornog zakona RS izričito propisano da danom stupanja na snagu tog zakona u RS prestaju važiti određene odredbe Izbornog zakona BiH koje se, između ostalog, odnose na lokalne izbore. Ustavni sud smatra da egzistiranje takvih odredbi samo po sebi ukazuje na izvjesnu mogućnost nastanka nenadoknadle štete koja bi mogla biti nanesena izbornom procesu. Naime, sama mogućnost organizira-

nja lokalnih izbora u RS primjenom Izbornog zakona RS, uz istovremeno stavljanje van pravne snage odredbi Izbornog zakona BiH, predstavlja prijetnju za nastanak nepopravljive štete za demokratski izborni proces, pravnu sigurnost i vladavinu prava. Stoga bi zadržavanje takve pravne situacije narušilo pravni poredak i ustavni okvir države, dovelo do pravne nesigurnosti i ugrozilo legitimitet izbornog procesa, što bi moglo rezultirati ozbiljnom političkom nestabilnošću.

24. Istovremeno, Ustavni sud smatra da bi i pravna sigurnost kao važan segment načela vladavine prava također bila ozbiljno ugrožena ukoliko bi vlasti u RS preduzimale daljnje korake na osnovu osporenog zakona. U tom pogledu, Ustavni sud smatra da bi donošenje bilo kakvih pravnih akata na osnovu tog zakona otvaralo mogućnost uspostave paralelne pravne i institucionalne strukture u odnosu na onu koja već postoji prema državnom zakonu, koja bi trebala, između ostalog, obuhvatati i RIK s istim nadležnostima koje ima i CIK, ali s isključivom nadležnošću u RS. Ustavni sud ukazuje na mogućnost da bi se provedbom tih odredbi potkopavalo povjerenje građana u pravni sistem i demokratske procese te istovremeno utjecalo na ključnu ulogu CIK-a u zaštiti prava na slobodne izbore u Bosni i Hercegovini. Zbog toga, Ustavni sud smatra da je nepobitno da bi pravna sigurnost ozbiljno bila ugrožena ukoliko bi vlasti u RS preduzimale daljnje korake na osnovu osporenog zakona. U ovim okolnostima, Ustavni sud zaključuje da postoji hitnost koja opravdava donošenje privremene mjere, u smislu da bi implementacija Izbornog zakona RS ozbiljno podriivala ulogu CIK-a i stoga utjecala na njegovu ulogu u zaštiti i promoviranju prava na slobodne izbore, do donošenja konačne odluke o zahtjevu u ovom predmetu.

25. Nadalje, ocjenjujući mogućnost nastanka štetnih posljedica u slučaju privremenog stavljanja van snage osporenog zakona, Ustavni sud zapaža da, iako je Izborni zakon RS stupio na snagu, implementacija odredbi tog zakona još uvijek nije počela. Prema tome, Ustavni sud smatra da bi donošenje privremene mjere, ako eventualno bude donesena odluka o neusklađenosti Izbornog zakona RS s Ustavom Bosne i Hercegovine, također spriječilo negativne posljedice koje bi mogle nastati u slučaju kada bi nadležne javne vlasti u Republici Srpskoj nastavile da donose podzakonske akte. S druge strane, Ustavni sud uočava da se odredbe Izbornog zakona BiH primjenjuju od 2001. godine i da je na osnovu tih odredbi uspostavljen jedinstven izborni sistem na teritoriji Bosne i Hercegovine. Na osnovu tog zakona formiran je CIK koji preduzima aktivnosti iz svoje nadležnosti. Stoga, Ustavni sud smatra da, s aspekta nepobitnih interesa za pravnu sigurnost i vladavinu prava i zaštitu načela ustavnosti, usvajanje privremene mjere ima mnogo više opravdanja.

26. Uzevši u obzir sve navedeno, Ustavni sud smatra da je, u smislu člana 64. stav (1) Pravila Ustavnog suda, neophodno donošenje privremene mjere kojom se Izborni zakon RS ("Službeni glasnik RS" broj 61/24) privremeno stavlja van pravne snage do donošenja konačne odluke Ustavnog suda Bosne i Hercegovine o podnesenom zahtjevu.

27. U smislu člana 64. stav (4) Pravila Ustavnog suda, odluka o privremenoj mjeri proizvodi pravno djelovanje od dana stupanja na snagu Izbornog zakona Republike Srpske ("Službeni glasnik RS" broj 61/24) do donošenja konačne odluke Ustavnog suda.

28. Na osnovu izloženog, odlučeno je kao u dispozitivu ove odluke.

29. Ustavni sud podsjeća na to da odluka o privremenoj mjeri ni u kojem slučaju ne prejudicira odluku o dopustivosti, odnosno o meritumu podnesenih zahtjeva.

30. U skladu sa članom VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obavezujuće.

Predsjednica
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine
Seada Palavrić, s. r.

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u plenarnom sazivu, u predmetu broj **U-12/24**, rješavajući zahtjev **Denisa Zvizdića, prvog zamjenika predsjedatelja Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine**, za donošenje privremene mjere, na temelju članka VI/3.(a) Ustava Bosne i Hercegovine, članka 57. stavak (2) točka e) i članka 64. st. (1) i (4) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine – prečišćeni tekst ("Službeni glasnik BiH" br. 94/14, 47/23 i 41/24), u sastavu:

Seada Palavrić, predsjednica
Valerija Galić, dopredsjednica
Angelika Nušberger, dopredsjednica
Mirsad Čeman, sudac
Helen Keller, sutkinja
Ledi Bianku, sudac
Marin Vukoja, sudac

na sjednici održanoj 24. srpnja 2024. godine donio je

ODLUKU O PRIVREMENOJ MJERI

Usvaja se zahtjev **Denisa Zvizdića, prvog zamjenika predsjedatelja Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine**, za donošenje privremene mjere.

Privremeno se stavlja izvan pravne snage Izborni zakon Republike Srpske ("Službeni glasnik RS" broj 61/24).

Ova odluka stupa na snagu odmah i proizvodi pravno djelovanje od dana stupanja na snagu Izbornog zakona Republike Srpske ("Službeni glasnik RS" broj 61/24) do donošenja konačne odluke Ustavnog suda Bosne i Hercegovine o podnesenom zahtjevu.

Odluku objaviti u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine", "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine", "Službenom glasniku Republike Srpske" i "Službenom glasniku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine".

OBRAZLOŽENJE

1. Denis Zvizdić, prvi zamjenik predsjedatelja Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: podnositelj zahtjeva), podnio je 17. srpnja 2024. godine Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud) zahtjev za ocjenu ustavnosti Izbornog zakona Republike Srpske ("Službeni glasnik RS" broj 61/24; u daljnjem tekstu: Izborni zakon RS).

2. Podnositelj zahtjeva je, na temelju članka 64. Pravila Ustavnog suda, podnio i zahtjev za donošenje privremene mjere kojom bi Ustavni sud privremeno stavio izvan pravne snage Izborni zakon RS do donošenja konačne odluke Ustavnog suda.

Relevantne činjenice

3. Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine je u kolovozu 2001. godine usvojila Izborni zakon Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Izborni zakon BiH), koji je naknadno mijenjan i dopunjavan. Nakon donošenja Izbornog zakona BiH, u entitetima su, s ciljem harmonizacije izbornog legislativnog okvira, te radi potrebe da svi zakoni slijede temeljna načela i standarde utvrđene Izbornim zakonom BiH, doneseni Izborni zakon RS ("Službeni glasnik RS" br. 34/02, 35/03, 24/04, 19/05, 24/12, 94/12 – odluka Ustavnog suda Bosne i Hercegovine, 109/12, 45/18 i 18/20), Zakon o osnivanju organa za provedbu izbora u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine FBiH" broj 26/02) i Izborni zakon Brčko distrikta Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BDBiH" br. 17/08 i 43/08).

4. Ustavni sud je Odlukom o dopustivosti i meritumu broj U-4/12 od 26. svibnja 2012. godine (dostupna na www.ustavisud.ba) djelomično usvojio zahtjev za ocjenu ustavnosti i utvrdio da odredbe članka 4. stavak 1. točka 1. i članka 6. st. 1. i 3. Zakona o izmjenama i dopunama Izbornog zakona Republike Srpske ("Službeni glasnik RS" broj 24/12) nisu sukladne čl. I/2. i III/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine. Naime, Ustavni sud je zaključio da se tim odredbama krši ustavno načelo

prema kojem su entiteti i druge administrativne jedinice u Bosni i Hercegovini dužni pridržavati se, između ostalog, i "odluka institucija Bosne i Hercegovine". Ustavni sud je utvrdio da su navedene odredbe protivne načelima iz odgovarajućih odredaba Izbornog zakona BiH, čime se krši i načelo vladavine prava iz članka I/2. Ustava Bosne i Hercegovine. S druge strane, Ustavni sud je zaključio da su odredbe članka 3. st. 2. i 4. i članka 11. Zakona o izmjenama i dopunama Izbornog zakona Republike Srpske ("Službeni glasnik RS" broj 24/12) sukladne čl. I/2. i III/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine jer sadržaj tih odredaba slijedi opća načela utvrđena Izbornim zakonom BiH kao "odlukom institucija Bosne i Hercegovine", čime se ne dovodi u pitanje poštovanje načela vladavine prava.

5. Središnje izborno povjerenstvo Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: SIP), na temelju članka 1.14 i članka 2.9 stavak (1) točka 2.a Izbornog zakona BiH, donijelo je Odluku o raspisivanju i održavanju Lokalnih izbora 2024. godine broj 05-1-07-1-619-1/24 od 8. svibnja 2024. godine (dostupna na internetskoj stranici www.izbori.ba). U odluci je određeno da se neposredni lokalni izbori, između ostalog, raspisuju za skupštine općina i gradova u Republici Srpskoj, te za načelnike općina i gradonačelnike u Bosni i Hercegovini. Također je određeno da će se lokalni izbori održati 6. listopada 2024. godine.

6. Narodna skupština Republike Srpske (u daljnjem tekstu: Narodna skupština) na sjednici održanoj 19. travnja 2024. godine donijela je Izborni zakon RS. Nakon okončane procedure za zaštitu vitalnog nacionalnog interesa, osporeni Zakon je proglašen Ukazom o proglašenju Izbornog zakona RS ("Službeni glasnik RS" broj 61/24 od 9. srpnja 2024. godine) te je stupio na snagu 17. srpnja 2024. godine.

Navodi iz zahtjeva

7. Podnositelj zahtjeva smatra da je Izborni zakon RS suprotan odredbama čl. I/2. i III/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine.

a) Navodi o neusuglašenosti Izbornog zakona RS sa člankom I/2. Ustava Bosne i Hercegovine

8. Argumentirajući navode o kršenju načela vladavine prava iz članka I/2. Ustava Bosne i Hercegovine, podnositelj zahtjeva je naveo da je Narodna skupština dužna poštovati hijerarhiju pravnih akata i da nema ustavne ovlasti usvajati zakone ili bilo koje druge propise koji su u suprotnosti s Ustavom Bosne i Hercegovine i državnim zakonima, niti preuzimati nadležnosti koje pripadaju državnim institucijama. U svezi s tim, podnositelj zahtjeva je naveo da su osporenim Zakonom regulirana pitanja kao što su "[...] rad organa za sprovođenje izbora, birački spiskovi, ovjera i kandidiranje za izbore, sprovođenje izbora, zaštita izbornog prava, pravila ponašanja u izbornoj kampanji, izbor predsjednika i potpredsjednika Republike Srpske, izbor delegata u Dom naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine iz Republike Srpske, ponovljeni, odgođeni i prijevremeni izbori, finansiranje izborne kampanje, mediji u izbornoj kampanji i izborni promatrači". Podnositelj zahtjeva ukazuje da ta pitanja nisu sporna ukoliko se reguliraju na način da razrađuju određene odredbe Izbornog zakona BiH. Međutim, podnositelj zahtjeva ističe da su Izbornim zakonom BiH već regulirana sva ta pitanja i da osporeni Zakon većinu tih pitanja regulira na očigledno drugačiji način, odnosno da su odredbe Izbornog zakona RS u koliziji s Izbornim zakonom BiH.

9. Podnositelj zahtjeva napominje da takva situacija nije bila s ranije važećim Izbornim zakonom RS koji je, po svom opsegu i sadržaju, bio dosta manji i njime su bila regulirana samo određena pitanja "[...] kao što su organi za sprovođenje izbora, predizborne aktivnosti političkih stranaka i nezavisnih kandidata i finansiranje izborne kampanje, višečlane izborne jedinice i izbor narodnih poslanika, izbor lokalnih i gradskih organa i izbor za savjete mjesnih zajednica". Također ukazuje da je o izmjenama i dopunama tog Zakona odlučivao Ustavni sud BiH u predmetu broj

U-4/12 (*op. cit.*) i da je stavio izvan snage određene odredbe kojima su proširene nadležnosti Republičke izborne komisije (u daljnjem tekstu: RIK) tako što su preuzete određene nadležnosti SIP-a. Prema mišljenju podnosioca zahtjeva, u konkretnom slučaju je identična situacija. Međutim, podnositelj zahtjeva smatra da u ovom predmetu cjelokupan Izborni zakon RS nije usklađen s Ustavom BiH i Izbornim zakonom BiH s aspekta načela vladavine prava jer preširoko zadire u državne nadležnosti i regulira pitanja koja nisu u nadležnosti Narodne skupštine. Na to, kako navodi, ukazuje i sam opseg Izbornog zakona RS koji sadrži čak 245 članaka, dok je raniji koji je prestao važiti sadržavao 68 članaka. Podnositelj zahtjeva naročito ukazuje da se *ratio* donošenja osporenog Zakona najbolje vidi u izjavama političkih predstavnika iz entiteta RS, odnosno predsjednika RS, iz kojih proizlazi da je cilj "razvlastiti Centralnu izbornu komisiju na području Republike Srpske" i da se naredni opći izbori u BiH organiziraju isključivo prema Izbornom zakonu RS, što je izravno kršenje načela vladavine prava i teritorijalnog integriteta i suvereniteta države.

10. Osim navedenog, podnositelj zahtjeva je ukazao na to da je osporeni Izborni zakon RS u suprotnosti i s jednim od 14 prioriteta iz Mišljenja Europske komisije, i to prioritetom 1, koji glasi: "Osigurati da se izbori provode u skladu s europskim standardima tako što će se provesti relevantne preporuke OSCE-a/ODIHR-a i Venecijanske komisije, osigurati transparentnost financiranja političkih stranaka i održati lokalne izbore u Mostaru". Zatim je naveo da je nakon usvajanja spornog Zakona reagirao OSCE koji je u priopćenju za javnost naveo: "Uspostava paralelnih struktura koje podrivaju ukupnu sigurnost i stabilnost zemlje je protiv ustavnog poretka Bosne i Hercegovine. Entiteti u BiH nisu od završetka rata 1995. godine nikada imali nadležnost nad provođenjem izbora u zemlji [...]". Pored toga, podnositelj zahtjeva smatra da je Izborni zakon RS suprotan Kodeksu dobrog vladanja u izbornim pitanjima koji je usvojila Venecijanska komisija, te da je i "[...] s aspekta usklađenosti s *acquis*-em Evropske unije, jasno i nedvosmisleno [...] da Evropska unija traži jaku Centralnu izbornu komisiju BiH, kvalitetan državni izborni zakon, jake izborne komisije i transparentnost u finansiranju političkih partija i kampanja, a posebno u pogledu uloge medija".

b) Navodi o neusuglašenosti Izbornog zakona RS sa člankom III/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine

11. U svezi s navodima o neusuglašenosti Izbornog zakona RS sa člankom III/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine, podnositelj zahtjeva smatra da je Izborni zakon RS neustavan jer je "u potpunosti u koliziji s Izbornim zakonom BiH kao odlukom institucija Bosne i Hercegovine" i odnosi se na pitanja koja su nedvosmisleno definirana Izbornim zakonom BiH.

12. Naime, podnositelj zahtjeva smatra da se odredbama Izbornog zakona RS "ponovo pokušava oduzeti nadležnost državnoj instituciji". Prema njegovoj ocjeni, naročito je sporan sadržaj članka 29. Izbornog zakona RS kojim su ustanovljene nadležnosti RIK-a. U svezi s tim je istaknuo da su u Poglavlju 2, u članku 2.9 Izbornog zakona BiH, jasno i imperativno propisane nadležnosti SIP-a, a između ostalih to su upravo nadležnosti koje su člankom 29. Izbornog zakona RS "prenesene" na RIK. Pri tome naglašava da iz članka 2.9 točka 4. i članka 3.8 stavak 5. Izbornog zakona BiH proizlazi da je SIP jedini nadležan uređivati sva pitanja u svezi s Centrom za birački popis. Također, SIP je donio Pravilnik o vođenju Centralnog biračkog popisa ("Službeni glasnik BiH" broj 37/10) kojim nije predviđena bilo kakva uloga entitetskih izbornih povjerenstava u tom procesu. Međutim, kako navodi, u članku 29. Izbornog zakona RS propisano je "da je [Republička izborna komisija] odgovorna za točnost, ažurnost i ukupni integritet Biračkog spiska za teritorij Republike Srpske". S obzirom na to, podnositelj zahtjeva smatra da se "[i]zdvajanjem Biračkog spiska za Republiku Srpsku od Centralnog biračkog

spiska koji se vodi za čitavu teritoriju Bosne i Hercegovine pokušava [...] stvoriti paralelni sistem i na taj način ugroziti suverenitet i teritorijalni integritet države i državnih institucija [...]" Osim toga, podnositelj zahtjeva je naveo da je nesporno da Izborni zakon BiH predviđa mogućnost formiranja entitetskih izbornih povjerenstava, ali da je u članku 2.21 Izbornog zakona BiH propisano da se "[i]zborna povjerenstva entiteta formiraju [...] prema zakonu entiteta, a u skladu sa ovim Zakonom. Njihovu nadležnost utvrđuje Središnje izborno povjerenstvo BiH u skladu s ovim Zakonom. Način izbora i sastav svih drugih izbornih povjerenstava utvrđuje se zakonom entiteta, a u skladu s odredbama ovog Zakona". U svezi s tim, naglašava da je Ustavni sud BiH u Odluci broj U-4/12 zauzeo stav da je Izborni zakon BiH temeljni zakon kojim se utvrđuju, kako je već rečeno, ne samo izbori za državne organe vlasti već i načela na kojima moraju biti utemeljeni izborni zakoni i propisi na ostalim razinama vlasti.

13. Podnositelj zahtjeva je dalje naveo da se Izbornim zakonom RS SIP kao jedina nadležna institucija za provođenje izbora u Bosni i Hercegovini u potpunosti isključuje iz izbornog procesa za razinu entiteta RS i za lokalne izbore u RS. U svezi s tim, podnositelj zahtjeva ukazuje da je u čl. 18. i 19. Izbornog zakona RS propisan način raspisivanja i vrijeme održavanja izbora u Republici Srpskoj, te da je propisano da RIK raspisuje izbore u Republici Srpskoj i da uputom utvrđuje sadržaj prijave za ovjeru za sudjelovanje na izborima. Te odredbe su, kako je navedeno, u potpunosti u koliziji sa čl. 1.13 i 1.14 Izbornog zakona BiH, kojima su i na taj način u potpunosti preuzete nadležnosti SIP-a glede raspisivanja i provođenja izbora. U tom pogledu, podnositelj zahtjeva navodi da "[...] entiteti u Bosni i Hercegovini nikada niti jednim propisom nisu dobili nadležnost za provođenje izbora u BiH, pa ih nisu ni mogli provoditi u praksi [...]" Zbog toga navodi da su te odredbe Izbornog zakona RS "eklatantan" primjer povrede članka III/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine.

14. Također, podnositelj zahtjeva je naveo da je sadržaj članka 243. Izbornog zakona RS ključni razlog zbog kojeg je podnio zahtjev za ocjenu ustavnosti cijelog zakona. Smatra da je evidentno da se tim člankom "isključuje" primjena Izbornog zakona BiH na području RS, što je u potpunosti u suprotnosti sa čl. I/2. i III/3.(b) Ustava BiH. Osim toga, naglašava da se tim Zakonom propisuje i postupak izbora i imenovanja delegata u Dom naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, što je već propisano člankom 9.12 Izbornog zakona BiH. Zbog toga smatra da uspostava ili zaduživanje bilo kojeg drugog tijela osim SIP-a za organiziranje i provođenje izbora predstavlja stvaranje paralelnog izbornog sustava od strane zakonodavne vlasti u Republici Srpskoj i kršenje ustavnog poretka BiH, a ujedno i Dejtonskog mirovnog sporazuma.

Navodi iz zahtjeva za donošenje privremene mjere

15. Obrazlažući zahtjev za donošenje privremene mjere, podnositelj zahtjeva navodi da "[...] iako se osporeni zakon neće moći primjenjivati na Lokalne izbore u 2024. godini, velika je mogućnost da se u međuvremenu počn[u] primjenjivati zakon i podzakonski akti koji se usvoje radi primjene zakona, u smislu osnivanja radnih tijela i administrativnih jedinica, kako bi se ostvarile u praksi nadležnosti Republičke izborne komisije predviđene Izbornim zakonom RS, te na taj način izvršile pripreme za provođenje izbora u 2026. godini po ovom Zakonu [...]" Također, smatra da je prilikom donošenja odluke potrebno imati u vidu i "[...] kontekst donošenja Izbornog zakona RS nakon što je visoki predstavnik donio izmjene i dopune Izbornog zakona BiH ("Službeni glasnik BiH" broj 24/24), odnosno direktne izjave političkih predstavnika iz Republike Srpske [...]" U tom pogledu, podnositelj zahtjeva je ukazao da je predsjednik RS 12. svibnja 2024. godine nakon donošenja spornog Zakona izjavio: "Nismo uspjeli u rokovima, moraćemo se prijaviti na ove lokalne izbore čekajući da vidimo sudbinu našeg zakona. Vjerovatno ćemo u iznudici prihvatiti izlazak na izbore. Ali ako to

bude moguće, prebacićemo se na primjenu našeg zakona, koji propisuje da prestaju da važe prava da Centralna izborna komisija Bosne i Hercegovine u Republici Srpskoj sprovedi izbore." Podnositelj zahtjeva smatra da se tom izjavom "[...] faktički priznaje namjera razvlašćivanja Centralne izborne komisije Bosne i Hercegovine i samim tim narušavanje teritorijalnog integriteta i cjelovitosti BiH, odnosno stvaranje paralelnog izbornog sistema". Osim toga, podnositelj zahtjeva navodi da je u toj izjavi navedeno "da su za dvije godine i opšti izbori, koje će Republika Srpska sprovesti po svom zakonu". U takvoj izjavi podnositelj zahtjeva "[...] nalazi jedan od osnovnih razloga zašto treba obustaviti primjenu spornog Zakona, jer se odmah po stupanju na snagu [...] planiraju poduzeti mjere za pripremu i organizaciju izbora po novom Izbornom zakonu RS, samo za teritoriju RS, čime *de facto* državni Izborni zakon BiH prestaje važiti i [SIP] gubi legitimitet [...]" U prilog tome podnositelj zahtjeva ukazuje i da su "[š]tetnost primjene spornog Izbornog zakona RS u ovom sadržaju i obliku potvrdile [...] i ključne državne i međunarodne institucije zadužene za izborni proces, kao što su [SIP], Ured visokog predstavnika (OHR), OSCE, ODIHR i Delegacija EU u Bosni i Hercegovini". Osim navedenog, podnositelj zahtjeva smatra da je privremena mjera o obustavi primjene Izbornog zakona RS do donošenja konačne odluke Ustavnog suda BiH neophodna i zbog toga što je taj Zakon u velikoj većini njegovih odredbi *prima facie* neustavan. Smatra da na to ukazuje i ranija praksa Ustavnog suda. Prema mišljenju podnosioca zahtjeva, "[a]ko dođe do primjene samo jedne odredbe Izbornog zakona RS u međuvremenu, do donošenja konačne odluke Ustavnog suda BiH, već će biti kasno s obzirom da će [Središnje izborno povjerenstvo] biti bespovratno razvlašćen[o]". Zbog toga smatra da u ovoj fazi postupka postoji dovoljno dokaza i razloga koji ukazuju na to da bi provođenje osporenog Zakona imalo ozbiljne i neotklonjive štetne posljedice.

Relevantni propisi

16. **Izborni zakon Bosne i Hercegovine** ("Službeni glasnik BiH" br. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08, 37/08, 32/10, 48/11 – odluka USBiH, 63/11 – odluka USBiH, 15/12 – rješenje USBiH, 11/13 – rješenje USBiH, 18/13, 7/14, 31/16, 1/17 – odluka USBiH, 54/17 – rješenje USBiH, 41/20, 38/22, 51/22, 24/24, 24/24 – ispravak)

Za potrebe ove odluke koristi se tehnički prečišćeni tekst objavljen na internetskoj stranici SIP-a (www.izbori.ba), koji glasi:

Članak 1.1

Ovim zakonom uređuje se izbor članova i zastupnika Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine i članova Predsjedništva Bosne i Hercegovine, te utvrđuju principi koji važe za izbore na svim razinama vlasti u Bosni i Hercegovini.

Članak 1.13

Prijava za ovjeru za sudjelovanje na izborima uključuje izjavu potpisanu od predsjednika političke stranke, koalicije, neovisnog kandidata, predstavnika liste neovisnih kandidata, registrirane udruge, ili drugog registriranog organiziranog oblika djelovanja nacionalnih manjina i grupe od najmanje 40 građana koji imaju biračko pravo, da će se ta politička stranka, koalicija, neovisni kandidati, registrirane udruge, drugi organizirani oblici djelovanja nacionalnih manjina, u svojim aktivnostima pridržavati Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini.

Članak 1.14

(1) Izbori na svim razinama vlasti u Bosni i Hercegovini održavaju se prve nedjelje u listopadu, osim ako se ovaj nadnevak ne podudara s obilježavanjem vjerskog blagdana jednog od konstitutivnih naroda Bosne i Hercegovine. Izbore koje nije moguće održati prve nedjelje u listopadu, zbog podudaranja s vjerskim blagdanom, Središnje izborno povjerenstvo BiH zakazuje

za nedjelju nakon prve nedjelje u listopadu koja se ne podudara sa vjerskim blagdanom.

(2) Središnje izborno povjerenstvo BiH raspisuje izbore sukladno s ovim Zakonom, izješćuje sva nadležna tijela na svim razinama vlasti i javnost o nadnevku održavanja izbora najmanje 150 dana prije održavanja izbora, osim ako odredbama Poglavlja 14 ovog Zakona nije drugačije određeno.

(3) Središnje izborno povjerenstvo BiH objavljuje nadnevke izbora za sve razine vlasti u "Službenom glasniku BiH", u službenim glasilima entiteta i "Službenom glasniku Brčko distrikta BiH" i sredstvima javnog informiranja.

Članak 2.9

Središnje izborno povjerenstvo BiH je neovisno tijelo koje podnosi izješće neposredno Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine i čije ovlasti iz nje proizlaze. Središnje izborno povjerenstvo BiH:

1. koordinira, nadgleda i regulira zakonitost rada svih izbornih povjerenstava i biračkih odbora sukladno s ovim Zakonom;

2. donosi administrativne propise za provedbu ovog Zakona;

2.a donosi odluku o održavanju neposrednih izbora u Bosni i Hercegovini, propisanih ovim Zakonom;

[...]

4. odgovorno je za točnost, ažurnost i ukupni integritet Središnjeg biračkog popisa za teritoriju Bosne i Hercegovine;

[...]

5. ovjerava političke stranke, koalicije, liste neovisnih kandidata i neovisne kandidate za sudjelovanje na svim razinama neposrednih izbora u Bosni i Hercegovini;

6. potvrđuje i ovjerava kandidacijske liste i kandidate za sve razine neposrednih i posrednih izbora u Bosni i Hercegovini obuhvaćenih ovim Zakonom;

7. odgovorno je za pravovremeno tiskanje, distribuciju i sigurnost glasačkih listića i neposredne izbore na svim razinama u Bosni i Hercegovini;

8. donosi bliže propise i odgovorna je za blagovremenu nabavku, distribuciju i sigurnost izbornih tehnologija, te druge odgovarajuće tehničke opreme za neposredne izbore na svim razinama vlasti u BiH i donosi podzakonske akte u svezi s instaliranjem i korištenjem izbornih tehnologija;

[...]

10. utvrđuje sadržaj i oblik glasačkih listića za sve razine neposrednih izbora u Bosni i Hercegovini;

11. utvrđuje i potvrđuje rezultate svih neposrednih i posrednih izbora obuhvaćenih ovim Zakonom, ovjerava da su ti izbori provedeni sukladno s ovim Zakonom i objavljuje rezultate svih neposrednih i posrednih izbora obuhvaćenih ovim Zakonom;

[...]

16. donosi odluku o prestanku mandata izabranog dužnosnika na svim razinama neposrednih i posrednih izbora u Bosni i Hercegovini obuhvaćenih ovim Zakonom, a vodi i prethodni postupak, gdje je potrebno, o utvrđivanju činjeničnog stanja (u slučaju kada je izabrani dužnosnik podnio ostavku, da je to učinio svojom voljom);

[...]

Članak 2.21

(1) Izborna povjerenstva entiteta formiraju se prema zakonu entiteta, a sukladno s ovim zakonom. Njihovu nadležnost utvrđuje Središnje izborno povjerenstvo BiH sukladno s ovim Zakonom.

(2) Način izbora i sastav svih drugih izbornih povjerenstava utvrđuje se zakonom entiteta, a sukladno s odredbama ovog Zakona.

Članak 3.5 st. (1) i (2)

(1) Središnji birački popis vodi se po službenoj dužnosti.

(2) Središnje izborno povjerenstvo BiH vodi Središnji birački popis za teritoriju Bosne i Hercegovine na temelju evidencije nadležnog državnog tijela koje vodi registar građana

Bosne i Hercegovine sukladno s Zakonom o središnjoj evidenciji i razmjeni podataka, osim ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.

17. **Izborni zakon Republike Srpske** ("Službeni glasnik RS" broj 61/24) u relevantnom dijelu glasi:

Članak 1. stavak (1)

(1) Ovim zakonom uređuju se izbor i imenovanje poslanika Narodne skupštine Republike Srpske i delegata Vijeća naroda Republike Srpske, predsjednika i dopredsjednika Republike Srpske, delegata Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine iz Republike Srpske, odbornika skupštine grada, odbornika skupštine općine, izbor i opoziv gradonačelnika grada i načelnika općine, izbor članova savjeta mjesne zajednice, imenovanje organa za provođenje izbora, zaštita izbornog prava, pravila ponašanja u izbornoj kampanji, financiranje izborne kampanje, kao i druga pitanja od značaja za provođenje ovoga zakona.

Članak 18.

Prijava za ovjeru za učestvovanje na izborima uključuje izjavu, potpisanu od predsjednika političke stranke, koalicije ili neovisnog kandidata, da će se ta politička stranka, koalicija ili neovisni kandidat u svojim aktivnostima pridržavati Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini i Ustava Republike Srpske, a čiji sadržaj Republička izborna komisija utvrđuje naputkom.

Članak 19. st. od (1) do (3)

(1) Izbori na republičkoj i lokalnoj razini održavaju se prve nedjelje u listopadu, osim ako se ovaj datum ne podudara s obilježavanjem vjerskog praznika jednog od konstitutivnih naroda Republike Srpske.

(2) Izbore koje nije moguće održati prve nedjelje u listopadu, zbog podudaranja s vjerskim praznikom, Republička izborna komisija zakazuje za nedjelju nakon prve nedjelje u listopadu koja se ne podudara sa vjerskim praznikom.

(3) Republička izborna komisija raspisuje izbore sukladno s ovim zakonom, obavještava sve nadležne organe i javnost o datumu održavanja izbora najmanje 150 dana prije održavanja izbora, osim ako odredbama Glave XV. ovoga zakona nije drugačije određeno.

Članak 29.

Republička izborna komisija:

1) donosi odluku o održavanju izravnih izbora u Republici Srpskoj, propisanih ovim zakonom,

2) donosi podzakonske akte za provođenje ovoga zakona,

[...]

6) odgovorna je za točnost, ažurnost i ukupni integritet Biračkog spiska za teritoriju Republike Srpske,

[...]

8) ovjerava političke stranke, koalicije, liste neovisnih kandidata i neovisne kandidate za učestvovanje na republičkoj i lokalnoj razini vlasti za izravne izbore u Republici Srpskoj,

9) donosi propise i odgovorna je za pravodobnu distribuciju i bezbjednost primijenjene izborne tehnologije na biračkom mjestu i centrima za brojanje tj. opreme za elektronsko brojanje glasačkih listića-optičkih skenera glasačkih listića, elektronske identifikacije glasača tj. čitača otisaka prstiju, bezbjednosnih kamera i druge odgovarajuće tehničke opreme i izbornog materijala za provođenje izbora iz nadležnosti Republičke izborne komisije,

[...]

11) potvrđuje i ovjerava kandidatske liste i kandidate za sve razine izravnih i neizravnih izbora u Republici Srpskoj obuhvaćenih ovim zakonom,

12) odgovorna je za pravodobno štampanje, distribuciju i bezbjednost glasačkih listića i obrazaca za izravne izbore na obje razine vlasti u Republici Srpskoj,

13) utvrđuje sadržaj i formu glasačkih listića za obje razine vlasti za izravne izbore u Republici Srpskoj,

14) utvrđuje i potvrđuje rezultate izravnih i neizravnih izbora obuhvaćenih ovim zakonom i ovjerava da su ti izbori provedeni sukladno sa ovim zakonom i upućuje na objavu "Službenom glasniku Republike Srpske" rezultate izravnih i neizravnih izbora obuhvaćenih ovim zakonom,

15) izdaje uvjerenje licima koja su dobila mandat na obje razine vlasti izravnih i neizravnih izbora u Republici Srpskoj obuhvaćenih ovim zakonom,

[...]

17) upućuje na objavu u "Službenom glasniku Republike Srpske" propise i izborne rezultate izravnih i neizravnih izbora u Republici Srpskoj obuhvaćenih ovim zakonom, informacije za birače, te ostale informacije neophodne za pro vođenje ovoga zakona,

18) obavlja sve izborne aktivnosti za izbor predsjednika i dopredsjednika Republike Srpske i poslanika Narodne skupštine Republike Srpske,

19) donosi odluku o prestanku mandata izabranog funkcionera na republičkoj i lokalnoj razini vlasti, a kada je potrebno, utvrđuje da li je izabrani funkcioner koji je podnio ostavku, to učinio svojom voljom,

20) provjerava odluku nadležnog organa o prestanku mandata izabranog zvaničnika opozivom, kako bi se obezbijedilo da je mandat izabranog zvaničnika prestao sukladno s ovim zakonom,

21) podnosi godišnji izvještaj Narodnoj skupštini Republike o provođenju izbora u Republici Srpskoj, provođenju ovoga zakona i inicira njegove izmjene,

22) donosi opće akte za opoziv gradonačelnika i načelni ka općine, nadzire postupak opoziva i odgovara za zakonito provođenje tog postupka,

23) pruža stručnu pomoć skupštini općine, odnosno grada i organima za provođenje postupka za opoziv,

24) donosi akte kojima se utvrđuju kriteriji za raspodjelu sredstava za financiranje izborne kampanje,

25) donosi akte kojima uređuje unutarnju organizaciju i način svog rada, na koje suglasnost daje Narodna skupština Republike Srpske i

26) obavlja sve druge poslove utvrđene zakonom.

Članak 240.

(1) Republička izborna komisija će u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu ovoga zakona donijeti:

1) Pravilnik o provođenju procedure javnog natječaja za izbor članova gradske, odnosno općinske izborne komisije iz članka 35. stavak 6. ovoga zakona,

2) Pravilnik o rokovima i načinu za zaključivanje i potvrđivanje konačnog Biračkog spiska i rokovima za dostavljanje nje podataka o promjenama u evidencijama raseljenih lica i evidenciji državljana koji glasuju u inozemstvu iz članka 51. stavak 6. ovoga zakona,

3) Pravilnik o radu Centra za birački spisak iz članka 53. stavak 5. ovoga zakona,

4) Pravilnik o formi i sadržaju izvoda iz Biračkog spiska iz članka 55. stavak 3. ovoga zakona,

[...].

Članak 242.

(1) Za provođenje lokalnih izbora 2024. godine neće se primjenjivati rokovi iz članka 19. stavak 3, članka 69 st. 1. i 2, članka 72. st. 1. i 2, članka 74. st. 3. i 4, članka 77. st. 2. i 3, članka 83. st. 1. i 2, članka 84. stavak 2, članka 85. stavak 2. i članka 88. stavak 2. ovoga zakona.

(2) Republička izborna komisija odlukom utvrđuje rokove za provođenje lokalnih izbora 2024. godine.

Članak 243.

Stupanjem na snagu ovoga zakona neće se primjenjivati odredbe Izbornog zakona Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", br. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02 - ispravak, 4/04, 20/04, 25/05, 77/05, 11/06, 24/06, 33/08, 37/08, 32/10, 48/11 - odluka Ustavnog Suda Bosne i Hercegovine, 63/11 - odluka Ustavnog Suda Bosne i Hercegovine 18/13, 7/14, 31/16, 54/17 - odluka Ustavnog Suda Bosne i Hercegovine, 41/20, 38/22, 51/22 i 67/22) koje uređuju izbor i imenovanje poslanika Narodne skupštine Republike Srpske, delegata Vijeća naroda Republike Srpske, predsjednika i dopredsjednika Republike Srpske, delegata Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine iz Republike Srpske, odbornika skupštine grada, odbornika skupštine općine, gradonačelnika grada, načelnika općine, imenovanje organa za provođenje izbora za zakonodavni, predstavničke i izvršne organe vlasti u Republici Srpskoj, učestvovanje pripadnika nacionalnih manjina u izborima za lokalnu razinu, zaštita izbornog prava u Republici Srpskoj, pravila ponašanja u izbornoj kampanji i financiranje izborne kampanje u Republici Srpskoj, kao i druge odredbe navedenog zakona koje se odnose na izbore za zakonodavne, predstavničke i izvršne organe vlasti u Republici Srpskoj.

18. Pri ispitivanju utemeljenosti zahtjeva za donošenje privremene mjere Ustavni sud polazi od odredaba članka VI/3.(a) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 64. st. (1) i (4) Pravila Ustavnog suda.

19. Članak VI/3.(a) Ustava Bosne i Hercegovine glasi:

Ustavni sud će podržavati ovaj Ustav.

a) Ustavni sud ima isključivu nadležnost odlučivanja o svim sporovima koji proisteknu iz ovog Ustava između entiteta, ili između Bosne i Hercegovine i jednog ili oba entiteta, ili između institucija Bosne i Hercegovine, uključujući, ali ne ograničavajući se na to:

- Je li odluka nekog entiteta da uspostavi posebne paralelne odnose sa susjednom državom sukladna ovom Ustavu, uključujući i odredbe koje se tiču suvereniteta i teritorijalnog integriteta Bosne i Hercegovine.

- Je li neka odredba ustava ili zakona jednog entiteta sukladna ovom Ustavu.

Spor može pokrenuti član Predsjedništva, predsjedavajući Vijeća ministara, predsjedavajući ili dopredsjedavajući jednog od domova Parlamentarne skupštine; jedna četvrtina članova/delegata jednog od domova Parlamentarne skupštine, ili jedna četvrtina jednog od domova zakonodavnog tijela jednog entiteta.

20. Članak 64. st. (1) i (4) Pravila Ustavnog suda glasi:

(1) Ustavni sud može, na vlastitu inicijativu ili na zahtjev podnosioca zahtjeva ili apelanta, odrediti svaku privremenu mjeru za koju smatra da je treba donijeti u interesu stranaka ili pravilnoga vođenja postupka.

[...]

(4) Postupak za donošenje privremene mjere je žuran, a odluka kojom se usvaja zahtjev za donošenje privremene mjere je obvezujuća do donošenja konačne odluke Ustavnoga suda.

[...]

21. Ustavni sud podsjeća da je članak 64. Pravila Ustavnog suda primjenjiv u slučajevima u kojima Ustavni sud ocijeni, na temelju razloga i dokaza o opravdanosti dostavljenih uz zahtjev za donošenje privremene mjere, da je to u interesu stranaka ili pravilnog vođenja postupka, odnosno da bi mogle nastati neotklonjive štetne posljedice.

22. Ustavni sud naglašava da je očigledno da okolnosti ovog predmeta pokreću vrlo ozbiljna i složena pitanja ustavnosti osporenog Izbornog zakona RS u odnosu na odredbe čl. I/2. i III/3.(b) Ustava Bosne i Hercegovine. Prije svega, Ustavni sud primjećuje da na temelju samog uvida u predmet reguliranja osporenog Izbornog zakona RS i njegove usporedbe s odredbama Izbornog zakona BiH proizlazi da se osporenim Zakonom

reguliraju pitanja koja su već regulirana odredbama Izbornog zakona BiH i da se pri tome uspostavljaju nadležnosti RIK-a za raspisivanje i provođenje izbora, koji do donošenja Zakona nije imao takve nadležnosti. U tom pogledu, Ustavni sud, bez prejudiciranja ishoda odluke o meritumu, podsjeća na stajalište iz Odluke o dopustivosti i meritumu broj U-4/12 prema kojem je "[...] Izborni zakon BiH temeljni zakon kojim se utvrđuju, kako je već rečeno, ne samo izbori za državne organe vlasti već i načela na kojima moraju biti utemeljeni izborni zakoni i propisi na ostalim razinama vlasti" (*op. cit.*, točka 42.). Ustavni sud smatra da se time u okolnostima konkretnog slučaja doista pokreću pitanja nadležnosti Narodne skupštine za različito reguliranje iste oblasti na različitim razinama vlasti u Bosni i Hercegovini. Ustavni sud, stoga, smatra da postoje valjane sumnje da bi osporeni Zakon mogao narušiti ustavni poredak i političku stabilnost Bosne i Hercegovine, što je u ovoj fazi dostatno da se utvrdi postojanje "dokazive tvrdnje" za mogućnost nastupanja neotklonjivih štetnih posljedica kao uvjeta da bi Ustavni sud razmatrao zahtjev za privremenu mjeru.

23. Ustavni sud dalje ukazuje da ima ovlasti usvojiti privremenu mjeru samo ako postoji žurnost, u smislu da se može nanijeti nenadoknativa šteta interesima koji su predmet ovog postupka. Ustavni sud zapaža da propisi koji se odnose na izbore predstavljaju jednu od najvažnijih oblasti reguliranja koje je ključno za osiguranje slobodnih, poštenih i transparentnih izbora koji odražavaju volju građana. Također, Ustavni sud ukazuje da je SIP donio Odluku o raspisivanju i održavanju Lokalnih izbora 2024. godine (vidi točku 5. ove odluke) kojom su raspisani lokalni izbori u općinama i gradovima u entitetima i Brčko distriktu Bosne i Hercegovine i da su započete daljnje aktivnosti na organiziranju izbora. Ustavni sud dalje zapaža da, bez obzira na navode podnositelja zahtjeva da se Izborni zakon RS neće moći primijeniti na Lokalne izbore 2024. godine, sadržaj prijelaznih i završnih odredaba ne isključuje tu mogućnost. Naprotiv, Ustavni sud primjećuje da je u članku 242. Izbornog zakona RS dana nadležnost RIK-u da odlučuje o rokovima za provođenje Lokalnih izbora 2024. godine, dok je člankom 243. Izbornog zakona RS izričito propisano da danom stupanja na snagu tog Zakona u RS prestaju važiti određene odredbe Izbornog zakona BiH koje se, između ostalog, odnose na lokalne izbore. Ustavni sud smatra da egzistiranje takvih odredaba samo po sebi ukazuje na izvjesnu mogućnost nastanka nenadoknative štete koja bi mogla biti nanesena izbornom procesu. Naime, sama mogućnost organiziranja lokalnih izbora u RS primjenom Izbornog zakona RS, uz istodobno stavljanje izvan pravne snage odredaba Izbornog zakona BiH, predstavlja prijetnju za nastanak nepopravljive štete za demokratski izborni proces, pravnu sigurnost i vladavinu prava. Stoga bi zadržavanje takve pravne situacije narušilo pravni poredak i ustavni okvir države, dovelo do pravne nesigurnosti i ugrozilo legitimitet izbornog procesa, što bi moglo rezultirati ozbiljnom političkom nestabilnošću.

24. Istodobno, Ustavni sud smatra da bi i pravna sigurnost kao važan segment načela vladavine prava također bila ozbiljno ugrožena ukoliko bi vlasti u RS poduzimale daljnje korake na temelju osporenog Zakona. U tom pogledu, Ustavni sud smatra da bi donošenje bilo kakvih pravnih akata na temelju tog Zakona otvaralo mogućnost uspostave paralelne pravne i institucionalne strukture u odnosu na onu koja već postoji prema državnom zakonu, koja bi trebala, između ostalog, obuhvaćati i RIK s istim nadležnostima koje ima i SIP, ali s isključivom nadležnošću u RS. Ustavni sud ukazuje na mogućnost da bi se provođenjem tih odredaba potkopavalo povjerenje građana u pravni sustav i demokratske procese te istodobno utjecalo na ključnu ulogu SIP-a u zaštiti prava na slobodne izbore u Bosni i Hercegovini. Zbog toga, Ustavni sud smatra da je nepobitno da bi pravna sigurnost ozbiljno bila ugrožena ukoliko bi vlasti u RS poduzimale daljnje korake na temelju osporenog Zakona. U ovim okolnostima, Ustavni sud zaključuje da postoji žurnost koja opravdava

donošenje privremene mjere, u smislu da bi implementacija Izbornog zakona RS ozbiljno podrivala ulogu SIP-a i stoga utjecala na njegovu ulogu u zaštiti i promoviranju prava na slobodne izbore, do donošenja konačne odluke o zahtjevu u ovom predmetu.

25. Nadalje, ocjenjujući mogućnost nastanka štetnih posljedica u slučaju privremenog stavljanja izvan snage osporenog Zakona, Ustavni sud zapaža da, iako je Izborni zakon RS stupio na snagu, implementacija odredaba tog Zakona još uvijek nije počela. Prema tome, Ustavni sud smatra da bi donošenje privremene mjere, ako eventualno bude donesena odluka o neusklađenosti Izbornog zakona RS s Ustavom Bosne i Hercegovine, također spriječilo negativne posljedice koje bi mogle nastati u slučaju kada bi nadležne javne vlasti u Republici Srpskoj nastavile donositi podzakonske akte. S druge strane, Ustavni sud uočava da se odredbe Izbornog zakona BiH primjenjuju od 2001. godine i da je na temelju tih odredaba uspostavljen jedinstven izborni sustav na teritoriju Bosne i Hercegovine. Na temelju tog Zakona formiran je SIP koji poduzima aktivnosti iz svoje nadležnosti. Stoga, Ustavni sud smatra da, s aspekta nepobitnih interesa za pravnu sigurnost i vladavinu prava i zaštitu načela ustavnosti, usvajanje privremene mjere ima mnogo više opravdanja.

26. Uzevši u obzir sve navedeno, Ustavni sud smatra da je, u smislu članka 64. stavak (1) Pravila Ustavnog suda, neophodno donošenje privremene mjere kojom se Izborni zakon RS ("Službeni glasnik RS" broj 61/24) privremeno stavlja izvan pravne snage do donošenja konačne odluke Ustavnog suda Bosne i Hercegovine o podnesenom zahtjevu.

27. U smislu članka 64. stavak (4) Pravila Ustavnog suda, odluka o privremenoj mjeri proizvodi pravno djelovanje od dana stupanja na snagu Izbornog zakona Republike Srpske ("Službeni glasnik RS" broj 61/24) do donošenja konačne odluke Ustavnog suda.

28. Na temelju izloženog, odlučeno je kao u dispozitivu ove odluke.

29. Ustavni sud podsjeća na to da odluka o privremenoj mjeri ni u kojem slučaju ne prejudicira odluku o dopustivosti, odnosno o meritumu podnesenih zahtjeva.

30. Sukladno članku VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obvezujuće.

Predsjednica
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine
Seada Palavrić, v. r.

Уставни суд Босне и Херцеговине у пленарном сазиву, у предмету број У-12/24, рјешавајући захтјев Дениса Звиздића, првог замјеника председавајућег Представничког дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине, за доношење привремене мјере, на основу члана VI(3а) Устава Босне и Херцеговине, члана 57 став (2) тачка е) и члана 64 ст. (1) и (4) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине – пречишћени текст ("Службени гласник БиХ" бр. 94/14, 47/23 и 41/24), у саставу:

Сеада Палаврић, председница
Валерија Галић, потпредседница
Ангелика Нушбергер, потпредседница
Мирсад Теман, судија
Хелен Келлер, судија
Леди Бианку, судија
Марин Вукоја, судија
на сједници одржаној 24. јула 2024. године донио је

ОДЛУКУ О ПРИВРЕМЕНОЈ МЈЕРИ

Усваја се захтјев Дениса Звиздића, првог замјеника председавајућег Представничког дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине, за доношење привремене мјере.

Привремено се ставља ван правне снаге Изборни закон Републике Српске ("Службени гласник РС" број 61/24).

Ова одлука ступа на снагу одмах и производи правно дјеловање од дана ступања на снагу Изборног закона Републике Српске ("Службени гласник РС" број 61/24) до доношења коначне одлуке Уставног суда Босне и Херцеговине о поднесеном захтјеву.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Брчко дистрикта Босне и Херцеговине".

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

1. Денис Звиздић, први замјеник предједавајућег Представничког дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: подносилац захтјева), поднио је 17. јула 2024. године Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Уставни суд) захтјев за оцјену уставности Изборног закона Републике Српске ("Службени гласник РС" број 61/24; у даљњем тексту: Изборни закон РС).

2. Подносилац захтјева је, на основу члана 64 Правила Уставног суда, поднио и захтјев за доношење привремене мјере којом би Уставни суд привремено ставио ван правне снаге Изборни закон РС до доношења коначне одлуке Уставног суда.

Релевантне чињенице

3. Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине је у августу 2001. године усвојила Изборни закон Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: Изборни закон БиХ), који је накнадно мијењан и допуњаван. Након доношења Изборног закона БиХ, у ентитетима су, с циљем хармонизације изборног легислативног оквира, те ради потребе да сви закони слиједу основне принципе и стандарде утврђене Изборним законом БиХ, донесени Изборни закон РС ("Службени гласник РС" бр. 34/02, 35/03, 24/04, 19/05, 24/12, 94/12 – одлука Уставног суда Босне и Херцеговине, 109/12, 45/18 и 18/20), Закон о оснивању органа за спровођење избора у Федерацији Босне и Херцеговине ("Службене новине ФБиХ" број 26/02) и Изборни закон Брчко дистрикта Босне и Херцеговине ("Службени гласник БДБиХ" бр. 17/08 и 43/08).

4. Уставни суд је Одлуком о допуствости и меритуму број У-4/12 од 26. маја 2012. године (доступна на www.ustavnisud.ba) дјелимично усвојио захтјев за оцјену уставности и утврдио да одредбе члана 4 став 1 тачка 1 и члана 6 ст. 1 и 3 Закона о измјенама и допунама Изборног закона Републике Српске ("Службени гласник РС" број 24/12) нису у складу са чл. I/2 и III/36) Устава Босне и Херцеговине. Наиме, Уставни суд је закључио да се тим одредбама крши уставни принцип према којем су ентитети и друге административне јединице у Босни и Херцеговини дужни да се придржавају, између осталог, и "одлука институција Босне и Херцеговине". Уставни суд је утврдио да су наведене одредбе противне принципима из одговарајућих одредби Изборног закона БиХ, чиме се крши и принцип владавине права из члана I/2 Устава Босне и Херцеговине. С друге стране, Уставни суд је закључио да су одредбе члана 3 ст. 2 и 4 и члана 11 Закона о измјенама и допунама Изборног закона Републике Српске ("Службени гласник РС" број 24/12) у складу са чл. I/2 и III/36) Устава Босне и Херцеговине јер садржај тих одредби слиједи опште принципе утврђене Изборним законом БиХ као "одлуком институција Босне и Херцеговине", чиме се не доводи у питање поштовање принципа владавине права.

5. Централна изборна комисија Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: ЦИК), на основу члана 1.14 и члана 2.9 став (1) тачка 2.а) Изборног закона БиХ, донијела је Одлуку о расписивању и одржавању Локалних избора 2024. године

број 05-1-07-1-619-1/24 од 8. маја 2024. године (доступна на интернет страници www.izbori.ba). У одлуци је одређено да се непосредни локални избори, између осталог, расписују за скупштине општина и градова у Републици Српској, те за начелнике општина и градоначелнике у Босни и Херцеговини. Такође је одређено да ће се локални избори одржати 6. октобра 2024. године.

6. Народна скупштина Републике Српске (у даљњем тексту: Народна скупштина) на сједници одржаној 19. априла 2024. године донијела је Изборни закон РС. Након окончане процедуре за заштиту виталног националног интереса, оспорени закон је проглашен Указом о проглашењу Изборног закона РС ("Службени гласник РС" број 61/24 од 9. јула 2024. године) те је ступио на снагу 17. јула 2024. године.

Наводи из захтјева

7. Подносилац захтјева сматра да је Изборни закон РС супротан одредбама чл. I/2 и III/36) Устава Босне и Херцеговине.

а) Наводи о неусаглашености Изборног закона РС са чланом I/2 Устава Босне и Херцеговине

8. Аргументујући наводе о кршењу принципа владавине права из члана I/2 Устава Босне и Херцеговине, подносилац захтјева је навео да је Народна скупштина дужна да поштује хијерархију правних аката и да нема уставно овлашћење да усваја законе или било које друге прописе који су у супротности с Уставом Босне и Херцеговине и државним законима, нити да преузима надлежности које припадају државним институцијама. У вези с тим, подносилац захтјева је навео да су оспореним законом регулисана питања као што су "[...] рад органа за спровођење избора, бирачки спискови, овјера и кандидирање за изборе, спровођење избора, заштита изборног права, правила понашања у изборној кампањи, избор предједника и потпредједника Републике Српске, избор делегата у Дом народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине из Републике Српске, поновљени, одгођени и пријевремени избори, финансирање изборне кампање, медији у изборној кампањи и изборни проматрачи". Подносилац захтјева указује да та питања нису спорна уколико се регулишу на начин да разрађују одређене одредбе Изборног закона БиХ. Међутим, подносилац захтјева истиче да су Изборним законом БиХ већ регулисана сва та питања и да оспорени закон већину тих питања регулише на очигледно другачији начин, односно да су одредбе Изборног закона РС у колизији с Изборним законом БиХ.

9. Подносилац захтјева напомиње да таква ситуација није била с раније важећим Изборним законом РС који је, по свом обиму и садржају, био доста мањи и њиме су била регулисана само одређена питања "[...] као што су органи за спровођење избора, предизборне активности политичких странака и независних кандидата и финансирање изборне кампање, вишечлане изборне јединице и избор народних посланика, избор локалних и градских органа и избор за савјете мјесних заједница". Такође указује да је о измјенама и допунама тог закона одлучивао Уставни суд БиХ у предмету број У-4/12 (*op. cit.*) и да је ставио ван снаге одређене одредбе којима су проширене надлежности Републичке изборне комисије (у даљњем тексту: РИК) тако што су преузете одређене надлежности ЦИК-а. Према мишљењу подносиоца захтјева, у конкретном случају је идентична ситуација. Међутим, подносилац захтјева сматра да у овом предмету цјелокупан Изборни закон РС није усклађен с Уставом БиХ и Изборним законом БиХ с аспекта принципа владавине права јер прешироко задира у државне надлежности и регулише питања која нису у надлежности Народне скупштине. На то, како наводи, указује и сам обим Изборног закона РС који садржи чак 245 чланова, док је ранији који је престао да важи садржавао 68 чланова. Подносилац захтјева нарочито указује

да се *ratio* доношења оспореног закона најбоље види у изјавама политичких представника из ентитета РС, односно председника РС, из којих произлази да је циљ "развластити Централну изборну комисију на подручју Републике Српске" и да се наредни општи избори у БиХ организују искључиво према Изборном закону РС, што је директно кршење принципа владавине права и територијалног интегритета и суверенитета државе.

10. Осим наведеног, подносилац захтјева је указао на то да је оспорени Изборни закон РС у супротности и с једним од 14 приоритета из Мишљења Европске комисије, и то приоритетом 1, који гласи: "Обезбиједити да се избори спроводе у складу с европским стандардима тако што ће се спровести релевантне препоруке ОЕБС-а/ОДИНХ-а и Венецијанске комисије, обезбиједити транспарентност финансирања политичких странака и одржати локалне изборе у Мостару". Затим је навео да је након усвајања спорног закона реаговао ОЕБС који је у саопштењу за јавност навео: "Успостављање паралелних структура које подривају укупну безбједност и стабилност земље је против уставног поретка Босне и Херцеговине. Ентитети у БиХ нису од завршетка рата 1995. године никада имали надлежност над спровођењем избора у земљи [...]". Поред тога, подносилац захтјева сматра да је Изборни закон РС супротан Кодексу доброг владања у изборним питањима који је усвојила Венецијанска комисија, те да је и "[...] с аспекта усклађености с *acquis*-ем Европске уније, јасно и недвосмислено [...] да Европска унија тражи јаку Централну изборну комисију БиХ, квалитетан државни изборни закон, јаке изборне комисије и транспарентност у финансирању политичких партија и кампања, а посебно у погледу улоге медија".

б) Наводи о неусаглашености Изборног закона РС са чланом III/36) Устава Босне и Херцеговине

11. У вези с наводима о неусаглашености Изборног закона РС са чланом III/36) Устава Босне и Херцеговине, подносилац захтјева сматра да је Изборни закон РС неуставан јер је "у потпуности у колизији с Изборним законом БиХ као одлуком институција Босне и Херцеговине" и односи се на питања која су недвосмислено дефинисана Изборним законом БиХ.

12. Наиме, подносилац захтјева сматра да се одредбама Изборног закона РС "поново покушава одузети надлежност државној институцији". Према његовој оцјени, нарочито је споран садржај члана 29 Изборног закона РС којим су установљене надлежности РИК-а. У вези с тим је истакао да су у Поглављу 2, у члану 2.9 Изборног закона БиХ, јасно и императивно прописане надлежности ЦИК-а, а између осталих то су управу надлежности које су чланом 29 Изборног закона РС "пренесене" на РИК. При томе наглашава да из члана 2.9 тачка 4 и члана 3.8 став 5 Изборног закона БиХ произлази да је ЦИК једини надлежан да уређује сва питања у вези с Центром за бирачки списак. Такође, ЦИК је донио Правилник о вођењу Централног бирачког списка ("Службени гласник БиХ" број 37/10) којим није предвиђена било каква улога ентитетских изборних комисија у том процесу. Међутим, како наводи, у члану 29 Изборног закона РС прописано је "да је [Републичка изборна комисија] одговорна за тачност, ажурност и укупни интегритет Бирачког списка за територију Републике Српске". С обзиром на то, подносилац захтјева сматра да се "[и]здвајањем Бирачког списка за Републику Српску од Централног бирачког списка који се води за читаву територију Босне и Херцеговине покушава [...] створити паралелни систем и на тај начин угрозити суверенитет и територијални интегритет државе и државних институција [...]". Осим тога, подносилац захтјева је навео да је неспорно да Изборни закон БиХ предвиђа могућност формирања ентитетских изборних

комисија, али да је у члану 2.21 Изборног закона БиХ прописано да се "[и]зборне комисије ентитета формирају [...] према закону ентитета, а у складу с овим законом. Њихову надлежност утврђује Централна изборна комисија БиХ у складу с овим Законом. Начин избора и састав свих других изборних комисија утврђује се законом ентитета, а у складу с одредбама овог Закона". У вези с тим, наглашава да је Уставни суд БиХ у Одлуци број У-4/12 заузео став да је Изборни закон БиХ основни закон којим се утврђују, како је већ речено, не само избори за државне органе власти већ и принципи на којима морају бити засновани изборни закони и прописи на осталим нивоима власти.

13. Подносилац захтјева је даље навео да се Изборним законом РС ЦИК као једина надлежна институција за спровођење избора у Босни и Херцеговини у потпуности искључује из изборног процеса за ниво ентитета РС и за локалне изборе у РС. У вези с тим, подносилац захтјева указује да је у чл. 18 и 19 Изборног закона РС прописан начин расписивања и вријеме одржавања избора у Републици Српској, те да је прописано да РИК расписује изборе у Републици Српској и да упутством утврђује садржај пријаве за ојвру за учешће на изборима. Те одредбе су, како је наведено, у потпуности у колизији са чл. 1.13 и 1.14 Изборног закона БиХ, којима су и на тај начин у потпуности преузете надлежности ЦИК-а у погледу расписивања и спровођења избора. У том погледу, подносилац захтјева наводи да "[...] ентитети у Босни и Херцеговини никада нити једним прописом нису добили надлежност за провођење избора у БиХ, па их нису ни могли водити у пракси [...]". Због тога наводи да су те одредбе Изборног закона РС "еклатантан" примјер повреде члана III/36) Устава Босне и Херцеговине.

14. Подносилац захтјева је такође навео да је садржај члана 243 Изборног закона РС кључни разлог због којег је поднио захтјев за оцјену уставности цијелог закона. Сматра да је евидентно да се тим чланом "искључује" примјена Изборног закона БиХ на подручју РС, што је у потпуности у супротности са чл. 1/2 и III/36) Устава БиХ. Осим тога, наглашава да се тим законом прописује и поступак избора и именовања делегата у Дом народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине, што је већ прописано чланом 9.12 Изборног закона БиХ. Због тога сматра да успостављање или задуживање било којег другог тијела осим ЦИК-а за организовање и спровођење избора представља стварање паралелног изборног система од стране законодавне власти у Републици Српској и кршење уставног поретка БиХ, а уједно и Дејтонског мировног споразума.

Наводи из захтјева за доношење привремене мјере

15. Образажујући захтјев за доношење привремене мјере, подносилац захтјева наводи да "[...] иако се оспорени закон неће моћи примјењивати на Локалне изборе у 2024. години, велика је могућност да се у међувремену почн[у] примјењивати закон и подзаконски акти који се усвоје ради примјене закона, у смислу оснивања радних тијела и административних јединица, како би се оствариле у пракси надлежности Републичке изборне комисије предвиђене Изборним законом РС, те на тај начин извршиле припреме за провођење избора у 2026. години по овом Закону [...]". Такође, сматра да је приликом доношења одлуке потребно имати у виду и "[...] контекст доношења Изборног закона РС након што је високи представник донио измјене и допуне Изборног закона БиХ ("Службени гласник БиХ" број 24/24), односно директне изјаве политичких представника из Републике Српске [...]". У том погледу, подносилац захтјева је указао да је председник РС 12. маја 2024. године након доношења спорног закона изјавио: "Нисмо успјели у роковима, мораћемо се пријавити на ове локалне изборе чекајући да видимо судбину нашег закона. Вјероватно ћемо у

изнудици прихватити излазак на изборе. Али ако то буде могуће, пребацићемо се на примјену нашег закона, који прописује да престају да важе права да Централна изборна комисија Босне и Херцеговине у Републици Српској спроводи изборе." Подносилац захтјева сматра да се том изјавом "[...] фактички признаје намјера развлашћивања Централне изборне комисије Босне и Херцеговине и самим тим нарушавање територијалног интегритета и цјеловитости БиХ, односно стварање паралелног изборног система". Осим тога, подносилац захтјева наводи да је у тој изјави наведено "да су за двије године и општи избори, које ће Република Српска спровести по свом закону". У таквој изјави подносилац захтјева "[...] налази један од основних разлога зашто треба обуставити примјену спорног закона, јер се одмах по ступању на снагу [...] планирају подузети мјере за припрему и организацију избора по новом Изборном закону РС, само за територију РС, чиме *de facto* државни Изборни закон БиХ престаје важити и [ЦИК] губи легитимитет [...]". У прилог томе подносилац захтјева указује и да су "[ш]тетност примјене спорног Изборног закона РС у овом садржају и облику потврдиле [...] и кључне државне и међународне институције задужене за изборни процес, као што су [ЦИК], Уред високог представника (ОНР), OSCE, ODIHR и Делегација ЕУ у Босни и Херцеговини". Осим наведеног, подносилац захтјева сматра да је привремена мјера о обустављању примјене Изборног закона РС до доношења коначне одлуке Уставног суда БиХ неопходна и због тога што је тај закон у великој већини његових одредби *prima facie* неуставан. Сматра да на то указује и ранија пракса Уставног суда. Према мишљењу подносиоца захтјева, "[а]ко дође до примјене само једне одредбе Изборног закона РС у међувремену, до доношења коначне одлуке Уставног суда БиХ, већ ће бити касно с обзиром да ће [Централна изборна комисија] бити бесповратно развлашћена". Због тога сматра да у овој фази поступка постоји довољно доказа и разлога који указују на то да би спровођење оспореног закона имало озбиљне и неотклониве штетне последице.

Релевантни прописи

16. Изборни закон Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ" бр. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02, 4/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08, 37/08, 32/10, 48/11 – одлука УСБиХ, 63/11 – одлука УСБиХ, 15/12 – рјешење УСБиХ, 11/13 – рјешење УСБиХ, 18/13, 7/14, 31/16, 1/17 – одлука УСБиХ, 54/17 – рјешење УСБиХ, 41/20, 38/22, 51/22, 24/24, 24/24 – исправка)

За потребе ове одлуке користи се технички пречишћени текст објављен на интернет страници ЦИК-а (www.izbori.ba), који гласи:

Члан 1.1

Овим законом уређује се избор чланова и делегата Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине и чланова Предсједништва Босне и Херцеговине, те утврђују принципи који важе за изборе на свим нивоима власти у Босни и Херцеговини.

Члан 1.13

Пријава за овјеру за учешће на изборима укључује изјаву потписану од предсједника политичке партије, коалиције, независног кандидата, представника листе независних кандидата, регистрованог удружења, или другог регистрованог организованог облика дјеловања националних мањина и групе од најмање 40 грађана који имају бирачко право, да ће се та политичка партија, коалиција, независни кандидати, регистрована удружења, други организирани облици дјеловања националних мањина у својим активностима придржавати Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини.

Члан 1.14

(1) Избори на свим нивоима власти у Босни и Херцеговини одржавају се прве недјеље у октобру, осим ако се овај датум не подудара с обиљежавањем вјерског празника једног од конститутивних народа Босне и Херцеговине. Изборе које није могуће одржати прве недјеље у октобру, због подударања с вјерским празником, Централна изборна комисија БиХ заказује за недјељу након прве недјеље у октобру која се не подудара са вјерским празником.

(2) Централна изборна комисија БиХ расписује изборе у складу с овим Законом, обавјештава све надлежне органе на свим нивоима власти и јавност о датуму одржавања избора најмање 150 дана прије одржавања избора, осим ако одредбама Поглавља 14 овог Закона није другачије одређено.

(3) Централна изборна комисија БиХ објављује датуме избора за све нивое власти у "Службеном гласнику БиХ", у службеним гласилима ентитета и "Службеном гласнику Брчко дистрикта БиХ" и средствима јавног информисања.

Члан 2.9

Централна изборна комисија БиХ је независан орган који подноси извјештај непосредно Парламентарној скупштини Босне и Херцеговине и чије овласти из ње произилазе. Централна изборна комисија БиХ:

1. координира, надгледа и регулише законитост рада свих изборних комисија и бирачких одбора у складу с овим Законом;

2. доноси административне прописе за спровођење овог Закона;

2.а доноси одлуку о одржавању непосредних избора у Босни и Херцеговини, прописаних овим Законом;

4. одговорна је за тачност, ажурност и укупни интегритет Централног бирачког списка за територију Босне и Херцеговине;

5. овјерава политичке партије, коалиције, листе независних кандидата и независне кандидате за учествовање на свим нивоима непосредних избора у Босни и Херцеговини;

6. потврђује и овјерава кандидатске листе и кандидате за све нивое непосредних и посредних избора у Босни и Херцеговини обухваћених овим Законом;

7. одговорна је за благовремено штампање, дистрибуцију и безбједност гласачких листића и образаца за непосредне изборе на свим нивоима у Босни и Херцеговини;

8. доноси ближе прописе и одговорна је за благовремену набавку, дистрибуцију и безбједност изборних технологија, те друге одговарајуће техничке опреме за непосредне изборе на свим нивоима власти у БиХ и доноси подзаконске акте у вези с инсталацијом и кориштењем изборних технологија;

10. утврђује садржај и форму гласачких листића за све нивое непосредних избора у Босни и Херцеговини;

11. утврђује и потврђује резултате свих непосредних и посредних избора обухваћених овим Законом, овјерава да су ти избори проведени у складу са овим Законом и објављује резултате свих непосредних и посредних избора обухваћених овим Законом;

16. доноси одлуку о престанку мандата изабраног званичника на свим нивоима непосредних и посредних избора у Босни и Херцеговини обухваћених овим Законом, а води и претходни поступак, гдје је потребно, о утврђивању чињеничног стања (у случају када је изабрани званичник поднио оставку, да је то учинио својом вољом);

Члан 2.21

(1) Изборне комисије ентитета формирају се према закону ентитета, а у складу с овим законом. Њихову надлежност утврђује Централна изборна комисија БиХ у складу с овим Законом.

(2) Начин избора и састав свих других изборних комисија утврђује се законом ентитета, а у складу с одредбама овог Закона.

Члан 3.5 ст. (1) и (2)

(1) Централни бирачки списак води се по службеној дужности.

(2) Централна изборна комисија БиХ води Централни бирачки списак за територију Босне и Херцеговине на основу евиденције надлежног државног органа који води регистар грађана Босне и Херцеговине у складу са Законом о централној евиденцији и размјени података, осим ако овим Законом није другачије одређено.

17. Изборни закон Републике Српске ("Службени гласник РС" број 61/24) у релевантном дијелу гласи:

Члан 1. став (1)

(1) Овим законом уређују се избор и именоване посланика Народне скупштине Републике Српске и делегата Вијећа народа Републике Српске, председника и потпредседника Републике Српске, делегата Дома народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине из Републике Српске, одборника скупштине града, одборника скупштине општине, избор и опозив градоначелника града и начелника општине, избор чланова савјета мјесне заједнице, именовање органа за спровођење избора, зашита изборног права, правила понашања у изборној кампањи, финансирање изборне кампање, као и друга питања од значаја за спровођење овога закона.

Члан 18.

Пријава за ојеру за учествовање на изборима укључује изјаву, потписану од председника политичке странке, коалиције или независног кандидата, да ће се та политичка странка, коалиција или независни кандидат у својим активностима придржавати Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини и Устава Републике Српске, а чији садржај Републичка изборна комисија утврђује упутством.

Члан 19. ст. од (1) до (3)

(1) Избори на републичком и локалном нивоу одржавају се прве недјеље у октобру, осим ако се овај датум не подудара с обиљежавањем вјерског празника једног од конститутивних народа Републике Српске.

(2) Изборе које није могуће одржати прве недјеље у октобру, због подударања с вјерским празником, Републичка изборна комисија заказује за недјељу након прве недјеље у октобру која се не подудара са вјерским празником.

(3) Републичка изборна комисија расписује изборе у складу с овим законом, обавјештава све надлежне органе и јавност о датуму одржавања избора најмање 150 дана прије одржавања избора, осим ако одредбама Главе XV овог закона није другачије одређено.

Члан 29.

Републичка изборна комисија:

1) доноси одлуку о одржавању непосредних избора у Републици Српској, прописаних овим законом,

2) доноси подзаконске акте за спровођење овог закона,

[...]

6) одговорна је за тачност, ажурност и укупни интегритет Бирачког списка за територију Републике Српске,

[...]

8) ојерава политичке странке, коалиције, листе независних кандидата и независне кандидате за учествовање

на републичком и локалном нивоу власти за непосредне изборе у Републици Српској,

9) доноси прописе и одговорна је за благовремену дистрибуцију и безбједност примјењене изборне технологије на бирачком мјесту и центрима за бројање тј. опреме за електронско бројање гласачких листића-оптичких скенера гласачких листића, електронске идентификације гласача тј. читача отисака прстију, безбједносних камера и друге одговарајуће техничке опреме и изборног материјала за спровођење избора из надлежности Републичке изборне комисије,

[...]

11) потврђује и ојерава кандидатске листе и кандидате за све нивое непосредних и посредних избора у Републици Српској обухваћених овим законом,

12) одговорна је за благовремено штампање, дистрибуцију и безбједност гласачких листића и образаца за непосредне изборе на оба нивоа власти у Републици Српској,

13) утврђује садржај и форму гласачких листића за оба нивоа власти за непосредне изборе у Републици Српској,

14) утврђује и потврђује резултате непосредних и посредних избора обухваћених овим законом и ојерава да су ти избори проведени у складу са овим законом и упућује на објаву "Службеном гласнику Републике Српске" резултате непосредних и посредних избора обухваћених овим законом,

15) издаје увјерење лицима која су добила мандат на оба нивоа власти непосредних и посредних избора у Републици Српској обухваћених овим законом,

[...]

17) упућује на објаву у "Службеном гласнику Републике Српске" прописе и изборне резултате непосредних и посредних избора у Републици Српској обухваћених овим законом, информације за бираче, те остале информације неопходне за спровођење овог закона,

18) обавља све изборне активности за избор председника и потпредседника Републике Српске и посланика Народне скупштине Републике Српске,

19) доноси одлуку о престанку мандата изабраног функционера на републичком и локалном нивоу власти, а када је потребно, утврђује да ли је изабрани функционер који је поднио оставку, то учинио својом вољом,

20) проверава одлуку надлежног органа о престанку мандата изабраног званичника опозивом, како би се обезбједило да је мандат изабраног званичника престао у складу с овим законом,

21) подноси годишњи извјештај Народној скупштини Републике о спровођењу избора у Републици Српској, спровођењу овог закона и иницира његове измјене,

22) доноси опште акте за опозив градоначелника и начелника општине, надзире поступак опозива и одговара за законито спровођење тог поступка,

23) пружа стручну помоћ скупштини општине, односно града и органима за спровођење поступка за опозив,

24) доноси акте којима се утврђују критеријуми за распојелу средстава за финансирање изборне кампање,

25) доноси акте којима уређује унутрашњу организацију и начин свог рада, на које сагласност даје Народна скупштина Републике Српске и

26) обавља све друге послове утврђене законом.

Члан 240.

(1) Републичка изборна комисија ће у року од шест мјесеци од ступања на снагу овог закона донијети:

1) Правилник о спровођењу процедуре јавног конкурса за избор чланова градске, односно општинске изборне комисије из члана 35. став 6. овог закона,

2) Правилник о роковима и начину за закључивање и потврђивање коначног Бирачког списка и роковима за достављање података о промјенама у евиденцијама

расељених лица и евиденцији држављана који гласају у иностранству из члана 51. став 6. овог закона,

3) Правилник о раду Центра за бирачки списак из члана 53. став 5. овог закона,

4) Правилник о форми и садржају извода из Бирачког списка из члана 55. став 3. овог закона,

[...].

Члан 242.

(1) За спровођење локалних избора 2024. године неће се примјењивати рокови из члана 19. став 3, члана 69 ст. 1. и 2, члана 72. ст. 1. и 2, члана 74. ст. 3. и 4, члана 77. ст. 2. и 3, члана 83. ст. 1. и 2, члана 84. став 2, члана 85. став 2. и члана 88. став 2. овог закона.

(2) Републичка изборна комисија одлуком утврђује рокове за спровођење локалних избора 2024. године.

Члан 243.

Ступањем на снагу овог закона неће се примјењивати одредбе Изборног закона Босне и Херцеговине ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 23/01, 7/02, 9/02, 20/02, 25/02 - исправка, 4/04, 20/04, 25/05, 77/05, 11/06, 24/06, 33/08, 37/08, 32/10, 48/11 - одлука Уставног Суда Босне и Херцеговине, 63/11 - одлука Уставног Суда Босне и Херцеговине 18/13, 7/14, 31/16, 54/17 - одлука Уставног Суда Босне и Херцеговине, 41/20, 38/22, 51/22 и 67/22) које уређују избор и именовање посланика Народне скупштине Републике Српске, делегата Вијећа народа Републике Српске, председника и потпредседника Републике Српске, делегата Дома народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине из Републике Српске, одборника скупштине града, одборника скупштине општине, градоначелника града, начелника општине, именовање органа за спровођење избора за законодавни, представничке и извршне органе власти у Републици Српској, учествовање припадника националних мањина у изборима за локални ниво, заштита изборног права у Републици Српској, правила понашања у изборној кампањи и финансирање изборне кампање у Републици Српској, као и друге одредбе наведеног закона које се односе на изборе за законодавне, представничке и извршне органе власти у Републици Српској.

18. При испитивању основаности захтјева за доношење привремене мјере Уставни суд полази од одредби члана VI(3а) Устава Босне и Херцеговине и члана 64 ст. (1) и (4) Правила Уставног суда.

19. Члан VI(3а) Устава Босне и Херцеговине гласи:

Уставни суд ће штитити овај Устав.

а) Уставни суд има искључиву надлежност да одлучује у споровима који по овом Уставу настају између ентитета, или између Босне и Херцеговине и једног или оба ентитета, или између институција Босне и Херцеговине, укључујући, али се не ограничавајући само на то:

- Да ли је одлука неког ентитета да успостави специјални паралелни однос са неком од сусједних држава сагласна овом Уставу, укључујући и одредбе које се односе на суверенитет и територијални интегритет Босне и Херцеговине.

- Да ли је неки члан устава или закона ентитета у сагласности са овим Уставом.

Спорове могу покретати само чланови Председништва, председавајући Министарског савјета, председавајући или замјеник председавајућег било којег вијећа Парламентарне скупштине, једна четвртина чланова било којег вијећа Парламентарне скупштине или једна четвртина било ког законодавног вијећа неког ентитета.

20. Члан 64 ст. (1) и (4) Правила Уставног суда гласи:

(1) Уставни суд може, на сопствену иницијативу или на захтјев подносиоца захтјева или апеланта, да одреди сваку

привремену мјеру за коју сматра да треба да је донесе у интересу странака или правилног вођења поступка.

[...]

(4) Поступак за доношење привремене мјере је хитан, а одлука ком се усваја захтјев за доношење привремене мјере је обавезујућа до доношења коначне одлуке Уставног суда.

[...]

21. Уставни суд подсећа да је члан 64 Правила Уставног суда примјењив у случајевима у којима Уставни суд оцијени, на основу разлога и доказа о оправданости достављених уз захтјев за доношење привремене мјере, да је то у интересу странака или правилног вођења поступка, односно да би могле настати неотклоњиве штетне последице.

22. Уставни суд наглашава да је очигледно да околности овог предмета покрећу врло озбиљна и сложена питања уставности оспореног Изборног закона РС у односу на одредбе чл. I/2 и III(36) Устава Босне и Херцеговине. Прије свега, Уставни суд примјећује да на основу самог увида у предмет регулисања оспореног Изборног закона РС и његовог поређења с одредбама Изборног закона БиХ произлази да се оспореним законом регулишу питања која су већ регулисана одредбама Изборног закона БиХ и да се при томе успостављају надлежности РИК-а за расписивање и спровођење избора, који до доношења закона није имао такве надлежности. У том погледу, Уставни суд, без прејудуцирања исхода одлуке о меритуму, подсећа на став из Одлуке о допуствости и меритуму број У-4/12 према којем је "[...] Изборни закон БиХ основни закон којим се утврђују, како је већ речено, не само избори за државне органе власти већ и принципи на којима морају бити засновани изборни закони и прописи на осталим нивоима власти" (*op. cit.*, тачка 42). Уставни суд сматра да се тиме у околностима конкретног случаја заиста покрећу питања надлежности Народне скупштине за различито регулисање исте области на различитим нивоима власти у Босни и Херцеговини. Уставни суд, стога, сматра да постоје ваљане сумње да би оспорени закон могао нарушити уставни поредак и политичку стабилност Босне и Херцеговине, што је у овој фази довољно да се утврди постојање "доказиве тврдње" за могућност наступања неотклоњивих штетних последица као услова да би Уставни суд разматрао захтјев за привремену мјеру.

23. Уставни суд даље указује да има овлашћења да усвоји привремену мјеру само ако постоји хитност, у смислу да се може нанијети ненадокнадива штета интересима који су предмет овог поступка. Уставни суд запажа да прописи који се односе на изборе представљају једну од најважнијих области регулисања које је кључно за обезбјеђење слободних, поштених и транспарентних избора који одражавају вољу грађана. Такође, Уставни суд указује да је ЦИК донио Одлуку о расписивању и одржавању Локалних избора 2024. године (види тачку 5 ове одлуке) којом су расписани локални избори у општинама и градовима у ентитетима и Брчко дистрикту Босне и Херцеговине и да су започете даље активности на организовању избора. Уставни суд даље запажа да, без обзира на наводе подносиоца захтјева да се Изборни закон РС неће моћи примјенити на Локалне изборе 2024. године, садржај прелазних и завршних одредби не искључује ту могућност. Напротив, Уставни суд примјећује да је у члану 242 Изборног закона РС дата надлежност РИК-у да одлучује о роковима за спровођење Локалних избора 2024. године, док је чланом 243 Изборног закона РС изричито прописано да даном ступања на снагу тог закона у РС престају да важе одређене одредбе Изборног закона БиХ које се, између осталог, односе на локалне изборе. Уставни суд сматра да егзистирање таквих одредби само по себи указује на извесну могућност настанка ненадокнадиве штете која би могла бити нанесена изборном процесу. Наиме, сама могућност организовања локалних избора у РС примјеном Изборног закона РС, уз истовремено

стављање ван правне снаге одредби Изборног закона БиХ, представља пријетњу за настанак непоправљиве штете за демократски изборни процес, правну сигурност и владавину права. Стога би задржавање такве правне ситуације нарушило правни поредак и уставни оквир државе, довело до правне несигурности и угрозило легитимитет изборног процеса, што би могло резултирати озбиљном политичком нестабилношћу.

24. Истовремено, Уставни суд сматра да би и правна сигурност као важан сегмент принципа владавине права такође била озбиљно угрожена уколико би власти у РС предузимале даље кораке на основу оспореног закона. У том погледу, Уставни суд сматра да би доношење било каквих правних аката на основу тог закона отворило могућност успостављања паралелне правне и институционалне структуре у односу на ону која већ постоји према државном закону, која би требала, између осталог, обухватати и РИК с истим надлежностима које има и ЦИК, али с искључивом надлежношћу у РС. Уставни суд указује на могућност да би се спровођењем тих одредби поткопавало повјерење грађана у правни систем и демократске процесе те истовремено утицало на кључну улогу ЦИК-а у заштити права на слободне изборе у Босни и Херцеговини. Због тога, Уставни суд сматра да је непобитно да би правна сигурност озбиљно била угрожена уколико би власти у РС предузимале даље кораке на основу оспореног закона. У овим околностима, Уставни суд закључује да постоји хитност која оправдава доношење привремене мјере, у смислу да би имплементација Изборног закона РС озбиљно подривала улогу ЦИК-а и стога утицала на његову улогу у заштити и промовисању права на слободне изборе, до доношења коначне одлуке о захтјеву у овом предмету.

25. Надаље, оцјењујући могућност настанка штетних посљедица у случају привременог стављања ван снаге оспореног закона, Уставни суд запажа да, иако је Изборни закон РС ступио на снагу, имплементација одредби тог закона још увијек није почела. Према томе, Уставни суд

сматра да би доношење привремене мјере, ако евентуално буде донесена одлука о неусклађености Изборног закона РС с Уставом Босне и Херцеговине, такође спријечило негативне посљедице које би могле настати у случају када би надлежне јавне власти у Републици Српској наставиле да доносе подзаконске акте. С друге стране, Уставни суд уочава да се одредбе Изборног закона БиХ примјењују од 2001. године и да је на основу тих одредби успостављен јединствен изборни систем на територији Босне и Херцеговине. На основу тог закона формиран је ЦИК који предузима активности из своје надлежности. Стога, Уставни суд сматра да, с аспекта непобитних интереса за правну сигурност и владавину права и заштиту принципа уставности, усвајање привремене мјере има много више оправдања.

26. Узевши у обзир све наведено, Уставни суд сматра да је, у смислу члана 64 став (1) Правила Уставног суда, неопходно доношење привремене мјере којом се Изборни закон РС ("Службени гласник РС" број 61/24) привремено ставља ван правне снаге до доношења коначне одлуке Уставног суда Босне и Херцеговине о поднесеном захтјеву.

27. У смислу члана 64 став (4) Правила Уставног суда, одлука о привременој мјери производи правно дјеловање од дана ступања на снагу Изборног закона Републике Српске ("Службени гласник РС" број 61/24) до доношења коначне одлуке Уставног суда.

28. На основу изложеног, одлучено је као у диспозитиву ове одлуке.

29. Уставни суд подсећа на то да одлука о привременој мјери ни у којем случају не прејудира одлуку о допустивости, односно о меритуму поднесених захтјева.

30. У складу са чланом VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједница
Уставног суда Босне и Херцеговине
Сеада Палаврић, с. р.

S A D R Ź A J

VIJEĆE MINISTARA BOSNE I HERCEGOVINE

571	Odluka o imenovanju predstavnika Bosne i Hercegovine u Zajedničkom odboru za praćenje izvršavanja Memoranduma o saradnji u oblasti sporta i omladinske politike između Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine i Ministarstva omladine i sporta Republike Srbije (bosanski jezik)	1	573	Odluka o izmjeni i dopuni Odluke o dodatku na platu državnim službenicima u Ministarstvu sigurnosti Bosne i Hercegovine (bosanski jezik)	3
	Odluka o imenovanju zastupnika Bosne i Hercegovine u Zajedničkom odboru za praćenje izvršavanja memoranduma o suradnji u području sporta i omladinske politike između Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine i Ministarstva omladine i sporta Republike Srbije (hrvatski jezik)	2		Odluka o izmjeni i dopuni Odluke o dodatku na plaću državnim službenicima u Ministarstvu sigurnosti Bosne i Hercegovine (hrvatski jezik)	4
	Odluka o imenovanju predstavnika Bosne i Hercegovine u zajedničkom komitetu za praćenje izvršavanja Memoranduma o saradnji u oblasti sporta i omladinske politike između Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine i Ministarstva omladine i sporta Republike Srbije (srpski jezik)	2	574	Odluka o izmjeni Odluke o visini dnevnica za službena putovanja zaposlenim u institucijama Bosne i Hercegovine (bosanski jezik)	4
572	Odluka o odobravanju ulaska i boravka u Bosnu i Hercegovinu pod posebnim uslovima (bosanski jezik)	3		Odluka o izmjeni Odluke o visini dnevnica za službena putovanja uposlenim u institucijama Bosne i Hercegovine (hrvatski jezik)	5
	Odluka o odobrenju ulaska i boravka u Bosnu i Hercegovinu pod posebnim uvjetima (hrvatski jezik)	3		Odluka o izmjeni Odluke o visini dnevnica za službena putovanja zaposlenim u institucijama Bosne i Hercegovine (srpski jezik)	6
		3	575	Odluka o visini osnovice za obračun plaće zaposlenim u institucijama Bosne i Hercegovine za 2024. godinu (bosanski jezik)	6

	Odluka o visini osnovice za obračun plaće uposlenim u institucijama Bosne i Hercegovine (hrvatski jezik)	7	Odluka o utvrđivanju namjene sredstava deponiranih na namjenskom računu za projekte unaprjeđenja sektora cestovnog prometa (hrvatski jezik)	10
	Одлука о висини основице за обрачун плате запосленим у институцијама Босне и Херцеговине за 2024. годину (српски језик)	7	Одлука о утврђивању намјене средстава депонованих на намјенском рачуну за пројекте унапређења сектора друмског транспорта (српски језик)	10
576	Odluka o visini regresa za godišnji odmor u institucijama Bosne i Hercegovine za 2024. godinu (bosanski jezik)	7	579 Odluka o korištenju prenesenih namjenskih sredstava uplaćenih na ime dodijeljene dozvole za univerzalne mobilne telekomunikacione sisteme (bosanski jezik)	11
	Odluka o visini regresa za godišnji odmor u institucijama Bosne i Hercegovine za 2024. godinu (hrvatski jezik)	8	Odluka o korištenju prenesenih namjenskih sredstava uplaćenih na ime dodijeljene dozvole za univerzalne mobilne telekomunikacijske sustave (hrvatski jezik)	12
	Одлука о висини регреса за годишњи одмор у институцијама Босне и Херцеговине за 2024. годину (српски језик)	8	Одлука о коришћењу пренесених намјенских средстава уплаћених на име додијелене дозволе за универзалне мобилне телекомуникационе системе (српски језик)	13
577	Odluka o uvrštavanju fizičkog lica na listu označenih lica prema kojima će se primjenjivati restriktivne mjere (bosanski jezik)	8		
	Odluka o uvrštavanju fizičke osobe na listu označenih osoba prema kojima će se primjenjivati restriktivne mjere (hrvatski jezik)	9	USTAVNI SUD	
	Одлука о утврђивању физичког лица на листу означених лица према којима ће се примјенјивати рестриктивне мјере (српски језик)	9	BOSNE I HERCEGOVINE	
578	Odluka o utvrđivanju namjene sredstava deponiranih na namjenskom računu za projekte unapređenja sektora cestovnog prometa (bosanski jezik)	9	580 Odluka broj AP-2679/23 (bosanski jezik)	14
			Odluka broj AP-2679/23 (hrvatski jezik)	17
			Одлука број АП-2679/23 (српски језик)	20
			581 Odluka broj U-12/24 (bosanski jezik)	23
			Odluka broj U-12/24 (hrvatski jezik)	28
			Одлука број У-12/24 (српски језик)	33

SLUŽBENI GLASNIK

BOSNE I HERCEGOVINE

Izdavač: JP NIO Službeni list BiH
Dž. Bijedića 39/III, 71000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina
Direktor i odgovorni urednik: Dragan Prusina
Tehnička priprema: Uredništvo JP NIO Službeni list BiH
Štampa: UNIONINVESTPLASTIKA d. d. Sarajevo
Za štampariju: Muhamed Mirvić
Telefoni:
Centrala: 033 72 20 30
Direktor: 033 72 20 61
Uredništvo: 033 72 20 38
Računovodstvo: 033 72 20 48
Služba za pravne i opće poslove: 033 72 20 51
Pretplata: 033 72 20 54
Oglasni odjel: 033 72 20 49 i 72 20 50
Komercijala sa poslovnicom i prodajom: 033 72 20 43

Pretplata se utvrđuje polugodišnje, a uplata se vrši UNAPRIJED u korist računa:
UNICREDIT BANK DD 338-320-22000052-11
ASA BANKA DD Sarajevo 134-470-10067655-09
ADDIKO BANK AD
Banja Luka, filijala Brčko 552-000-00000017-12
RAIFFEISEN BANK DD BiH Sarajevo 161-000-00071700-57
Reklamacije za neprimljene brojeve primaju se 20 dana od izlaska lista.
Identifikacijski broj 4200226120002
Porezni broj 01071019
PDV broj 200226120002
Pretplata za II polugodište 2024. godine na "Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" 120,00 KM.
Web izdanje: <http://www.sluzbenilist.ba>
Godišnja pretplata 240,00 KM po korisniku
e-mail: redakcija@sllist.ba - oglasis@sllist.ba - pretplata@sllist.ba - racunovodstvo@sllist.ba - jnb.komercijala@sllist.ba